

NOVI tednik

KLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes teden mi je neka bralka že navsezgodaj dejala, da se ji je odvalil kamen od srca, ko je prebrala reportažo Od vola do teleta. Predvsem zato, ker »to je pa res bilo potrebno zapisati«. Seveda je bilo — pa še kaj drugega.

V uredništvu smo zadovoljni z odmevnostjo. Ne le z bralčevsko. Tudi prodajalci so nas presenetili. Ko smo pretekli teden, tako skrivoma opazovali, če se kaj »lo-mi«, smo še kar zadovoljni ugotovili, da je prišlo do sprememb na bolje. To je bil naš namen, naša injekcija zoper omreženost v slabe navade. S »cepljenjem« bomo nadaljevali, da bi bili odporni zoper podobne bolezni.

Danes smo spet v akciji z inšpektorji. Njim smo pravzaprav dolžni zahvalo, da sploh zvemo, kaj kupujemo in jemo in da ne kupujemo in jemo slabše. Kajti če njih ne bi bilo, bi marsikaj ostalo skrito in prikrito. Zatorej, prizadeti, nikarte se jeziti na inšpektorje in novinarje, ki so bili in bodo le priče poslovnemu mrku, tu in tam, ne povsod, upajmo! Prosim, brez jeze.

Kolega DRAGO MEDVED se je vrnil iz Novega Sada, kjer je spremljal delo Sterijinega pozorja in nastop vrlih Celjanov, ki so se odrezali. O tem prihodnjic več v našem časniku.

VAŠ UREDNIK

BRALCEM ISKRENE ČESTITKE — Uredništvo

Praznik dela je. Vseh delovnih ljudi, po vsem svetu. Pri nas ga praznujemo še posebej svečano, z novimi pridobitvami, novimi delovnimi in samoupravnimi zmagami, novimi načrti, ki nas bodo popeljali še korak dalje. Novo družbo kujemo, nove odnose, boljši svet.

Naša prizadevanja bi lahko poistovetili z delom kovača Ivana Oprešnika, ki je že 15 let kovač v zreški Kovaški industriji. Trdo delo je to. Težko in naporno. Vendar delo, ki ga ne bi zamenjali za nobeno drugo. Preveč smo navezani nanj. Kot Ivan Oprešnik na svoje triton-sko mehanično kladivo.

FOTO: B. STAMEJČIČ

MALA
USTAVA

NOVO OROŽJE DELOVNIH LJUDI

Ni slučajno, da osnutek zakona o združenem delu imenujemo tudi »mala ustava«. Takšno opredelitev potrjuje dejstvo, da je ustavno načelo, po katerem delavci pri uresničevanju svojega vladnega položaja v združenem delu in družbi svobodno, neposredno, enakopravno in odgovorno upravljajo s celotnim družbenim delom v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela, samoupravnih organizacijah in skupnostih ter družbi kot celoti, tudi eno od temeljnih in pozitivnih načel bodočega zakona o združenem delu. Kaj nam prinaša zakon o združenem delu in katere so njegove bistvene značilnosti — o tem je tekel razgovor z RUDIJEV PEPERKOM, družbenim pravobranilcem samoupravljanja v Celju.

NT: Kaj je privedlo do priprave osnutka zakona o združenem delu?

RUDI PEPERKO: »Nedvomno so bili pri uveljavljanju ustavnih razmerij doseženi v zadnjem času precejšnji uspehi, vendar pa so ravno pomanjkljivosti, ki smo jih znova in znova ugotavljali pri pripravi tega, da je bil izdelan osnutek zakona o združenem delu. Kljub temu, da je zakon razdeljen v osnutku na pet vsebinsko zaokroženih delov, predstavlja njegovo jedro drugi, tretji in četrti del. V njih so obdelane tri temeljne sestavine proizvajalnega odnosa in iz njega izpeljanega samoupravnega združenega dela: družbeno-gospodarska sestavina, sestavina organiziranosti združenega dela in sestavina samoupravno — sporazumno oblikovanega odnosa. Moram poudariti, so določila zakona izpeljana iz odnosov pri ustvarjanju nove vrednosti, pridobivanju

skupnega dohodka, odnosov ob razporejanju in delitvi dohodka, materialne odgovornosti in odnosov v pravnem prometu s sredstvi v družbeni lastnini.«

NT: Kako zakon obravnava temeljno organizacijo združenega dela?

RUDI PEPERKO: »Že v ustavi je rečeno, da je temeljna organizacija združenega dela osnovna oblika združevanja dela in sredstev. V tozdu delavci ustvarjajo in izkazujejo dohodek, v njem delavci uresničujejo svoje družbenoekonomske in druge samoupravne pravice. Osnutek zakona posebej poudarja, da tozdu ne more obstajati samostojno izven delovne organizacije. Kljub temu, da se dohodek v združenem delu pridobiva samo kot dohodek temeljne organizacije in se tudi obvezno izkazuje kot njen dohodek, pa je delovna organizacija kot samoupravna organizacija tista oblika, ki povezuje skupne interese delavcev v temeljnih organizacijah.«

NT: Kako obravnava zakon pravico odločanja delavcev na vseh ravneh?

RUDI PEPERKO: »V dosednji praksi se je vse pogostejše dogajalo, da so v imenu delavca odločale neformalne skupine vodilnih in vodstvenih delavcev. Zato je v osnutku zakona končno razčiščena dilema, ki se je pogosto pojavljala ob pojmu, neposredno upravljanje! Težnje, da bi se odločanje prenašalo z delavskega sveta na zbor delavcev imajo pogosto ozadje v tem, da bi delavci prišli v takšno situacijo, ko bi odločali brez kvalitetnega obravnavanja ponujenih rešitev. Zato osnutek zakona jasno opredeljuje, ob

katerih vprašanjih delavci odločajo z osebnim izrekanjem, predvsem z referendumom. Bistveno načelo, ki konkretizira osnutek zakona pa je v tem, da morajo vse organizacije združenega dela zagotavljati takšne pogoje, v katerih bodo delavci lahko odločali o svojem delu, pogojih in rezultatih svojega dela.«

NT: Osnutek zakona posveča precejšnjo pozornost tudi odgovornostim delavcev v združenem delu?

RUDI PEPERKO: »Ni dvoma, da bo uveljavljanje določil zakona o združenem delu pomenilo tudi uveljavljanje odgovornosti vseh v družbeni proizvodnji združenih subjektov. Delavci so namreč medsebojno in osebno odgovorni za vestno izpolnjevanje delovnih in drugih obveznosti v združenem delu in zato odgovarjajo disciplinsko in materialno, če krše delovne obveznosti in delovno disciplino.«

NT: Tudi vloga sindikata je v zakonu posebej poudarjena. Zakaj?

RUDI PEPERKO: »Osnutek zakona posveča posebno pozornost vlogi sindikata, ki je sedaj mnogo natančneje opredeljena v celotnem sistemu združenega dela. Osnutek zakona se sicer ne spušča v določanje položaja sindikatov, saj je le ta določen v ustavi. Zavezuje pa samoupravne organe, da proučujejo predloge sindikatov, da se o njih izrekajo. V primeru, če odpovedo normalni načini samoupravnega urejanja stvari, pa se sindikat neposredno vključi v akcijo delavcev in pomaga odpravljati vzroke, ki so pripeljali do takšnega stanja.«

NT: Razprava o osnutku zakona o združenem delu je tik pred durmi. Kako se moramo vključiti vanjo?

RUDI PEPERKO: »S pričetkom javne razprave o osnutku zakona o združenem delu smo na pragu izredno važnega obdobja, saj je treba njegova določila verificirati v vseh oblikah združenega dela. Napačno bi bilo, če bi rešitve, ponujene v osnutku, obravnavali zgolj s formalno-pravnega oziroma teoretičnega vidika. Najpomembnejše je, da se politično organiziramo tako, da bodo organizacije združenega dela s praktično uporabo rešitev iz osnutka zakona skušale preveriti njegovo delovanje in njegove rešitve iz svojega zornega kota. Pri praktični uporabi bomo morali ugotoviti, katere rešitve manjkajo, katere so preveč toge ali premalo dognane. Sele tako bomo lahko javno razpravo kvalitetno zaključili ter dobili zakon, ki bo odraz potreb in teženj delavcev v združenem delu pri uveljavljanju ustavno opredeljenih razmerij in odnosov v pogojih soupravnega socialistične družbe.«

DAMJANA STAMEJČIČ

FRANCE POPIT V KONJICAH

TEMELJI ZA NAPREJ!

Pretekli teden je obiskal Slovenske Konjice predsednik CK ZKS France Popit, ki sta ga na obisku spremljala član CK ZKS Emil Rojc in sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahradnik.

France Popit je obiskal Konus, Kovaško industrijo in Comet, ogledal pa si je tudi posebno osnovno šolo in vrtec v Konjicah ter osnovno šolo v Stranica.

Med svojim obiskom je imel France Popit tudi več razgovorov s predstavniki konjiškega gospodarstva in družbenopolitičnih organizacij. Na pogovoru v Konusu, kjer si je ogledal obe novi tovarni Celteks in Koterm, je France Popit izrazil zadovoljstvo s stanjem v tem kombinatu, nato pa je širšemu političnemu aktivu Konusa spregovoril tudi o raz-

vojnih usmeritvah, ki naj bi bile cilj kombinata v prihodnjem obdobju. Predvsem je poudaril potrebo po tesnejšem povezovanju Konusa izven lastne branže, torej s predelovalno industrijo na eni in s proizvajalci surovin na drugi strani. Pri tem ni mislil na fizične integracije, ampak predvsem na povezovanje dela in sredstev na osnovi čistih in jasnih dohodkovnih odnosov, kot jih predvideva osnutek zakona o združenem delu. Ob tem so predsednika CK ZKS obvestili, da Konus v tej smeri že uveljavlja svoja prizadevanja.

France Popit je bil prisoten tudi na seji širšega političnega aktivna občine, na kateri so ga predstavniki konjiške občine seznanili z oceno idejno-političnih in družbeno-ekonomskih razmer v občini. France Popit je bil

izredno zadovoljen z dosežki, ki so jih zabeležili v konjiški občini, predvsem pa se je pohvalno izrazil o gospodarskih dosežkih in o dosežkih na področju uresničevanja ustave in razvoja delegatskega sistema. Potem ko je političnemu aktivu občine spregovoril o položaju Jugoslavije v svetu, je govoril še o naših dosežkih na področju uresničevanja ustave in delegatskega sistema, pri čemer je poudaril vodilno vlogo ZK. Ta se je po pismu tovariša Tita še močneje zasedla v prizadevanja po večji vlogi delovnega človeka pri razvoju samoupravne socialistične družbe v Jugoslaviji, s čimer si je vnovič priborila velik ugled med delovnimi ljudmi. France Popit je opozoril tudi na nezultate, ki jih pričakujemo od uveljavljanja zakona o združenem delu, ki dograju-

je našo ustavo. V gospodarstvu se je zato treba že sedaj pričeti prilagajati novim odnosom, ki jih predvideva osnutek zakona o združenem delu, predvsem pa je treba storiti korake za trdnješe povezovanje dela in sredstev na osnovi solidarnosti delovnih ljudi in trdno uveljavljenih dohodkovnih odnosov med vsemi sodelujočimi v procesih takšnega povezovanja.

France Popit je ob koncu svojega obiska v konjiški občini dejal, da morajo biti dobri dosežki, ki so jih tu zabeležili na področju družbeno-ekonomskih odnosov in pri izgradnji idejno-politične enotnosti, le osnova za nadaljnji razvoj občine in za ustvarjanje še boljših pogojev za hitrejši gospodarski razvoj.

BRANKO STAMEJCIC

SVEČANO NA KNEŽCU IN ROGAŠKI

Praznovanje v počastitev praznika Osvobodilne fronte se je v šmarnski občini začela v nedeljo popoldne s partijskim srečanjem na Knežcu, osrednja slovesnost pa je bila zvečer v zdraviliškem domu v Rogiški Slatini.

Na proslavi, kjer so v kulturnem programu sodelovali moški pevski zbor zdravilišča in godba na pihala iz Trbovelj, so podelili najbolj zaslužnim aktivistom in družbenopolitičnim delavcem priznanja Osvobodilne fronte.

Na proslavi so sprejeli tudi odlok o proglasitvi domačije doktorja Franceta Kidriča in njegovega sina Borisa na Knežcu pri Rogiški Slatini za kulturni spomenik.

Tej svečanosti so prisostvovali tudi naši najvidnejši slovenski predstavniki družbenopolitičnega življenja in znanosti, med njimi Sergej Kraigher, Lidiya Sentjuro, Zdenka Kidrič, Zoran Polič, dr. Bratko Kreft, dr. Boris Majer, Pavle Zavčar in drugi.

CELJE: NOVA PRIZNANJA

Občinska konferenca SZDL Celje se je odločila, da bo letos prvič podelila posebna priznanja za najuspešnejšo organiziranost krajevnih konferenc socialistične zveze. Priznanja v obliki posebnih zastavic so podelili minuli ponedeljek na svečanem zasedanju vodstev družbenopolitičnih organizacij in skupščine občine Celje ob dnevu OF. Zastavice za najboljšo organiziranost so letos prejele krajevne konference SZDL Nova vas, Dolgo polje in Štore.

Te zastavice bodo postale stalna oblika priznanj za dobro delo in dobro organiziranost krajevnih konferenc in jih bodo podeljevali vsako leto.

France Popit s spremstvom med ogledom Konusove tovarne Celteks.

Foto: B. S.

USPEH CELJSKEGA GLEDALIŠČA

Letošnje 21. »jugoslovanske pozorišne igre« nosijo prvikrat takšen naslov, saj so bile doslej v Novem Sadu pod imenom Sterijino pozorje — imenovane po velikem komediografu Jovanu Popoviću-Steriji. Manj znano pa je to, da je pravzaprav Celje rojstno mesto te največje jugoslovanske gledališke manifestacije. Že leta 1955 je bil namreč v Celju Festival slovenske in jugoslovanske sodobne drame. Najbrž takrat ni bilo mesta tako ogreto za gledališče, kot je v zadnjih letih za Teden domačega filma in so po dveh letih prevzeli to častno pa tudi zelo odgovorno nalogo Novosadčani. Slovensko ljudsko gledališče iz Celja je bilo letos že sedmič gost v Novem Sadu — v dobi dvajsetletnega Sterijinega pozorja in letos prvič »Jugoslovanskih pozorišnih igrar«. Že 1957. leta so nastopili na novosadskih odrskih deskah z delom Miloša Mikelnja »Petra Seme pozna poroka«, leto pozneje z delom Jureta Kislingerja »Na slepem tiru«, 1963. leta z delom Janeza Zmavca »Jubilej«, 1968. leta s Cankarjevimi »Hlapci«, 1972. z Jovanovičevimi »Norci«, lani je bila uspešna Partijčeva »Ščuka« in letos ponovno Dušan Jovanović »Igrajte tu mor in onesnaženje zraka«.

Gledalski poznavalci so si bili letos v Novem Sadu enotni v misli, da letošnje JPI pomenijo prelomnico v jugoslovanskem gledališkem življenju, saj vstopajo v tretje desetletje razvoja neke žive tvorčnosti. Enaindvajset let gledališke sporocinosti mnogo pomeni. Pa čeprav prihaja do primerov, ko so pred štirimi leti Jovanovičeve Norce odklonili, letos pa je isti avtor požel zavidljive uspehe. S predstavo »Tumorja« so celjski gledališčniki prišli do štirih nagrad in sicer Maks Furjan je dobil Sterijino nagrado za najboljšo vlogo, avtor Dušan Jovanović, režiser Ljubiša Ristić in scenograf ter kostumograf Mića Tabacki pa so dobili izredne nagrade. No, čeprav nihče od nagrajenih ni redni član celjskega gledališkega ansambla, pomenijo nagrade uspeh in priznanje vsem, saj je ravno okrogla miza v teatru Ben Akiba potrdila dobro kolektivno igro Celjanov — to priznanje je veljalo tudi za vsa leta nazaj. Celjska predstava je bila označena kot realnost, ki je realnejša od realnosti, direktorju teatru Universarium iz Ciudad Mexica Hectorju Mendosi je pomenila največjo življenjsko izkušnjo in prvikrat se je ob celjski predstavi govorilo tudi o glasbi, o negaciji tradicije, o nalnega meščanskega gledališča, o vprašanjih, ki jih odpira problematika igralskega poklica itd. Predstavo si je ogledalo preko 600 ljudi, ki so celjskemu gledališču zaploskali že na cesti, pred zabitimi, zaprtimi vrati gledališča. Vsekakor svojstven fenomen!

DRAGO MEDVED

OBMOČJE

ZA ŠIRŠO POMOČ

Kot občinske skupščine, tako je tudi svet občin širšega celjskega območja obravnaval poročilo o delu uprave javne varnosti in okrožnega sodišča v Celju v lanskem letu. Pri vsem tem ni šlo za to, da bi ocenjevali uspešnost ali neuspešnost tega dela — čeprav je svet izrekel priznanje vsem delavcem v upravi javne varnosti in na okrožnem ter občinskih sodiščih oziroma v pravosodnih ustanovah sploh — marveč se zlasti, da bi na podlagi delovnih ugotovitev izluščili tiste probleme in tiste naloge, pri katerih bo potrebna širša družbena pomoč. Na to nalogo je opozorila tudi komisija za družbeno samozaščito pri svetu celjskega območja, ki je razen tega še menila, da bi bilo prav, če bi o nekaterih problemih, ki jih ugotavljajo uprava javne varnosti ter pravosodni organi, razpravljali tudi v širšem krogu, vsaj v večjih krajevnih skupnostih in drugod. Gre predvsem za naloge s področja družbene samozaščite in za to, da bi se z aktualno problematiko seznanili čim širši krog delovnih ljudi in občanov, kajti tudi tako bo stanje boljše in reševanje problemov lažje.

Razprava je opozorila na uspešnost izvajanja akcijskega programa v pravosodnih ustanovah. Sodišča so pri tem opravila ogromno delo, čeprav se ves čas borijo z večjimi ali manjšimi kadro-

skimi problemi. Zaradi mo-
ne fluktuacije. Razen tega
na seji sveta občin celjske
območja opozorili na naloge
da morajo vsi ti organi do-
ti ustrezne materialne in k-
dovske pogoje za svoje delo.
To velja tudi za sodišča,
morajo biti kadrovske pogoje
pravljena na skorajšnjo pri-
obrazbo, po kateri bodo do-
sti občinska sodišča dobi-
večja delovna pooblastila.

Sicer pa je razprava opo-
mila še na nekatera dru-
vprašanja. Tako na delo v
ravnalnih svetov, na zbolj-
nje službe pravne pomoči o-
čanom, na vlogo sredstev o-
veščanja itd.

Svet občin se je tokrat
znal tudi z izhodišči sre-
njeročnega programa razvo-
sestavljene organizacije zd-
ženega dela Dobrina v Cel-
in v tej zvezi podpri pri-
devanja za čimprejšnjo r-
tranzjo uskladijev delovnih
razvojnih programov. Da
bo dvotirnosti, da bo več
ekonomičnost, učinkovit-
in zato boljše preskrba s
šega celjskega trga. Sicer
so v teku dela za sestavo r-
vojnih programov posamezn-
dejavnosti v Dobrini, ki bo
boljša osnova za širšo r-
pravo pa tudi za usklajeval-
delo.

Končno je svet občin cel-
skega območja podpri pri-
devanja za sistemsko rešit-
zbiranja denarnih sredstev
za pomoč gospodarsko ma-
razvitemu Kozjanskemu.

M. BOZ

FRANJO DIACCI

Med letošnjimi nagradenci OF v občini Laško je gotovo najbolj izstopajoča osebnost Franjo Diacci iz Sedraža. Pravzaprav se bo marsikdo vprašal, češ, biti bi moral med prvimi, ki so to priznanje dobili.

Razlogov za tako opombo je dovolj. Da je bil že pred vojno član naprednega delavskega gibanja, pove že njegov priimek, kajti Diacci je odmeven priimek od Celja do Trbovelj, a ne samo pa zasluga Lojzeta Diaccija, ustanovnega člana pokrajinskega odbora OF za Stajersko. Franjo Diacci je stal in padal, kot temu pravimo, s svojimi knapi. Bil je knapovski krojač in če je šlo rudarjem tenko, je šlo tenko tudi njemu.

Leta 1941 je bil med prvimi odborniki OF v Sedražu. Sodeloval je z znanim revirskim aktivistom in sekretarjem revirskega

vodstva Gvidom Pavličem, s svojim bratom Lojzom, letošnjim sonagrajencem Udučem in mnogimi drugimi — žal tudi s kasnejšim izdajalcem Dolinškom, ki ga je novembra 1942 spravil v gestapovske zapore, seveda tudi še mnogo drugih. Pretepanje, zasliševanje v Laškem, Celju in Mariboru, smrtna obsodba, ki pa so mu jo spremenili v počasno umiranje v Dachau, to je bila vojna pot frontovca, delavskega krojača, zavednega Slovenca Franja Diaccia.

Franjo Diacci, tako kot tudi bra! Lojze in še mnogo drugih so dokaz, da odpor slovenskega ljudstva ni bila kakšna avantura zagrehtih mladcev, ki bi nerazsodno silili v nesrečo sebe in druge. Svoboda, neodvisnost in poštenjša družbena ureditev so bile vrednote, ki so moža, očeta treh otrok,

OBRAZI

moža, ki si je komaj postavil hišo, popeljal med prepričane frontovce, med upornike.

In taki ljudje zmorejo življenje tudi takrat, ko se drug.m že izmika v malodušju, obupu. Tako je ostal živ, čeprav komajda živ. Vrnil se je v svoj kraj, k družini, v svoje gaviško društvo, ki mu je 41 let blagajnik, k Rdečemu križu, ki mu je bil dolga leta predsednik. Bil je prvi tajnik krajevnega ljudskega odbora v Sedražu, dolga leta predsednik ZB, stalno član vodstva SZDL, naslednice OF, ki ji je v Sedražu udaril temelje.

In tak, aktiven, ves srednjivljenja, je tudi danes, pri sedemdesetih. Če kaj, začelimo tu zdravja.

PODČETRTEK

PRAZNIK - DARILO

Kljub hladnemu in deževnemu dnevu, je bilo v petek popoldne v Podčetrtku lepo, toplo, prijetno... Zaradi dogodka, ki se je odvijal, zaradi otrok, ki mu je bil namenjen.

Osnovna šola je dobila novi prizidek in v njem veliko in moderno opremljeno telovadnico, prostore za vzgojno-varstveni oddelek pa za oddelek posebne šole za nekatere druge izvenšolske dejavnosti. Novo pridobitev je omogočila Ljubljanska banka, ki je za ta dela namenila okoli deset milijonov dinarjev. Kot pomoč manj razvitem območju, kot prispevek za ublažitev škode po potresu in kot pozornost ter v zahvalo šolskemu kolektivu, ki se je po zaslugi njegovega ravnatelja Jožeta Brileja uveljavil pri svojem učnem in vzgojnem delu. To pa je tudi šola, ki je prva začela s pionirskim varčevanjem, z delom, ki so ga zatem po-

vzeli mnogi šolski kolektivi. Ljubljanska banka je dala šolskim otrokom, soli in podčetrtku lepo darilo v prazničnih dneh. V vrtcu bo našlo svoj prostor okoli štirideset otrok, približno 500 otrok tega šolskega okoliša pa je dobilo tudi lepe pogoje za telesnokulturno udejstvovanje.

To je tretja telovadnica, ki jo imajo šole v šmarnski občini. Dela pri gradnji prizidka, opravil jih je celjski Ingrad po načrtih zavoda za napredek gospodarstva v Celju, so bila končana dva dni pred rokom. V slabem letu. Pri ureditvi okolice, ki še čaka na končno obliko, so sodelovali mnogi kolektivi. Tudi iz Celja.

Novi prizidek je izročil namenu predsednik izvršilnega odbora Ljubljanske banke, Gregor Klančnik. On je pred letom dni vgradil tudi temeljni kamen. Sicer pa so se lepe slovesnosti udeležili

Občinski sindikalni svet

SLOVENSKE KONJICE

SKUPŠČINA OBČINE

SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKA KONFERENCA ZK

SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKA KONFERENCA SZDL

SLOVENSKE KONJICE

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS

SLOVENSKE KONJICE

in OBČINSKI ODBOR ZB NOV

SLOVENSKE KONJICE

za praznik dela – 1. maj čestitamo

vsem delovnim ljudem in občanom.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

O TELEFONU

Odgovarja DANE RINC, direktor Podjetja za PTT promet Celje

TOV. MILAN SENIČAR
Podatki o nizki stopnji razvitosti telefonskega omrežja in zmogljivosti, ki jih navajate, so žal točni. Res je, da je Slovenija precej nad jugoslovanskim povprečjem, res pa je tudi, da celjska regija in tudi samo mesto Celje, zaostajata tudi v merilu Slovenije.

Pregled števila telefonskih naročnikov je naslednji:

31/12	Celje območje občine	Celjska regija	SRS	SPRJ	Avstrija	Turčija
1974	6,69	3,38	5,15	3,68	24,55	2,09
1975	7,26	3,82	5,83	—	—	—

Vzroki za tako stanje so predvsem naslednji:

- nizka akumulativnost ptt dejavnosti kot celote, ki je posledica globoko neekonomskih cen (zlasti pisem, dopisnic, paketov in drugih poštinskih storitev);
- razmeroma velika vlaganja v medkrajevne zveze v merilu SRS, Jugoslavije in v mednarodni promet (kabelski in radiorelejni sistemi, tranzitne in mednarodne centrale), katerim pa niso mogla slediti vlaganja v krajevna omrežja in nove naročnike;
- dokajšnja zaprtost ptt prometa in odvisnost od državne uprave na eni strani, pa tudi precejšnja mera nezainteresiranosti pri uporabi ptt storitev na drugi;
- stalna skrb ptt podjetja za razvoj in delovanje ptt prometa tudi na nerazvitih področjih občin Šmarje pri Jelšah in Sentjur pri Celju, kar je zahtevalo znatne napore delavcev v PTT Celje in precejšen del družbenega dohodka idr.

Iz naštetih in še drugih razlogov je neproduktivna sposobnost TOZD v ptt dejavnosti nizka in nam ne zagotavlja primerne osnove za hitrejši razvoj, s čimer bi zadovoljili vse večje potrebe združenega dela in občanov. Menimo, da je izhod v združevanju sredstev uporabnikov tako temeljnih in drugih OZD kot tudi občanov v okviru KS, ker bomo lahko tako smejeje najemali tudi bančne in komercialne kredite.

Te dni se ustanavlja samoupravna interesna skupnost ptt prometa za območje celjske regije in SRS. Ker podpisovanje s strani večjih organizacij ne teče v predvidenih rokih — čeprav sama ustanovitev ne zahteva nobenih sredstev uporabnikov, mi

dovolite, da ob tej priliki apeliram na vse delavce in na krajevne skupnosti, da pristopijo k temu sporazumu.

V interesni skupnosti bomo lahko skupno reševali vprašanja hitrejšega in kvalitetnejšega zadovoljevanja potreb.

Tu so odgovori na konkretna vprašanja:

1. Za zgraditev novega telefonskega voda do naročnika in njegovo priključitev na javno omrežje zaračunava PTT dejanske stroške, ki so različni glede na vloženo delo in material. Te cene se trenutno gibljejo med 1700 in 15.000 din.

V blokovni gradnji so precej nižje kot v naseljih individualnih hiš, ker je potrebno manj zunanjih kablov. Sama cena pa obsega le del stroškov telefonskega omrežja v naselju, ne zajema pa primarnega omrežja, telefonskih central, medkrajevnih in mednarodnih zvez, kar pokaže v strukturi stroškov približno razmerje 1:4. To pomeni, da plačajo novi naročniki približno le 20 % vrednosti novega priključka. Na Lavi in Ostrožnem zbira denar za telefonsko omrežje in nove hišne priključke Krajevna skupnost Ostrožno. Ta je postavila višji znesek zato, da bi prebivalci prišli do telefonov. Enak znesek za vse interesente so določili sami iz razlogov solidarnosti. 690 novih telefonov v teh naseljih bo zahtevalo 5 milijonov novih din družbenih sredstev občanov (2,8 milijona), TOZD (1,2 milijona) in PTT (1 milijon). PTT podjetje bo razen denarja, ki ga združuje v krajevni skupnosti, poskrbelo tudi za razširitev zmogljivosti telefonske centrale v Celju (2000 novih

priključkov stane 5,5 milijona din) in omrežja.

2. Po sedanjih cenah telefonskih storitev bi moralo imeti PTT podjetje toliko obratnega kapitala, da bi kreditiralo zasebne telefonske naročnike za dobo 30 let, če bi želelo ponuditi brezplačen priključek novega telefona. To pa ni mogoče niti iz lastnih niti iz kreditnih sredstev. Naša družba ne priznava, da je tudi PTT infrastrukturna dejavnost ter zahteva od PTT organizacij plačevanje vseh družbenih obveznosti. Čas, ko bodo dobili telefone v Celju vsi zainteresirani, je tako še daleč, morda v letu 1985, če bodo uporabniki — investitorji v novih naseljih in občani vključili tudi ptt omrežje v svoje lastne razvojne programe in pripravljene združevati v njegovo izgradnjo del svojih sredstev.

Občani KS Ostrožno dajejo temu lep zgled. Z lastnimi sredstvi in kreditno sposobnostjo našega podjetja lahko dosežemo na celjskem območju (8 občin) le največ 5 telefonov na 100 prebivalcev l. 1980, v občini Celje pa največ 12.

3. Slišnost na telefonskih zvezah z bližnjimi kraji je slabša zato, ker imamo še vedno zastarele ročne telefonske centrale, tudi v Rimskih Toplicah, na zvezah z drugimi predeli Jugoslavije pa že najmodernejša prenosne sisteme. V Rimskih Toplicah bomo postavili avtomatsko telefonsko centralo že letos. Enako tudi v Ločah pri Poljčanah, Bistrici ob Sotli, Grobelnem, Loki pri Zsmu, Lesičnem, Kozjem in še v nekaterih drugih krajih.

1. Avtomat za točen čas je možno postaviti tudi v Celju. Ker ta avtomat precej stane (prek 1 milijon din), nabaviti pa ga je možno le v Švici, ptt podjetje doslej ni moglo investirati tudi tega. Dogovarjamo pa se s PTT podjetjem Ljubljana, da bi se lahko vključili na avtomat v Ljubljani, kar pa seveda ne bi predstavljalo podražitve za naročnike v Celju.

DANE RINC

O INFORMIRANJU

Pod okriljem stalne konference jugoslovanskih mest je bilo prejšnji četrtek v Celju posvetovanje o komunalnem informativnem sistemu.

Zato ni naključje, če se je razprava vrtela predvsem o učinkovitosti načrtnega zbiranja, obdelave in uporabe posameznih podatkov, ki so tesno povezani z dobrim delom delegatskih skupščin in seveda organov uprave in posameznih služb. Zato tudi prizadevanja za dograjevanje sodobnih informacijskih mehanizmov in možnosti, ki jih nudijo računalniki in druga nova tehnična spoznanja.

Med kolektivi, ki so se že doslej zavzeli, da so v šolo poslali čim več svojih delegatov, so vsekakor bolnišnica, celjska podružnica Ljubljanske banke, EMO, Cestno podjetje, PTT, Sekcija za vzdrževanje prog, AERO, ETOL, zatem Fotolik, Toper, Zična, Tehnomicator, Merx in še nekateri drugi.

Lepšo bilanco bi lahko imeli v šolah in prav tako krajevne skupnosti. Sicer pa bo tudi ocena enoletnega dela opozorila na vse dobre strani in na tisto poglavje, ki ga bo treba popraviti.

M. B.

CELJE

1000 DELEGATOV

V petek je končala delo 36. skupina stalne šole za delegate pri celjski delavski univerzi. To pa hkrati pomeni, da je šola opravilo 1006 delegatov iz najrazličnejših delovnih sredin.

Takšna je bilanca po slabem letu dela stalne šole za delegate, ki se je s svojim delom uveljavila. Postala je sestavni del utrjevanja in uveljavljanja delegatskih odnosov, postala je nova šola delavskega samoupravljanja. Njeno delo še ni končano. Še jo čakajo kandidati. Še dolga vrsta. Ta in prihodnji teden šola na Dobrni. Namesto da bi neka več kot pet-

deset delegatov iz tamkajšnjega zdravilišča hodilo v Celje, so se odločili drugače. Tjaka hodijo predavatelji.

Zanimivi so podatki, kako so stalno šolo za delegate sprejeli v delovnih organizacijah. Tudi v tem primeru gre za kolektive, ki so svojo nalogo vzeli resno in za takšne, ki vsaj zaenkrat še čakajo in ki so doslej usmerili v šolo le malo svojih delegatov. Res je, da še ni ničesar zamujenega. Toda, veliko boljše bi bilo, če bi v šolo pošiljali svoje delegate tudi časovno enakomerno.

POSOJILLO ZA CESTE

VRATA RAZVOJA

Na širšem celjskem območju bodo za modernizacijo cestnega omrežja v Sloveniji zbrali okoli 110 milijonov dinarjev, urejenih cestniš pa bo v vrednosti za štirikrat toliko, je bila prva ugodna vest, na posvetu o organizaciji in izpeljavi posojila za ceste, ki je bil pretekli teden v Celju. Pa še eno pomembno zanimivost je bilo slišati. Kolikor bodo v občinah zbrali več posojila kot je predvidenega, bo presežek ostal neposredno v občini za dela pri dodatnem urejanju krajevno pomembnih cest.

Vsekakor sta to dva najmočnejša motiva zaradi katerih je pripravljenost delovnih ljudi in delovnih organizacij za posojilo za ceste, ki bo steklo 1. maja, izredno. Posojilo bi naj modernizacijo cest, dogovorjeno s srednjoročnim razvojnim programom, v Sloveniji omogočilo z zneskom 900 milijonov dinarjev.

Podrobnosti o razpisu cestnega posojila je obrazložil VINKO GOBEC, predsednik izvršnega odbora skupščine republiške skupnosti za ceste. Posebej je poudaril, da ima posojilo za ceste in modernizacija cest v Sloveniji izjemen pomen za skladen družbenoekonomski razvoj Slovenije tja do leta 1980. Celjska regija trenutno, kar zadeva stanje urejenosti cestniš, zaostaja za drugimi regijami v Sloveniji. V predvidenem obdobju in s sredstvi posojila pa bo v celjski regiji modernizirano cestno omrežje do te mere, da bo tudi to območje enako razvito. Zato bo kar polovica posojila investirana na tem

območju, okoli 430 milijonov. Zgubljali bi čas, če bi razpravljali o utemeljenosti akcije za uspeh posojila za ceste, je bila enotna ugotovitev na posvetu, ki ga je sklical medobčinski svet SZDL in ki so mu prisostvovali predsedniki občinskih skupščin in izvršnih svetov ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij osemih občinskih celjske regije.

Enako kot potreba modernizacije cestnega omrežja v Sloveniji je tudi sama akcija za posojilo spodbudna za vpisovalce posojila. Poleg ugodne obrestne mere bodo vpisovalci posojila deležni še drugih ugodnosti in izjemnih možnosti. Zneski, ki jih bodo vplačali za ceste bodo delovne organizacije in občani odšteli od dohodka, od katerega plačujejo davke. Obveznosti posojila federaciji, ki prihodnje leto zapadejo v odplačilo, lahko zdaj imetniki vpišejo za posojilo za ceste z enakimi ugodnostmi kot drugi vpisovalci. Občanom je dano na voljo, da vplačajo posojilo v več, tudi

v 24 obrokih, delovne organizacije pa v dveh obrokih, po zaključnih računih. Vplačevanje posojila bo prožno organizirano, občani bodo lahko vplačevali posojilo tudi v bančnih zavodih, sicer pa tudi v organizacijah, kjer delajo ali pa v krajevni skupnosti, če niso v organiziranem delovnem procesu, kmetje in drugi občani. V tej akciji računajo, da bo vpisano posojilo za ceste preseglo znesek 1300 dinarjev v prečju na zaposlenega.

Ta hip zelo pomembna družbena akcija je pred nami. Po prvem maju bomo vpisovali posojila za ceste, ki nam bo omogočilo, da dogradimo moderno cesto do Celja že v letošnjem juniju, do prihodnje jeseni pa do Zalca in tudi prve kilometre asfaltne cestniš bodo dobili v drugih krajih. To pa že pomeni, da se odpirajo vrata v nadaljnji družbenoekonomski razvoj, v skladnejši kot doslej, ker smo zdaj tu močno zaostajali.

BOJAN VOLK

ALOJZ PODVRATNIK iz Malega vrha pri Smartnem ob Paki, po poklicu poštar: »Resnično sem veliko na cesti pri razvažanju pošte. Najprej sem se vozil z mopedom, zdaj pa zaradi zdravja s kolesom. Kaj naj rečem o razpisu posojila za hitrejšo in boljšo ureditev naših cest? Akcija je treba vsekakor pozdraviti in tudi izpeljati, kajti le na ta način bomo prišli do boljših cest, ki so ob vse bolj naraščajočem prometu v resnično kritičnem stanju. Osebo pa sem zato, da se zbrani denar ne bi porabil samo za tako imenovane glavne prometne žile v republiki, ampak tudi za lokalne ceste, ki so prav tako, če ne še bolj, potrebne »injekcije« obnove. Obvezno pa mora zbrani denar iti za ceste, ne pa za kaj drugega, kot so bili primeri pri nekaterih drugih podobnih akcijah. S skupno akcijo bomo lahko zagotovili, da bo stanje na naših cestah bolj rožnato, kot je.«

trebne, kot glavne žile, za katere pa naj zbirajo denar tisti, ki se po njih vozijo. Zbrana sredstva naj bi tudi pretežno ostala občinam, jasno pa je, da bomo morali solidarnostno pomagati tudi za razširitev cestne mreže v področjih kot na Kozjanskem, v Halozah, Brkinih... V akciji moramo vsi sodelovati, kajti le tako bomo uspeli, drugače ne bo nič ali le malo.«

STEFAN OKORN s Polzela, zaposlen kot šofer pri KK Hmezd Zalec, obrat Mleko Celje: »Vsak dan prevozim v poprečju 200 kilometrov, kar je dovolj, da poznam naše ceste in stanje na njih. Res je, da smo predolgo odlašali z ureditvijo naših cest, zdaj pa smo se ob vse bolj nara-

ščajočem prometu naenkrat znašli v slepi ulici. Izhod iz te slepe ulice pomeni tudi razpis posojila za ceste, katerega mislim, da je treba vzeti z vso odgovornostjo. Stalno moramo imeti pred očmi številne nesreče, do katerih prihaja tudi zaradi slabih cest in ne samo površnosti voznikov. Akcija je treba podpreti, vendar z enim samim ciljem: zbrati denar preko posojila mora iti resnično za izboljšavo naše cestne mreže, ne pa za kakšne druge namene. Upam pa, da bodo odgovorni poročali, koliko sredstev se bo zbralo in za kaj jih bodo porabili, saj veste — čisti račun, dobri prijatelji.«

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVCAR

DOGOVOR ZA AKCIJO

Konec preteklega tedna je bila v Celju razširjena seja sekretariata medobčinskega sveta ZKS Celje. Seji so prisostvovali poleg članov sekretariata tudi člani centralnega komiteja ZKS celjskega območja. Na seji sta bila prisotna predsednik centralnega komiteja ZKS France Popit in član izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS Emil Rojc.

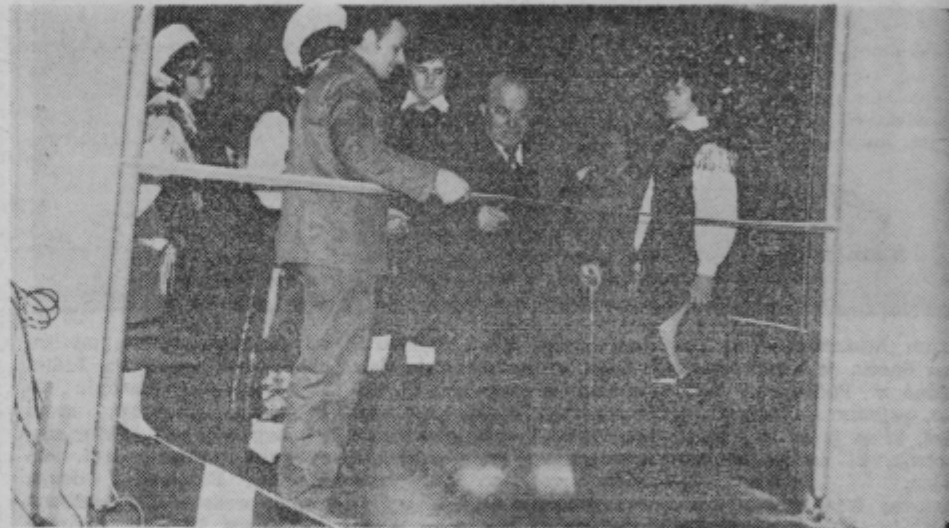
Na seji, katero je vodil sekretar medobčinskega sveta ZKS Celje Janez Zahraštnek, je bila podana ocena idejno političnih in družbenoekonomskih razmer na širšem celjskem območju.

V poglabljeni in vsestranski razpravi so predvsem prevladovala vprašanja, ki se nanašajo na sedanji gospodarski in samoupravni položaj organizacij združenega dela na širšem celjskem območju. V razpravi je sodeloval tudi predsednik CK ZKS France Popit. V svoji razpravi je predvsem govoril o nalogah komunistov pri uresničevanju osnutka zakona o združenem delu, ki ga je treba tesno povezati z reševanjem sedanjih problemov v gospodarstvu.

AERO

NOVA PAPIRNIC

Zaključena je ena največjih naložb v Sloveniji. Nova papirnica bo imela zmogljivost 20.000 ton papirja letno. Le stopnica v nadaljnjem razvoju Aera. Aero je postal reprodukcijska celota.

82-letni Anton Turk je bil zadnji strojevodja papirnega stroja, ki je v Medvodah prenehal obratovati 1931. leta. Na petkovi otvoritvi nove papirnice Aera v Medvodah je prav on prerezal trak in tako simbolično predal papirničarsko tradicijo mlajšim.

Foto: B. Stamejčić

Minuli petek so v Medvodah svečano odprli novo papirnico, ki jo je v svoji temeljni organizaciji združenega dela Celuloza Medvode postavil kolektiv Aera. Gre za veliko delovno zmago kolektiva in še več, gre tudi za zmago solidarnosti delovnih ljudi Aera, ki so se v vseh svojih tozidih izrekli za skupno naložbo, ki bo Aero omogočila trajnejše perspektive. Aero v svoji letni proizvodnji sam potroši že nekaj nad 10.000 ton papirja, ki si ga je kolektiv v zadnjih letih le s težavo zagotavljal. Zato odločitev o naložbi v lastno papirnico pred leti ni bila težka. Se posebej zato ne, ker je naložba pokazala kolektivu pot do ustvarjanja tako imenovane reprodukcijske celote, ki bo povezala proizvajalce surovin s predelovalci. Z vertikalnimi povezavami si je Aero namreč zagotovil trdno povezavo s proizvajalci osnovne surovine za proizvodnjo papirja — lesa in celuloze, na katerem temelji celotna predelava Aera. Z odprtjem tovarne papirja je sklenjen tudi zadnji člen v verigi, ki je povezala proizvajalce surovin s predelovalci. In prav zato je delovna zmaga kolektiva Aera še večja.

Do naložbe v lastno papirnico je prišlo predvsem zato, ker si Aero že nekaj let prizadeva v celoti osvojiti proizvodnjo samokopirnih brezkarbonskih papirjev, to je papirjev, ki omogočajo pri pisanju več kopij, ne da bi pri tem morali med liste vlagati različne oblike karbo-niziranih ali indigo papirjev. Ta, tako imenovani AC papir, so doslej uvažali z Japonske, že lani pa so odkupili licenco za lastno proizvodnjo.

Nova papirnica v Medvodah predstavlja le korak v prizadevanjih za lastno proizvodnjo tega papirja. Tej naložbi bodo namreč sledile še naložbe v Celju, kjer bodo postavili stroje za predelavo proizvedenega papirja v brezkarbonski kopirni AC papir. Dokler kolektiv ne bo uresničil še teh načrtov bodo morali večino proizvedenega papirja izvažati in ga v tujini ustrezno oplemeniti. Ob tem naj pomeni le to, da so del problemov z oplemenitvijo teh papirjev v AC papir uspeli rešiti že v Medvodah, saj so z dodatnim agregatom na velikem papirnem stroju zagotovili možnost proizvodnje

enega od listov AC papirja.

Naložba v tovarno papirja je bila med največjimi naložbami v Sloveniji letos, saj bo papirnica kolektiv veljala kar dobrih 45 starih milijard. Papirnica z zmogljivostjo 20.000 ton papirja letno bo prvenstveno proizvajala papir za potrebe Aera, del papirja pa bo namenjen tudi trgu. Seveda se ob tem poraja vprašanje, ali obstajajo zadostne možnosti plasmaja tega papirja na tržišče, saj vemo, da so prav v tem času zaključene tudi naložbe v nove zmogljivosti proizvodnje papirja in bo po nekih mnenjih papirja v Jugoslaviji celo preveč.

Ob tem nam je direktor Aera Milan Zupančič povedal, da v Aeru ne pričakujejo težav pri plasmaju svojega papirja, saj bodo sposobni proizvajati zelo kakovostne od 40 do 110 gram-ske papirje. Ker bodo večino proizvodnje tega papirja porabili kar sami, velik del pa še naprej predelovali v AC papir, prevelikih težav ne more biti, še posebej zato ne, ker se Aeru odpirajo tudi nova svetovna tržišča.

Na petkovi svečani otvoritvi nove tovarne v Medvodah so bili med številnimi gosti tudi predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Janez Barborič, član republiškega izvršnega sveta Miran Mejak in mnogi predstavniki družbenopolitičnih organizacij iz vseh treh občin, v katerih ima Aero svoje temeljne organizacije. Na slovesnosti je spregovoril tudi Janez Barborič, ki je med drugim pozdravil kolektiv Aera in mu čestital k velikemu uspehu, hkrati pa poudaril, da je delovna zmaga Aera še večja zato, ker je sad skupnih prizadevanj

celotnega kolektiva Aero, torej plod združevanja dela in sredstev delavcev iz treh slovenskih občin. Janez Barborič je dejal še, da ob tem uspehu še posebej velja povedati, da v Aeru, kljub skrbi za stroje in sodobnejšo proizvodnjo, niso pozabili na tistega, ki je vse to omogočil, torej na delovnega človeka. To pa dokazujejo veliki uspehi, ki jih je Aero zabeležil na področju izgradnje družbenega standarda.

Tudi zato je bil minuli petek, ko je 82-letni Anton Turk, ki je bil zadnji strojevodja nekdanjega papirnega stroja v Medvodah, predal papirniško tradicijo novemu strojevodji Ivanu Krmarčiču, eden največjih praznikov v zgodovini Aera.

BRANKO STAMEJČIČ

KONJICE: VISOKA ODLIKOVANJA

Na zadnji seji širšega političnega aktiva konjiške občine so podelili tudi šest visokih državnih odlikovanj, s katerimi je odlikovane nagradil predsednik republike Josip Broz Tito za njihovo dolgoletno aktivno družbenopolitično delo. Odlikovanja so prejeli: IVAN MARGUČ, red dela z zlatim vencem, LJILJANA KLADNIK, ALOJZ KOROSČEK, FRANC JELENKO in MAKŠ BREČKO — red dela s srebrnim vencem in FRANC BAN red za vojaške zasluge z zlatimi meči.

Odlikovanja je podelil sekretar medobčinskega sveta Zveze komunistov Janez Zahraštnek. B. S.

POLZELA
tovarna nogavic Polzela

JELKA — nova industrijska prodajalna na Polzeli!

- samopostrežni način nakupa
- za poletne dni hlačne nogavice LI, GALA, TOP GIRL, PEGGY, ENN
- najnovejši proizvod — hlačne nogavice »JANA« s posebnim pletenjem v hlačnem delu.

Za nakup se priporočata prodajalni JELKA na Polzeli in POLONCA v Celju!

ZDRUŽENO VARČEVANJE

Pred dobrim mesecem je bila v Celju ustanovljena za območje celjske regije sestavljena zdravstvena organizacija, ki je nastala po združitvi Splošne bolnišnice Celje in Splošne bolnišnice Brežice, regionalnega zdravstvenega zavoda Celje in zavoda za socialno medicino in higieno Celje.

Uredništvo NOVEGA TEDNIKA in RADIA CELJE je zanimalo s kakšnimi začetnimi težavami se ubada pravkar rojena organizacija in tudi kakšni so njeni cilji, zato smo se obrnili na generalnega direktorja Združenih zdravstvenih zavodov Celje BERNARDA STRMCNIKA ter mu zastavili nekaj vprašanj.

NOVI TEDNIK: Kakšne cilje si je pri svojem delu zastavila vaša zdravstvena organizacija? Dolgoročne in kratkoročne.

ODGOVOR: Ciljev, tudi kratkoročnih, je več, še dosti več pa je takšnih, ki jih ni moč doseči v relativno kratkem časovnem obdobju. Trenutno je naša aktivnost v največji meri usmerjena v dvojce, medsebojno tesno povezanih vprašanj: priprava letnih delovnih programov po TOZD, njihovo strokovno verifikiranje, usklajevanje in finančno ovrednotenje na eni strani, ter priprave za sklenitev pogodbe o menjavi dela na relaciji zdravstvene delovne organizacije in regionalna zdravstvena skupnost na drugi. Obe področji dela terjata veliko angažiranja in naporov, kajti letošnje razmere za uveljavljanje kakovostnih vsebinskih premikov, izhajajočih iz naše ustavne ureditve, niso najbolj ugodne in stimulativne. Uskladiti potrebe in obseg zdravstvene varstva z materialnimi možnostmi je vse prej kot enostavno opravilo, ki terja veliko naporov in trdega dela. Poleg tega pa intenzivno te-

če pred poldrugim mesecem začeli proces konstituiranja Združenih zdravstvenih zavodov Celje, saj je kadrovska zasedenost osnovni pogoj za uspešno delo tako v smislu strokovnih delavcev na ravni sestavljene zdravstvene organizacije, kakor tudi posameznih organov, ki pa bodo v celoti dokočno oblikovani že v tem tednu.

NOVI TEDNIK: Ali vaši razvojni programi upoštevajo srednjeročni razvoj zdravstvenega varstva celjske regije? Obstajajo z vaše strani kakšni pomisleki v zvezi s tem programom? Znano je, da bo v letošnjem letu primanjkovalo za zdravstvo celjske regije preko dve milijardi starih dinarjev. Boste pomagali krpati vrzeli in na kakšen način?

ODGOVOR: Srednjeročni program zdravstvenega varstva v celjski regiji v tem času še ni dokončno oblikovan. Temelji našega programiranega dela so podani v že omenjenem samoupravnem sporazumu, so pa hkrati usklajeni v vseh tistih točkah, ki so najpomembnejše in jih že osnutek srednjeročnega programa dokaj trdno opredeljuje. Pomislekov v zvezi s programom ni, potrebno pa bo, da se bodo Združeni zdravstveni zavodi Celje odslej, v okviru pooblaštil članic sveta, kar najbolj tvorno vključili v oblikovanje dokončnega besedila programa ter tako prispevali svoj delež k načrtovanju bodočega razvoja. Ne nazadnje tudi zaradi uresničevanja določenega obsega potreb zdravstvenih delavcev samih, saj to postajajo nerešeni ali nezadovoljivo rešeni še mnogi problemi, ki na koncu koncu po nepotrebnem hrome učinkovitost zdravstvene slu-

žbe.

Zal moram vašo ugotovitev glede višine potrebnih in nezagotovljenih sredstev bistveno popraviti; po trenutnih izračunih na osnovi predloga enotnih republiških izhodišč znaša predvideni primanjkljaj kar 3,5 milijarde starih dinarjev. Težko si predstavljam, da bi bilo ob takem stanju možno zagotoviti že doseženi obseg in raven zdravstvenega varstva, da o možnostih razširitve ne govorimo — teh ni! Z notranjim prestrukturiranjem sredstev, z maksimalno racionalizacijo (vendar ne na škodo pacientov, pa tudi zdravstvenih delavcev ne) in nekaterimi drugimi ukrepi, bo sicer možno zmanjšati razliko med obsegom potreb in danimi možnostmi, ne bo pa je mogoče odpraviti. Zato bo nujno, da podrobno preučimo tudi druge relacije odnosov, znotraj njih pa še zlasti obstoječi sistem republiške solidarnosti, ki, takšen kot je, ne predstavlja tega, kar bi moral.

NOVI TEDNIK: Vpeljujete v zvezi s financiranjem zdravstvenega varstva občanov kakšne novosti?

V zvezi s financiranjem zdravstvenega varstva Združeni zdravstveni zavodi ne bodo vpeljali nikakršnih novosti, ker za to niso pristojni. Proučili pa bomo obstoječe sisteme finančno-računovskega poslovanja delovnih organizacij, članic združenih zdravstvenih domov. Na osnovi ugotovitev bomo predlagali uvedbo enotne metodologije na tem področju, če pa bodo naši izsledki nakazali tudi druge rešitve v smislu čvrstjšega organizacijskega povezovanja na vseh drugih področjih, potem bomo zdravstvenim delovnim organizacijam predlagali tudi to; na njih pa je, kako se bodo odločili.

Enotno organiziran računski center bi lahko veliko prispeval tako k racionalizaciji poslovanja, kakor tudi k poenostavitvi določenih opravil.

Obstoječi sistem financiranja, da se vrnem na izhodišče vprašanja, vzdržuje v sebi vrvice, ki ustvarjajo protislovja in številne probleme. Treba ga bo ustrezno dograditi, morda celo menjati, vse s ciljem, da bi tudi zdravstvenim delavcem omogočili, da v procesu menjave dela in v uveljavljanju dohodkovnih odnosov v pravem pomenu besede, uresničujejo pravice, kot jim po ustavi gre.

Naj bom konkreten: gre za določen obseg pravic iz sindikalne liste, za osebne dohodke zlasti nekaterih struk-

tur — npr. zdravniki specialisti, in za druga vprašanja.

NOVI TEDNIK: Zdravstveno varstvo je najbolj občutljiva točka vsakega človeka. S strani zavarovanca, ki je vedno bolj zahteven, prihaja včasih tudi neobjektivne pritožbe. Kako ugoditi ljudem, hkrati pa uveljavljati dogovorjene kriterije v zdravstvu?

ODGOVOR: To področje, zdravstveno varstvo namreč, je resnično zelo občutljiva točka in to v vsakem pogledu. Zavarovanci neposredno občutijo vse posledice, ki rezultirajo iz posameznih pomanjkljivosti ali tudi nepravilnosti, pa so prav zavoljo tega kritično razpoloženi v ocenjevanju delovanja zdravstvenim delavcem omogočili, ko. Pri tem se razhajamo v tem, da mnogi vse probleme trpajo v en koš, mi pa smatramo, da je slehernega potrebno usmeriti tja, kamor sodi in kjer ga je moč rešiti. Niso osamljeni primeri, ko posameznik zavarovanci neodgovorno terjajo od zdravnika stvari, ki jim ne pripadajo in ker tega niso dosegli, neodgovorno napadajo celotno zdravstveno službo. Doslednejše uveljavljanje dogovorjenih kriterijev bo v bodoče te odnose še bolj zaostri, na nerazumevanje pa bomo naleteli samo pri tistih zavarovancih, ki so polni nerazumevanja že doslej.

Racionalizacija v zdravstvu je kompleksno vprašanje, ki ga ni moč poenostaviti. Vendar tega ni mogoče doseči prek noči, čeprav ne zanikamo možnosti, da se lahko določene stvari izboljšajo tudi sorazmerno naglo, še zlasti tiste, za katere ni potrebno drugega kot kanček dobre volje — odnos do pacientov, na primer.

Vrsta aktualnih problemov in težav, ki trenutno tarejo zdravstveno varstvo, je take narave, da jih bomo ob konstruktivni podpori vseh zainteresiranih dejavnikov lahko v zdravstveni službi rešili sami, bodisi s pomočjo aktivnega vključevanja Združenih zdravstvenih zavodov, bodisi na ravni regionalne zdravstvene skupnosti. So pa tudi problemi širšega, republiškega pomena, zadevajo torej sistem in organiziranost zdravstvene službe, zanje pa bomo dajali pobude, in predlagali rešitve za ukrepanje na ustreznih ravneh.

TURIZEM

KAM NA DOPUST?

Čeprav bi bilo boljše, da bi letne dopuste odhajali tudi v drugih obdobjih in ne samo v poletnih mesecih ali predvsem zaradi proizvodnih procesov in podobno, se vendarle še zmeraj največ ljudi odloča za koriščenje prostih dni v juliju in avgustu. Ker pa je to tudi obdobje, ko je na počitniške kapacitete ob morju in drugod največji pritisk, ni naključje, da se je akcija rezervacij teh zmogljivosti že začela. Ponekod se je tudi že končala, zlasti za obdobje tako imenovane glavne turistične sezone. To velja tudi za mnoge počitniške domove naših delovnih organizacij.

Priprave na otvoritev teh domov so v polnem teku. Skoraj povsod opravljajo redna vzdrževalna in druga dela.

Polne roke dela imajo tudi turistične agencije, ki se zavzemajo, da bi za svoje programe letnih odmorov za zainteresirale čimveč ljudi. To velja za vse. Tudi za celjski

Izletnik, ki je letos pripravil nekoliko širši program letovanj kot lani. Vtem ko je bila lani glavna pozornost namenjena Rovinju, obsega letošnja ponudba obširnejši spisek mest in hotelov. Gre za območje od Izole do Makarske, sicer pa v tem okviru za Izolo, Portorož — Ljubljano, za Umag, Rovinj, Rabac, Lovran, Uvala Scott, Novaljo, za Barbat in Banjol na otoku Rabu, za Borik pri Zadru, za Veli Iž na otoku Ižu pri Zadru, za Solaris pri Šibeniku, Modeno v Trogirju in za Makarsko.

In cene? Različne. Glede na udobnost, čas in podobno. Sicer pa v nobenem primeru pretirane. Saj veljajo desetdnevni paketi, kot temu pravijo turistični delavci, že od 1000 dinarjev naprej. Najcenejši so vsekakor na Barbatu in Banjolu, na Velikem Ižu, pa v Lovranu, Rovinju, Izoli. V času glavne sezone pa veljajo od 1500 dinarjev naprej.

M. B.

DOBRNA

NOČ POD KOSTANJMI

Na Dobrni že leto, dve posvečajo stalnim prireditvam največjo pozornost. Zato ni naključje, da že sprejemajo kolektarje takih nastopov in jih razporejajo v čas, ki je zanje najbolj zanimiv. To je seveda tako imenovana glavna turistična sezona.

Tudi letos so sprejeli tak program, in to kolektiv zdravišča, turistično društvo, pa tudi kulturno-umetniško društvo Kajuh.

V tak kolektar seveda uvrščajo najvažnejše, vse druge pa razporejajo sproti. Sicer pa bo v parku pred zdraviliškim domom tudi letos vsak dan, razen ponedeljka, igral orkester.

Prva letošnja večja prireditev bo 12. junija, in to v parku okoli letne kavarne. To bo »noč pod kostanjmi«, ki jo bosta skupaj pripravila tu-

ristično društvo in zdravilišče.

Naslednja večja prireditev bo 18. julija in bo vezana na proslavo 100-letnice domačega gasilskega društva. Sicer pa bodo prireditve v počastitev tega jubileja že dan prej. Ob tej priložnosti bo gasilsko društvo dobilo tudi nov avtomobil.

V sporedu pa je še ena, ki prav tako zasluži vso pozornost. V sredini avgusta bo domača lovska družina slavila 30-letnico obstoja. Praznik bodo združili z razvitjem družinske zastave, sicer pa so turistično-lovske dnevi na Dobrni že tradicionalni.

V ta okvir se bo vključilo tudi domače kulturno umetniško društvo »Kajuh«, ki bo pripravilo štiri samostojne koncerte moškega in mešanega pevskega zbora. Do besede pa bo prišla tudi folklorna skupina.

Izletnik Celje

TOZD — Turistična agencija Celje, Stanetova 2

vas vabi na izlete in letovanja

- na »GRAŠKI VELESEJEM, 6. maja, cena 170 din
- v BOSNO in DALMACIJO, od 21.—24. 5., cena 1.270 din
- v MÜNCHEN, od 7.—9. 5.
- v TUNIZIJO, 4 dni, 7 ali 14 dni
- v GRČIJO, 8-dnevna potovanja in letovanja
- na RODOS
- ŠPANSKE TURE — krožna, klasična in ekonomična
- letovanja na KANARSKEM OTOČJU, MALLORCI, COSTA DEL SOL, COSTA BRAVA, odhodi vsak teden

KUHARSKI NASVET

TOPLI OBROK Z DAVKOM?

Spremenjena zvezna uredba o nekaterih stroških, ki so doslej sodili v materialne poslovne stroške temeljnih organizacij združenega dela, izdatke za regresiranje toplega obroka delavcev med delom ne šteje več med materialne poslovne stroške, temveč ti sedaj bremenijo dohodek temeljne organizacije. S tem je sicer rešen problem sprotnega kritja izdatkov za regresiranje toplih obrokov, nejasno pa je, ali bodo delavci zdaj uživali topli obrok z davkom?

Sindikati se zavzemajo za širjenje pozitivnih dosežkov pri organiziranju družbene prehrane delavcev med delom in menijo, da po samoupravnem sporazumu dogovorjena sredstva za regresiranje ne morejo biti obremenjena z davki in prispevki. Zato je predsedstvo republiškega sveta ZIS Slovenije pred dnevi dalo pobudo sekretariatu izvršnega sveta skupščine SRS za finance, naj z ustreznim zveznim sekretariatom izda čimprej uradno tolmačenje te spremembe, seveda v tem smislu, da spremenjena uredba ne bo pomenila korak nazaj v organiziranju družbene prehrane delavcev.

—an

NAROČITE NOVI TEDNIK

belilo za strojno in ročno pranje

perborat special

belinka

tovarna kemičnih izdelkov

27. april — 1. maj • 27. april — 1. maj • 27. april — 1. maj • 27. april — 1. maj

1. MAJ LEP, CE BO VREME

V laški občini so se za praznovanje 1. maja pripravili, če pa bo vse tako, kot so si zamislili, je odvisno od vremena. V vsaki krajevni skupnosti pripravlja mladina po več kresov, marsikje že, ponekod pa še bodo stali mlaji. V skoraj vseh krajevnih skupnostih so združili praznovanje 27. aprila, dne-

va ustanovitve OF z delavskim praznikom, pa bodo praznovali in prireditve danes zvečer. Na teh prireditvah bodo podelili priznanja OF in sicer v štirih krajevnih skupnostih; v Sedražu, Radečah, Laškem in na Vrhu.

Se posebno slovesno name-
ravajo praznovati oba praz-

nika v Radečah, saj so minuli ponedeljek v Ljubljani dobili republiško odličje OF. Doslej taki odličji v laški občini nosita dva zaslužna občana, soustanovitelja pokrajinskega odbora OF za Stajersko v letu 1941 Lojze Lešnik in Lojze Diacci.

Sporočili so nam tudi, da na primer v krajevni skupno-

sti Marijagradec tekmujejo med seboj vasi, katera bo postavila večji mlaj in kje bo kres lepši in bo dlje gorel.

Sicer pa se občani laške občine odpravljajo na izlete, na Gore, na Smohor in na Lisco, mnogi pa tudi dije.

Kot rečeno — vse je odvisno od vremena.

NAGRAJENCI

Te dni so se zvrstile v občinah širšega celjskega območja številne proslave, na katerih so podelili letošnja priznanja OF in srebrne znake sindikatov.

CELJE

Za dolgoletno aktivno družbeno-politično delo so priznanja OF prejeli: Lojze Bračič iz Podgrada, Anica Bobek iz Štor, Ivica Fišer iz Celja, Jože Dimec iz Smartnega v Rožni dolini, Stane Gaberšek iz Celja, Stane Kozinc iz Dobrne, Edo Klovár iz Celja, Ivan Mravljica iz Skofje vasi, Sonja Ocvirk iz Štor, Feliks Smola iz Celja, Franc Knafelc iz Trnovelj, Bojan Volk iz Celja, Franc Zelič iz Štor, Milena Stifter — Vršnikova iz Celja in Franc Verdel iz Dobrne.

Srebrnih znakov sindikata v Celju še niso podelili.

ŽALEC

Priznanja OF so prejeli: Franc Janše iz Prebolda, Jože Jan iz Griž, Franci Ježovnik iz Griž, Alojz Kržižnik iz Tabora, Rozalija Kobale iz Zalca, Stipe Gabrilc iz Petrovc, Ivan Poteko iz Polzele, Franc Pečnik iz Velike Pirešice, Ivan Otavnik iz Zalca, Darko Suler iz Libov, Marija Virant iz Gomilskega, Mirko Zupanc iz Sempetra, Godba na pihala DPD Svoboda Prebold, Krajevna organizacija SZDL Vransko.

Srebrni znak zveze sindikatov so prejeli: Franc Skrubej iz Tekstilne tovarne Prebold, Jože Jordan iz Sime, Stanko Sattler iz Aera — TOZD kemija Sempeter, Jože Gračner iz Skupščine občine Zalec, Rudi Janežič iz KK Hmežad — TOZD Kmetijstvo Zalec, Janez Meglič, iz Skupščine občine Zalec, Ivan Robič iz Občinske konference SZDL Zalec in Nada Ferencik iz Inštituta za načrtovanje družine. Srebrna znaka sindikatov sta prejeli še osnovni organizaciji sindikata v Aero — TOZD Kemija Sempeter in Drvaske elektrarne — TOZD Elektroprenos Podlog.

SLOVENSKE KONJICE

Priznanja OF so prejeli: Krajevna skupnost Tepanje, Delavska univerza Slovenske Konjice, Vlado Kukovič Slovenske Konjice, Maks Leskovar iz Jerneja, Konrad Sodin iz Stranice, Stefan Grossman iz Zreče, Marta Slibar iz Slovenskih Konjic.

Srebrne znake sindikata so prejeli: Vinko Sodrznik iz Konusa, Slavko Burja iz Kovaške industrije Zreče, Rudolf Petan iz LIP, Franjo Uličnik iz Konusa in Vinko Arlič iz TKI Vitanje.

VELENJE

Priznanja OF so dobili: Rafael Blatnik iz Gaberka, Alojz Fuerst iz Soštanja, Zdenka Slomšek iz Velenja, Jože Martišek iz Hrastovca, Krajevna organizacija ZZZB NOV Ravne ter Društvo upokojencev Velenje.

Dobitniki srebrnega znaka za delo na sindikalnem področju pa so: Adolf Bernožnik, upokojenec, Milan Golob iz TGO Gorenje, Jakob Grčar, upokojenec, Martin Hajsinger, upokojenec, Pavla Hudaletnjak, iz sanatorija Ravne, Stane Jelen, upokojenec, Ivan Jenko, upokojenec, Ivica Korenčič iz Hotela Paka, Ivan Kvartič iz GIP Vegrad Velenje, Nada Lebar VVZ Velenje, Filip Lesnjak, občinski odbor ZZZB NOV Velenje, Slavica Meh, Bolnica Topolšica, Tone Mirnik TGO Gorenje, Tone Močnik, upokojenec, Maks Podlesnik, Skupnost pokoj-niškega in invalidskega zavarovanja, Ludvik Silovšek iz Čevljarstva Velenje, Branko Šumer iz TGO Gorenje, Janez Suštaršič, Bruno Trebičnik, Karel Uranjek in Milan Vrabčič, vsi iz Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje ter osnovna organizacija Trgovskega in proizvodnega podjetja ERA, TOZD kmetijstvo Soštanje.

MOZIRJE

Priznanja OF bodo prejeli: Krajevna organizacija SZDL Kokarje, Krajevna skupnost Rečica ob Savinji, Viktor Lukše, Jože Mejač in Franc Hriberšek iz Mozirja ter Franc Poznič iz Bočne.

Srebrne znake sindikalne organizacije pa prejmejo: Jožica Speh iz Elškroja, Jožica Tiršek iz GLIN Nazarje, Jože Speh iz Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, Milan Kojc iz mozirske osnovne šole ter Viktor Urh iz gozdnega obrata GLIN v Lačah.

ŠENTJUR

Priznanj osvobodilne fronte letos v Sentjurju niso podelili, ker jih podeljujejo vsako drugo leto.

Srebrni znak zveze sindikatov Slovenije pa so prejeli: Silva Peterka iz Ponikve, Alojz Pepelnjak iz Sentjurja in Ivan Kolman iz Sentjurja.

ŠMARJE

Nagrajenci OF v šmarski občini so: Marija Kodrič — Kolar, Joško Majhen, Alojz Metelko, Zvonko Strašek, Robert Adrinek in Miroslav Zalezina.

Znakov sindikata še niso podelili.

LAŠKO

Občinska priznanja OF v občini Laško so letos dobili: Franjo Diacci, Franc Uduč in Jože Zagar iz Sedraža, Slavko Semrov in Jurkovšek Kondrad iz Vrha nad Laškim, Stane Zorko iz Laškega in Milan Jesenšek iz Radeč. Kot vsako leto je tudi letos dobila priznanje organizacija — tokrat gasilsko društvo iz Vrbovega ob njegovi 65-letnici.

Sicer pa se z visokim odličjem OF letos ponaša tudi radeška krajevna organizacija SZDL, ki je prejela republiško priznanje OF.

SLOVESNO NA POLZELI

Osrednja občinska proslava občine Zalec ob 35-letnici ustanovitve OF ter praznika dela 1. maja je bila minulo soboto v dvorani Svobode na Polzeli. Otvoritveni govor je imel predsednik Krajevne organizacije SZDL Polzela Ivan Poteko, ki je navzočim pozdravil ter jim zaželel prijetno bivanje na Polzeli. Slavnostni govor pa je imel podpredsednik SZDL Zalec Janez Ahačič, ki je v svojem govoru poudaril pomen obeh tako pomembnih praznikov.

V pestrem kulturnem programu, ki je sledil, so sodelovali učenci OŠ Vere Slander s Polzele, ki so s svojim pristrčnim izvajanjem navdušili vse, moški pevski zbor Svobode Polzela je zapeel nekaj pesmi borbe in dela, mladinska organizacija Polzela z recitalom, gojenci glasbene šole Risto Savin iz Zalca in Polzele pa so lepo zaigrali. Posebnost kulturnega programa je bila folklorna skupina iz pobotene občine Kruševac.

Ob tej priložnosti so dvanajstim zaslužnim občanom in dvema organizacijama podelili občinska priznanja OF. Na sliki: Predsednik SZDL Zalec Vlado Plaskan in sekretar Ivo Robič podeljujeta priznanje OF Kobale Rozaliji iz Zalca za dolgoletno in uspešno delovanje na področju kulture in prosvete.

Tone TAVČAR

PRIZNANJE RADEČAM

Republiška konferenca SZDL je za praznik OF podelila krajanom Radeč v laški občini ZLATO ODLIČJE ter tako nagradila pobudnika akcije — krajevno organizacijo SZDL v Radečah, ki je bila pobudnik akcije za urejeno zdravstvo v radeškem območju.

Akcija za gradnjo prizidka zdravstvene postaje v Radečah, ki se je na pobudo krajevne organizacije SZDL pričela jeseni 1973. leta, je z letošnjim priznanjem republiške nagrade OF prešla v tisto fazo, ki se ji reče, da ji je dodana samo še plika na i.

Medtem pa je akcija stekla in danes se Radečani lahko pohvalijo s takšnim zdravstvenim varstvom, ki ga malokje zasledimo v celjski regiji. Lahko celo rečemo, da nikjer več.

V tem času je za gradnjo zdravstvene postaje prispevalo denar 2625 ljudi. Štiri dni so delali v delovnih organizacijah, prispevke pa so darovali tudi upokojenci, zdenci in izven kraja zaposleni krajanji ter kmetje. Danes znaša celoten prispevek krajanov en milijon dinarjev, investicija za novi prizidek pa je stala 880.000 dinarjev več. Prispevek regionalne zdravstvene skupnosti znaša 725.000 dinarjev, za razliko 155.000 dinarjev pa bodo skušali poskrbeti na ta način, da se bodo delovne organizacije s samoupravnim sporazumom odpovedale znesku, ki je bil že nakazan občinski zdravstveni skupnosti.

Kar Radečanom ni prav, se domenijo na javni tribuni, ki so jo sklicali tudi za to, da uredi zdravstveno var-

stvo občanov. Ko so zgradili in dali pod streho prizidek zdravstvene postaje leta 1974, niso imeli urejenega dežurstva in ne dovolj zdravnikov. Danes imajo vse. Dovolj kadra in najbolj urejeno dežurno službo v Sloveniji. To lahko trdimo zato, ker oskrbujejo okoliš s

6.000 pacienti, delajo pa štirje dežurni zdravniki. Znano pa je, da naj bi en dežurni zdravnik po normi skrbel za 2.500 pacientov.

Poskrbeli so tudi za ginekološko ambulantno in zobozdravstvo. Pričakujejo rentgen za zobe in čaka jih še ureditev šolske zobozdravstvene ambulante. To so si tudi zadali kot program, ki ga mislijo uresničiti v srednjeročnem obdobju.

V splošni medicini danes zdravita pacienta radeškega območja dva zdravnika, ki ju žele Radečani obdržati.

Ko danes Radečani s ponosom ugotavljajo, da imajo urejeno zdravstveno varstvo, pa na drugi strani zdravstveni delavci sprejemajo obvezo, da takega tudi ohranijo. Tako nekako je dejal tudi dr. Marjan Koren, zobozdravnik, ki je še pristavil, da so dolžni za take ljudi kot so v Radečah, marsikaj narediti.

Izredna povezanost frontne organiziranosti v radeškem območju je rodila rezultat, s katerim se lahko pohvalijo le redki. Radečanom je z lastnim delom uspelo organizirati zdravstveno službo na takšen nivo, da jo lahko zavidajo ne samo v laški občini, ampak tudi v sosednjih.

To je enkratni uspeh organizacije ljudstva — socialistične zveze.

ZDENKA STOPAR

RAZVILI PRAPOR

Pretetko soboto so v Ferralitu že četrtili proslavili svoj praznik, ki ga kolektiv praznuje na dan ustanovitve. Ob prazniku podjetja so devetnajstim jubilejantom podelili priznanja za desetletno delo v Ferralitu, poleg tega pa so podelili še posebna priznanja Ferralita. Letos so prvič podelili posebne diplome tudi inovatorjem ter s tem še bolj vzpodbudili prizadevanja na področju izumiteljstva in inovatorstva v Ferralitu.

Ob svojem prazniku je Ferralit razvil tudi sindikalni prapor.

B. S.

PLAKETA V. NEMCU

Največje priznanje kraja bodo letos ob praznovanju OF podelili v Radečah nekdanjemu partizanu — VILKU NEMECU.

Folklorna skupina iz Kruševca

AKCIJA NT — RC

MALA NAPAKA — VELIKA POSLEDICA

Naša akcija z inšpektorji se je nadaljevala. Tokrat sva s Tonetom spremljala tržnega inšpektorja Vincenca Dolžana in veterinarskega inšpektorja (znanca iz prejšnje akcije) dr. Antona Kovača na njunem obhodu v Samopostrežni restavraciji Celje in hotelu Celeia. Pregled je bil povsem rutinski, škoda le, da ni bil z nami tudi sanitarni inšpektor, saj bi tudi on imel precej dela. Tudi zdaj sta bili Samopostrežna in hotel izbrana povsem nenamerno, oglasili bi se lahko tudi v drugi veliki restavraciji ali hotelu. Kakšna pa je slika »rutinskega pregleda«, skušam povedati v naslednjih vrsticah in sicer najprej o Samopostrežni restavraciji, v nadaljevanju v prihodnji številki pa še o hotelu Celeia.

Samopostrežna restavracija v Gaberju »hrani« veliko število Celjanov, saj številka 6.500 obrokov dnevno ni od muh. Če pomislimo, da je bila grajena za nekaj več kot 3.000 obrokov dnevno, bi lahko pričakovali slabo stanje. Prepričani smo, da kolektiv vlaga precejšnje napore, da bi zadovoljil vse potrebe in zahteve, da pa ob takšnih naporih prihaja do težav, malomarnosti in še česa drugega ni čudno. Vendar, gre za prehrano ljudi — velikega števila ljudi — kjer lahko »mala napaka rodi veliko posledico«, kot je med akcijo dejal dr. Kovač.

Tudi v tem zapisu bi se omejili predvsem na tiste stvari, ki bi jih bilo treba popraviti.

Umazan kos mesa

Vodja kuhinje Ljudmila KUKOVEC je inšpektorje ma povedala, da je pri nakupu mesa vselej tudi ku-

harica, njen dobavitelj pa so Mesnine Celje. Temperatura mesa v hladilnih prostorih je bila v redu, le termometrov ni bilo! »Če jih damo, jih pa gotovo kdo razbije«, pove Kukovec. Kot v trgovinah so tudi tu prostori obupno majhni, kapacitete že zdavnaj več ne odgovarjajo, kar pa seveda povzroča zaposlenim le težave.

Ostro oko inšpektorjev počiva na velikih obešenih kosih mesa in odkrije občutno umazanijo na lepem delu bržole. Na posebno zahtevo — potem, ko so vsi znafevali z glavami kako je to mogoče — je moral mesar odrezati »onečiščen« kos. Medtem se je pregled nadaljeval, čez pol ure pa je inšpektor povprašal, kje je odrezano meso, oziroma koliko tehta. No, meso je medtem že romalo v smeti — za vsak primer! — toda inšpektorja ne popušta. Iz smeti prineso za

moško dlan odrezka. »Kaj je bilo samo toliko umazanega?«, se pozanimata in ob ponovnem pregledu mladega goveda ugotovita, da je mesar pustil prav lep kos umazanije. Ponovno rezanje nato pa tehtanje: kilogram in 75 dkg. Na čigav račun? Mesarja? Dobavitelja? Ali na račun potrošnika? Kaj bi bilo z umazanim delom mesa, če ne bi bilo inšpektorjev? Samo ugotovljamo lahko, vse drugo pa bi bilo natočevanje, čeprav je mesar trdil, da bi »odrezala« Koliko, smo pa videli!!!!

Pri mesu še dve stvari ugotoviti: mozeg iz hrbičnega dela svinjskih polovic zopet ni izločen, kar povzroča hitrejšo kvarjenje, zabožki z raznim mesom pa zopet ne počivajo na podstavkih. Tudi tu najdemo svinjski kare, ki ga je dobavitelj »pozabil obrezati oziroma je to naredil po »poprečju«. Ponekod tudi do centimeter

slanine.

Hladilnica suhomesnih izdelkov je brez termometra, čeprav dr. Kovač pohvali, da imajo »to robo« posebej. Le natripano je vse in pladenj gorenjskih klobas je postavljen na drug pladenj, tako, da se hočeš nočeš mora z umazanim spodnjim delom dotikati vsebine drugega. Zaradi prostorske stiske počiva ob steni carsko meso, nanj pa kaplja voda iz hladilnega agregata. Posode so zopet na tleh, ki pa zaradi hoje nikakor ne morejo biti čisti.

Sožitje mleka in paprike

Tretji hladilni prostor predstavlja pravo zmešanje vsega: mast z ocvirkami, mleko, paprika, torte, francoska solata, pomaranče, banane itd. Sicer pa so vsi hladilni prostori adidali po papriki. Nekaj podrobnosti!

V mlečnem vrču — ki ni bil zaprt — plava na površini mleka, posoda za nalivanje. Običajna posoda s kratkimi ročaji, kar pomeni, da kuharica vselej prav ljubko namoči v mleko še prstke. Vrč s sladko smetano ni zaprt — čeprav bi bilo to potrebno — ker je v njem zajemalka. Limone, ki so jih kupili prejšnje dni, so že »načete«. Doslej ni nihče opazil kar osem gnilih limon na površini. Globlje nismo gledali. Za francosko solato — narejena je bila prejšnji dan — odredita inšpektorja bakteriološko kontrolo. Očiščena paprika je na nekaterih mestih potemnela in je na meji pred gnitjem, kar s poskušno ugotovita Dolžan in dr. Kovač.

Zanimiv je tudi »miste-rij gnilih banane«.

V kotu pred vrati počiva plastična vreča črnih, napol gnilih in sluzastih banan. Na vprašanje za kaj uporabljajo banane, odgovori Kukovec, da so za sadno kupo. Seveda pa ne te! Ko inšpektorja prepovesta uporabo teh banan, le-te skrivnostno izginijo in se čez deset minut znova pojavijo. Lepo oprane, vendar le polovice. In brez plastične vreče — čeprav jo inšpektorja zahtevata. Z izločanjem stvari so pri Samopostrežbi res pohiteli!

Emo pokrovčki

V kuhinji smo bili v času, ko so kuharice delale »topel obrok« za delavce v EMO. Ker kot kaže v EMO nimajo centralne razdelilnice obroka — kot ponekod drugod — dvomi-mo, če delavec dobi res-

Malo manj kot dva kilograma za v smeti.

»Pranje« mesa na pomivalnem koritu.

nično topel obrok. Vprašanje pa je še drugje. Posoda — po domače menažke — v katerih dobivajo delavci EMO obrok! Obtočene znotraj in zunaj, okruščen lošč, pokrovi z okvirjeno pločvino, ki bi naj tesno pokrila vsebino pa imajo splošno nagnjenost k rji. Naj bo malica še tako lepa, dobi povsem drugačen videz.

Sprehod po vodi

Delo inšpektorjev ni lahko, saj mnogokrat preizkušajo tisto, kar na oko zaudarja na že rahlo pokvarjeno. Tokrat pa sta bila prisiljena hoditi celo po vodi. Toda njima eno dopoldne to ni tako težko, teže je kuharicam v samopostrežbi. Ne samo, da so tla na večih predelih mastna in spolzka, zaradi slabih odtokov se ponekod zbirajo prave mlake vode. Seveda na takšnih površinah poškodovanih tal ostaja nečista voda, v vdolbinicah pa se nabira umazanija.

Tako je tudi v pripravljalnici mesa oz. ob pomivalnem koritu, kjer si pi-

ščanci in kokoške perejo peruti. To, da lep del drobovine iz piščancev odmetavajo kar na embalažo — umazano — še ni pomembno, srčki so ležali tudi na tleh. Korito z mesom po robovih umazano itd.

Na kratko — obupno pomanjkanje prostora, ki iz dneva v dan povzroča težave kuharicam in pomivalkam, del teh težav pa je tudi takšnih, ki bi jih bilo mogoče odpraviti z nekoliko večjo prizadevanostjo vsakega posameznika.

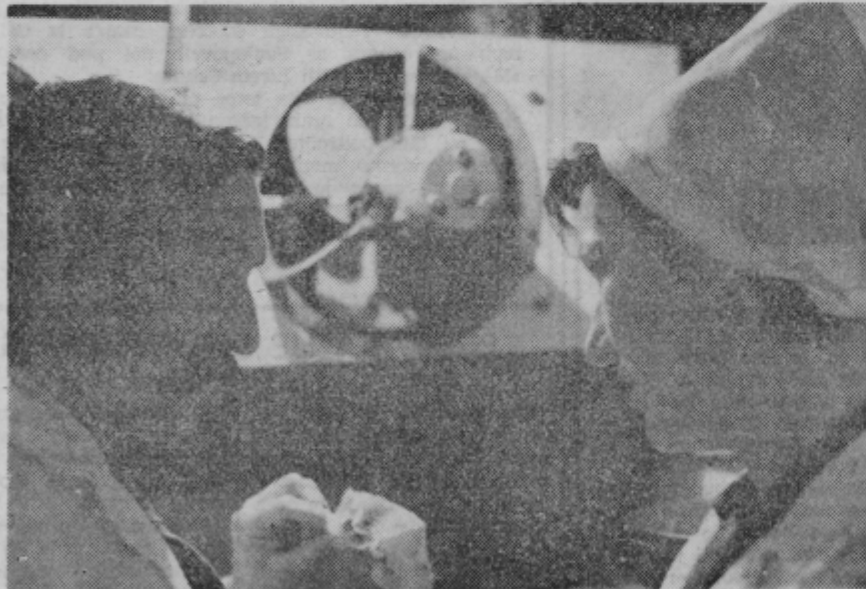
Povsod, kjer se skladiščijo prehranski artikli nastopa tudi problem gladcev — miši in podgan. O teh sicer v Samopostrežbi nismo govorili, povedali pa so nam, da se občasno pojavljajo pri njih tudi šurki. Tako kot drugod po svetu, kjer so jih odkrili tudi že v najboljših hotelih. Pri tem pa je pomembno to, da ima samopostrežna restavracija pogodbo z Zavodom za zdravstveno varstvo, ki skrbi za preventivo, včasih pa kot kaže tudi za samo uničevanje teh vsiljivcev.

Prihodnjič: Obisk v Celei.

Pri akciji sodelovala z beležnico MILAN SENIČAR in s fotoaparatom TONE VRABL.

Delitev toplih obrokov v obtočeno posodo

Tržni inšpektor Vincenc Dolžan in vodja kuhinje Ljudmila Kukovec pri »podrobnem« ogledu.

ARHEOLOŠKE NAJDBE Z RIFNIKA

DRAGOCENO DELO ČASA

Na Rifniku, 570 m visokem hribu južno od Sentjurja, so že v prejšnjem stoletju odkrili prazgodovinske grobove. Z raziskovanji so nadaljevali tudi v letih 1941 do 1943.

Na osnovi ocen že znanih najdb smo se leta 1956 lotili sistematičnega odkrivanja prazgodovinske naselbine in antične ter poznoantične naselbine in grobišča.

Rifnik ima v slovenski arheologiji posebno mesto. Njegov pomen je:

1. v tem, da je naseljen kontinuirano od konca neolita do prihoda Slovanov;
2. k naselbinam smo odkrili tudi pripadajoča grobišča (manjka nam le zgodnje antično grobišče), kar daje najdišču celovitejšo podobo;
3. v tem, da nam je zadnja leta nudil ogromno gradiva za poznavanje obdobja preseljevanja narodov, ki smo ga dosedaj odpravili z lakoničnim stavkom — temni srednji vek.

Dokaze poznoneolitske poselitve smo odkrili v najnižjih plasteh prazgodovinske naselbine (v globini 1,90 m).

Tej sledi starejša in mlajša faza halštatske — prazgodovinske naselbine. Od te so se nam ohranili temeljni stavb. Razen teh so nam dragoceno dopolnili tudi številni kosi keramike, glinastih uteži in železne žilindre. Kovinski predmeti so bolj redki. Našli smo nekaj nakita in nekaj orožja. Prazgodovinski prebivalci Rifnika so bivali v nizkih iz protja spletenih in z ilovko ometanih hišah.

Preživljali pa so se sprva pretežno s poljedelstvom in živinorejo. Ščasoma pa se začnejo razvijati obrti: lončarstvo, tkalstvo in predelava kovin.

Vsi dosedaj znani prazgodovinski grobovi so bili žgani. Grobnih običajev na Rifniku žal ne poznamo v podrobnosti. Ne poznamo prostora, kjer so pokojnika žgali. Obred se je običajno vršil v neposredni bližini grobišča ali na samem grobišču. Zaro s pepelom in pridatki so običajno vkopali v zemljo in pokrili s kamnito ploščo. Kot pridatki v grobovih se običajno pojavljajo: manjši lonci in skodela in kosi nakita ali orožja oziroma orožja. Nakit imamo običajno v ženskih, orožje in orožje pa v moških grobovih.

V času, ko so Rimljani zasedli naše kraje, je bil Rifnik očitno naseljen. O tem nas prepriča tudi keltski novček iz prvega stoletja pred n. št.

Ob koncu 1. stol. n. št. pa se že čutijo močnejši antični vplivi na naselbini. Novci Nera, Domicijana in Nerve, kakor tudi razni okrasni predmeti (samostrelne fibule) govorijo za našo trditve. Razvije se naselbina z zidanimi stanovanjskimi zgradbami. Preskrbo z vodo so si zagotovili z zgraditvijo cisterne, ki je držala 140.000 litrov. Imeli so tudi prostor s centralnim ogrevanjem, ki je služil za kopalnico.

Na najvišji točki naselbi-

ne, od koder je čudovit razgled na dolino pod Rifnikom, pa so si takratni prebivalci postavili tempelj, posvečen Akvonijsu. Velik je bil 15 x 8 m. Sodeč po imenu gre očitno za lokalno rečno božanstvo. Morda je mišljena Voglajna, ker podobnega imena dosedaj še ne poznamo v literaturi.

Tekom stoletij so naselbino popravljali in utrdili z 221 m dolgim obrambnim zidom, ki ščiti lažje dostopno jugozahodno stran naselbine. Približno na sredini obrambnega zidu je bila tudi stražarnica. O popravilih posameznih stavb, kakor tudi obrambnega zidu se lahko prepričamo na osnovi številnih spolij in razbitih antičnih nagrobnikov.

Kršćanstvo, ki se je v Noriku začelo širiti konec 4. stol. n. št. je tudi na Rifniku povzročilo določene spremembe. Poganski tempelj so spremenili v baziliko,

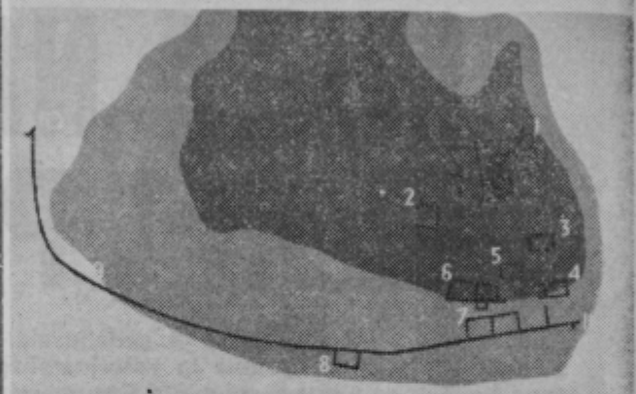
ki je služila krščanskim verskim obredom. Bazilika je imela glavni vhod na zahodni strani. Kasneje so stavbi prizidali na severni strani 4 m široko zgradbo, na zahodni strani pa predverje ali narteks. Antične are, posvečene Akvonijsu, pa so odtegnili očem na ta način, da so jih vzdali v temelje bazilike in narteksa. V ruševinah prizidane bazilike smo našli novček bizantinskega cesarja Justinijana I. (527 do 565). V 40. letih 6. stol. je naselbina na Rifniku verjetno doživela zadnje spremembe. Na pobočju zahodno od bazilike pa smo našli najdbe 1. stol. (novec Domicijana (81—96), v neposredni bližini pa najdbe 5. stol. (srebrni prstan s kačjima glavama).

Zadnjemu obdobju poznoantične naselbine pripadajoče grobišče nam naše znanje o takratnih prebivalcih zelo lepo dopolnjuje. Grobišče leži izven naselbine na položni terasi jugozahodno od naselja. Grobovi so skeletni. Okostja so prosto položena v zemljo, z obrazom obrnjenim proti vzhodu.

Več kot večina pokojnikov je imela v grobu najrazličnejše pridatke praktičnega ali okrasnega značaja. Najpogostejši pridatki v grobovih so: uhani, ogrlice, fibule ali zaponke, pasne sponke, koščen glavnik, lasnice idr. Nakitni predmeti so pretežno bronasti, imamo pa tudi nekaj srebrnih, pozlačenih in zlatih primerkov. V grobovih

ANTIČNA IN POZNOANTIČNA NASELBINA

2-6. STOL. PO N. ŠT.

LEGENDA:

1. BAZILIKA
2. VODNI ZBIRALNIK
- 3, 4, 5, 6, 7. STANOVANJSKE STAVBE
8. STRAŽARNICA
9. OBRAMBNI ZID
- 10, 11. OPORNI ZID

smo našli tudi nekaj kosov keramike. Keramika je tipično provincialno-rimska. En lonček pa je izredno lep primer langobardske keramike. Tudi novci so pogost pridatek v grobovih. Prevladujejo novci 3. in 4. stol. V grobu 39 pa smo poleg novca rim. cesarja Proba (276—282) odkrili tudi srebrnik langobardskega vladarja Klefa (572—574). To pa je tudi naj-

mlajša najdba na našem grobišču. Na naselbini so bili sledovi požara očitni. Slovani, ki so se v 80. letih 6. stol. naselili v naših krajih so postojanke na vzpetinah opustili in se naselili v dolini.

Raziskovanje na Rifniku sta omogočili Raziskovalna skupnost Slovenije in Kulturna skupnost Sentjur.

LOJZE BOLTA

PREDAVANJE O IZKOPANINAH

V Likovnem salonu v Celju bo v četrtek, 29. aprila ob 18. uri predavanje o izkopaninah z Rifnika, ki ga je pripravil Pokrajinski muzej iz Celja. Predaval bo muzejski svetovalec ALOJZ BOLTA, ki je tudi sicer vodil vsa izkopavanja na Rifniku.

ŽIVA NAŠA BESEDA

NASA BESEDA (kulturno ustvarjanje mladih), rojena v Celju, je postala pravo in resnično kulturno gibanje mladih. Za letošnje srečanje se je prijavilo kar 34 skupin iz celjske, žalske, velenjske, konjske, šentjurske in laške občine. Seleksijska komisija je imela resnično veliko dela, saj je morala iz te množice recitalov, gledaliških postavitev in satiričnih kabaretov sestaviti program za medobčinsko srečanje v Radečah in Rimskih Toplicah.

Sodelovali so naslednje skupine: Pionirski dom »Cvetke Jerinove«, Osnovna šola Radeče, Prosvetno društvo »Oskar Hudales« z osnovno šolo Smartno ob Paki, Ekonomski šolski center Celje, Recitatorska skupina ZSMS Sentjur, mladinska skupina Prebold, glasbena skupina »AVE« iz Velenja, mladinska recitatorska skupina »Hraste« (deluje v okviru KUD »Zarja« Trnovlje), mladinska recitatorska skupina iz Vitanja, Tehniški šolski center iz Celja, mladinska skupina GIP »Ingrad« iz Celja in mladinska gledališka skupina KUD »Zarja« Trnovlje. Recitatorske in gledališke dosežke si je ogledala posebna delovna skupina republiškega Združenja gledaliških skupin in selektor za zaključno srečanje »NASA BESEDA 76«, ki bo tudi letos v Celju (SLG od 3. do 10. maja). Za letošnje »Našo besedo« lahko rečemo, da smo poleg številčnosti skupin dosegli tudi izjemne kvalitete dosežke. Na zaključno republiško srečanje so se uvrstile kar štiri skupine: Osnovna šola Radeče z recitalom »Otroci so se pogovarjali« v izboru in režiji Janeza Pešeca, Prosvetno društvo »Oskar Hudales« Smartno ob Paki z ljubko priredbo pesmic Miroslava Antića »Plavi koder las« in pod strokovnim vodstvom Bogomira Verasa, delni prevod in prireditev črnske poezije z naslovom »Črni Orfej« pod vodstvom Stefana Zvižaja in izvedbi mladinske recitacijske skupine Ekonomskega šolskega centra iz Celja in še dijaška skupina Tehniškega šolskega centra iz Celja z recitalom izbora iz Cankarjevih del pod naslovom »Moje ime« in v režiji Jureta Cekute.

Naša beseda je bila letos prvič v laški občini in si je tako rekoč orala ledino in domovinsko pravico tudi na tem področju. Posebej so se izkazali v Radečah, nekoliko manjši obisk pa je bil v Rimskih Toplicah, čeprav je organizatorje in nastopajoče gostoljubno sprejel Vojni center. Velik delež pri organizaciji je imela Občinska konferenca ZSMS Laško.

STEFAN ZVIZEJ

PREDAVANJE SLAVISTIČNEGA DRUŠTVA

Dne 20. aprila 1976 ob 18.30. uri je predaval prof. magister Janez Dular o temi Zvrstne lastnosti našega časnarskega jezika. Predavanje je organiziralo Slavistično društvo-podružnica Celje v povezavi z novinarji Celja. Kljub pravočasnemu obvestilu je bila udeležba na predavanju minimalna. Kaže, da so v obdobju samega društva tudi notranja trenja in da je potrebno nekaj ukreniti, saj ima društvo pomembno poslanstvo, da skrbi za knjižno slovenščino in knjižnost, za kulturo človeške duha nasploh.

Naslednje predavanje dne 11. maja 1976 ob 18. u na Gimnaziji — predaval univerzitetni profesor dr. J. Že Toporišč o temi Splošna. Na predavanju pravopisu. Na predavanju bilo vse, ne glede na to, so slavisti ali ne. J.

DRAGO MEDVED

SLG CELJE V ZRENJANINU IN ZEMUNU

Celjski gledališčniki so odšli na pot že prejšnji ponedeljek ob 8. uri zjutraj in so imeli prvo predstavo Cankarjevega Pohujšanja v dolini Sentflorjanski v Zrenjaninu v torek v Narodnem pozorišču. Zrenjanin ima staro gledališko tradicijo, saj poznajo oder že v drugi polovici 18. stoletja. Pred drugo svetovno vojno so gledališčniki delovali preko sokolskega društva, že v oktobru 1944 pa so igrali Nušića. V novembru istega leta so v domačem gledališču predstavili delo Siniše Ravasije Zrtve slobode. Zdaj deluje v tem gledališču 25 igralcev pod umetniškim vodstvom Save Damjanovića. Sprejem, ki so ga pripravili Celjanom, je potrdil iskreno prijateljstvo predstavnikov dveh mest, ki sta kovali te vezi že preko plodnega sodelovanja mladinskih delovnih brigad. Zanimivo je tudi to, da je pred časom delal v zrenjaninskem Narodnem pozorišču Dušan Mlakar, kjer je režiral Celju znane Cankarjeve »Romantične

duše« in tako je bilo zrenjaninsko gledališče edino poleg slovenskih v Jugoslaviji, ki je letos ob 100-letnici Cankarjevega rojstva uprizorilo na svojem odru eno njegovih del. Zanimivo je tudi to, da trenutno v njihovem gledališču dela tudi Celju dobro znan režiser Ljubiša Ristić Jovanovićev predstavo Zrtve mode bum bum. V mesecu septembru bodo Zrenjaninčani gostovali v celjskem gledališču in tako bomo lahko spoznali del ustvarjalnosti gledališkega Zrenjanina.

Tudi v Zemunu so Celjani nastopili s Pohujšanjem v dolini Sentflorjanski na sceni Jugoslovenskega dramskega pozorišča, počeli so priznanje občinstva, ki je toplo sprejelo Cankarjevo delo. Med občinstvom je bil tudi znani ljubitelj gledališča Aleš Bebler. — Na sliki: igralci Slovenskega ljudskega gledališča Celje s kolegi iz Zrenjanina v dvorcu Ečka.

EXPORT-IMPORT TEHNO-MERCATOR CELJE

**ISKRENO ČESTITAMO VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN OBČANOM CELJA TER OKOLICE OB 35-letnici
USTANOVITVE OF IN PRAZNIKU DELA 1. MAJU,
Z ŽELJO, DA BI BILO NAŠE
SODELOVANJE ŠE VNAPREJ USPEŠNO**

OB 30-LETNICI „MLADINSKE PROGE“ BRČKO-BANOVIČI

(7)

SIMBOLI IN ŠTEVILKE

Proga Brčko—Banovići ni samo 72 kilometrov dolga železnica normalne širine. Je mnogo več. Ko je mladina Jugoslavije na sestankih takoj po vojni zahtevala veliko akcijo. Beograjska srednješolska mladina in mladina iz vasi Mihaljevac so terjali takšno udarniško akcijo, ki bo odmevala po domovini in svetu. V Centralnem komiteju USAOJ so iskali in našli. Proga, ki naj da domovini tisto, kar je takrat najbolj potrebovala — energijo. Banoviški in senjski premog.

Je bila ekonomsko upravičena ta akcija? Bila je. Izračunali so, da je proga Brčko—Banovići izplačala sama sebe v naslednjem letu, v letu 1947, in sicer samo s prevozom premoga in drugega blaga. Torej že v letu, ko je mladina zgradila novo, 300 kilometrov dolgo progo.

Toda mladinska proga »Brčko—Banovići« ima še veliko takih simbolov, ki dokazujejo, kako pomembna je bila ta akcija. In to je bil tudi cilj, da se je ob progi vse spremenilo. Se je?

Kraji ob 72 kilometrov dolgi progi, Bosanska Posavina, pokrajina pod Konjuhom in Majevico so se čez noč prebudili iz dremane odročnosti.

Na primer:

Tam, kjer je danes Srebrenik, je bila pred 30 leti le ena hiša in v njej družina Hilma Hercega. Danes je Srebrenik občinsko središče z okoli 1.000 hišnih števil in pet tisoč prebivalcev. Mesto, ki ima več podjetij, šole, knjižnico. Niti ena od vasi, ki

jih je v srebreniški občini 16, ni brez električnega toka.

Banovići. Vas, ki se tako imenuje, je še danes tam, kjer je bila. Toda Banovići mesto, to je povsem nekaj drugega, je mesto, mesto z 80.000 prebivalci je tudi Brčko, nekdanja »palanka«, mesto je zdaj živinice, pred 30 leti zanikrna vas, danes šteje 15.000 prebivalcev. Vse to zaradi proge.

Se drugi simboli so.

Ko so gradili v Brčkem most, je bilo premalo samokolnic za prenos kamena. Takrat se ni bilo brigadirskih uniform in so dekleta nosila kamenje v privzdignjenih krilih.

V Celjski brigadi smo imeli nalogo dvigati prod

za betonska dela iz bližnje reke. Treba je bilo stati do pasu v vodi. Da bi izločili dekleta, ki so imela »svoje stvari«, smo morali razpusti vohunsko mrežo med dekleti, da smo to lahko storili zaradi njihovega zdravja, ker se same niso hotele javiti v »bolnišnico«.

In še en primer. Pri gradnji enega od mnogih betonskih propustov je naenkrat pritisnil mrz. Brigada pod šotori je sredi noči vstala in s svojimi odejami pokrivala beton, da bi ne zmrznili.

Simbol je tudi Selim Sejdić, ki ima 26 udarniških značk, ki si jih je »pristlužila« na petih zveznih mladinskih delovnih akcijah, na katerih je pregaral 1.900 dni. In ta fant je kot petnajstletni kurirček bil že partizan.

Minerska brigada, ki je prebijala tunele, skorajda z rokami, ni bila navadna brigada. Vanjo si prišel, če si bil udarnik in v tej brigadi si ostal do konca akcije. Prišle so nekega dne na obisk žene mladih minerjev iz nekega bosanskega mesta. Ko so prišle v naselje, so snele feledže. Ko so odšle, si niso

več zakrile obrazov. To so bile prve lastovke, ki so razbijale zaostalost in verski fanatizem z običaji, ki so poniževali ženske.

Leta 1946 je bila komandant makedonske — skopske brigade Džorčevska, dekle je bila komandant brigade tudi v bijelinski brigadi.

Simbol je tudi, da je na mladinski progi položilo analfabetski tečaj 5.000 mladink in mladincev. Primer je, da so mnogi potem nadaljevali šolanje in dosegli najvišjo izobrazbo. Na progi je bilo izdanih nad 1.800 stenskih časopisov in sklicanih preko 45.000 sestankov. Bilo je 1.650 političnih, 950 znanstvenopopularnih in 900 strokovnih predavanj.

Mladinska proga pa ni bila šola samo za jugoslovansko mladino. Brigadirji-veterani iz leta 1964 so danes na krmilu našega samoupravnega sistema, so profesorji, znanstveniki, graditelji, politiki. In ne samo pri nas.

Brigadirji so bili številni sodobni politiki, kulturni delavci, znanstveniki, umetniki iz vse Evrope in vsega sveta. Med temi sta

gotovo najbolj vidni osebnosti kanadski premier Trudeau in švedski ministrski predsednik Olof Palme. Oni so bili tisti, ki so svetu dopovedovali,

da je mladinska proga Brčko—Banovići pristna stvar zavesti in prostovoljnosti Titove mladine.

(konec)

Piše Jure Krašovec

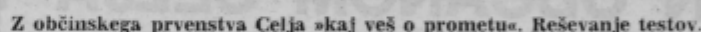

Zanima me tudi, ali je pravilno zaprta in pravilno fran-

Čestita vsem občanom in delovnim ljudem ob prazniku dela.

NAŠ PRIPIS: Tole, nekoliko daljše pismo, je prišlo na naš naslov s prošnjo, da bi

Pripis uredništva: Hvala za pismo in čestitke. Veseli smo, da vam je bil izlet všeč in da ste z nami preživeli nekaj prijetnih uric. Želimo vam lepe praznike!

M. 1

Karla Destovnika Kajuha odprtju njihove nove telovnice podarila v znak in sebojnega prijateljstva ne manjših športnih rekvizitov. Z odprtjem nove telovnice pri šoli Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju, končno uresničen program, po katerem imajo sedaj centralne šole v občini Vnje svoje šolske sodobne funkcionalne telovadnice, je bilo kot že omenjeno omogočeno s samopriskrom občanov.

Z. S.

AŠ KRAJ

PODČETRTEK: »MLADI OBSOTELJČAN«

V roke sem dobila glasilo osnovne podčetrte »Mladi Obsoteljčan«. Podčetrte so v tem letu začeli izdajati svoje glasilo. Lepo so pokazali. Prijetno ilustrirana naslovna stran privablja učence, učitelje in starše, da radi pregledajo sad najmlajših v glasilu je za vsakogar nekaj. Od športne, kulture, humorja pa do zapletenih »vzrokov«. Sestavke so poestrili z izvrstnimi ilustracijami mladih umetnikov. Posebno stran so namenili varstvu okolja.

V šolskem letu nameravajo izdati pet številčk časopisa. Druga je iz ob novem letu. Mladi nadobudneži so res polni misli. Prav so storili, da so se odločili za svoje glasilo, čeprav že po nekem radiu »Kekec« objavljajo zanimivosti iz šole in sveta. Toda prek njega so tudi njihovi domači seznanjeni z njihovo dejavnostjo. Kaj takega bi si lahko umislili na naši šoli.

LUCKA LESNIK

BRASLOVČE: LOVCI BOROVALI

Pred dnevi so se na rednem občinskem zboru sestali člani Lovske družbe Braslovče. Iz poročil predsednika, tajnika, gospodarja, lovovodje, komisije za gojitev in vodje revirjev je bilo razvidno, da je bilo minulo delo uspešno. Tako so v preteklem obdobju pridili 5 visokih prež, 1 lovsko stelo, 5 fazanjih in dvojce jerebičnih krak ter na novo obdelali krmno njivo za divje svinje in srnjad. Vodje revirjev so v svojih poročilih izrazili dovoljstvo nad delom članov, vendar imajo tudi nekaj pripomb, ki gredo na račun nekaterih ne dovolj aktivnih članov.

V minuli lovski sezoni je bilo uplenjenih 117 zajcev, 121 fazanov, 20 srnjakov, 42 srn, 8 divjih svinj in drugo. An odstrela niso realizirali pri zajcih, fazanjih in divjih svinjah. Nerealizirani plani odstrela pri fazanjih in svinjah ni toliko kritičen, kritično pa je pri zajcu, vendar zgolj zaradi padca deleža. Znano je namreč, da so bile te slabe vremenske razmere, kar je škodovalo tako nizko strelje. Glede srnjadi je gojitvena komisija ugotovila, da so bili nepravilno uplenjeni 4 srnjaki, kar je razumeti, da posamezni lovci niso strokovno izbirali svojega plena.

V programu za tekoče obdobje so se zadali, da bodo v 6 lovskih revirjih gradili 4 nova krmišča za fazane in mlad, uredili dve krmni njivi ter obdelali vse lovne naprave. S prostovoljnimi delom bodo dokončali tudi strelje in na Bezovcu. Za zaščito zajca pa sprejeli nov gojitveni okoliš. Ob koncu zбора so sprejeli nova društvena pravila in izvolili novo vodstvo Lovske družine Braslovče.

T. TAVČAR

LESIČNO: RAZGIBAN PING PONG

Pred dvema letoma smo na osnovni šoli kupili dve mizi za namizni tenis. Igra se je učencem močno priljubila. Namizni tenis igrajo pri urah telesne vzgoje pa tudi po pouku. V zimskih počitnicah smo izvedli razredno šolsko prvenstvo, občinsko pa je bilo letos v Šmarju pri Jelšah. Pionirke v postavi Slavica Zibret, Milena Lupše, Nada Perc in Mojca Jug so postale lanske uspešne in osvojile naslov občinskega prvaka. Pri pionirjih je zmagala ekipa iz Rogaške Slatine, na drugi pa so bili tretji. Za našo šolo so igrali: Martin Jazbec, Dušan Ferlič, Dani Grobelšek in Milan Černjak.

PETER KLAKOČER

KOZJE: KNJIŽNICA

Na osnovni šoli v Kozjem imamo pionirsko knjižnico, v njej pa 1321 knjig. Rednih bralcev je 166, led njimi pa so najbolj vneti obiskovalci učenci drugega razreda.

Največ knjig, in sicer 63, je prebral moj brat Rolando.

V knjižnici si lahko sposodiš knjig kolikor hočeš.

DEJAN KRESNIK

VITANJE: KURIRČKOVA POŠTA

V Vitanju je bila primopredaja kurirčkove pošte med pionirji občine Velenje in Slovenske Konjice. Iz Velenja so kurirčkovo pošto spremljali do Vitanja vidni predstavniki družbenopolitičnega življenja pod vodstvom predsednika občinskega odbora združenja zveze borcev NOV Filipa Lesnjaka. V Vitanju pa so jo prav tako pričakali predstavniki občine Slovenske Konjice.

Pred kulturnim domom v Vitanju so kurirčkovo pošto prevzeli pionirji konjske občine. Ob tej priložnosti so pripravili zelo lep kulturni program. Zlasti je uspel recital, ki ga je izvedla skupina učencev iz Vitanja pod vodstvom Julke Golobove. Prebrali so tudi svoje čestitke in najboljše želje ljubljensmu predsedniku Titu.

Predsednik občinskega odbora združenja borcev NOV Slovenske Konjice Jaka Štefančič pa je razdelil tri nagrade za najboljše spise učencem šolske konjske občine, ki so jih pisali na temo o pogovorih s kurirji iz svojega kraja. Kurirčkovo pošto so spremlili proti Rakovcu in Skomarju.

FRANJO MAROSEK

PREBOLD: BORCI O SVOJEM DELU

Ko so člani krajevne organizacije Zveze združenj borcev NOV v Preboldu na rednem občnem zboru ocenjevali svoje delo, so med drugim ugotovili, da je organizacija v preteklem obdobju, kljub omejenim finančnim možnostim uspešno reševala prenekatere materialne probleme borcev, njihovih otrok in podobno. Prav tako je uspela v negovanju in ohranjanju borbenih tradicij narodnoosvobodilnega boja. Tako je bilo poleg več pohodov po partizanskih poteh, veliko predavanj med šolsko mladino o narodnoosvobodilni borbi, izšle so tri knjige s tematiko predvojnega delavskega glabanja in NOB in bilo je več proslav v počastitev tridesete obletnice zmage nad fašizmom.

Pomemben korak naprej pa je bil napravljen tudi za zdravstveno zaščito borcev.

DARKO NARAGLAV

GRIŽE: 9000 STEKLENIC

Pionirski odred »Ivanke Uranjekove« na osnovni šoli Griže je organiziral zbiranje odpadnih steklenic. Prizadevni pionirji so zbrali več kot 9000 steklenic. Tako zaslužen denar bodo dali kot svoj prispevek za ureditev športnih objektov pri šoli. To akcijo so izvedli že drugič. Prva je bila lani, vendar je letošnja bolj uspešna.

Ko so se na svetu krajevne skupnosti Griže pogovarjali o očiščevalni akciji, je nekdo pripomnil, da steklenic to ne bo, ker so pionirji vse pobrali. Sli so od hiše do hiše, zbirali in odvažali v šolo. Najhujši problem so imeli zaradi prevoza, ker niso imeli vozičkov.

FRANC JEZOVIK

VELENJE—STARA VAS: KRAJEVNI PRAZNIK

V Velenju je sedem krajevnih skupnosti in ena izmed njih v teh dneh praznuje prvi krajevni praznik. To je krajevna skupnost Velenje — Stara vas, ki si je za svoj krajevni praznik izbrala zgodovinski dogodek, to je napad Bračičeve brigade v noči na 1. maj 1944 na okupatorjevo postojanko na Starem jasku. Ob številnih prireditvah so pripravili »Večer solidarnosti«, kjer so nastopili rojaki iz občine Železna Kapla na avstrijskem Koroškem pa pohod po poteh Bračičeve brigade in srečanje delovnih ljudi ter občanov krajevne skupnosti Velenje — Stara vas. Jutri dopoldne bo svečana seja Zbora delegatov delovnih ljudi in občanov na Starem jasku, kjer bodo zatem tudi odkrili spominsko ploščo v spomin napada Bračičeve brigade, kot smo omenili že zgoraj. Vse prireditve prvega krajevnega praznika pa so seveda povezane tudi s praznovanjem osvobodilne fronte in 1. maja.

tv

REPUBLIŠKO PRVENSTVO MILIČNIKOV

NAJBOLJŠI VLADO ŽUŽA

Celjska Uprava javne varnosti je tudi letos zelo uspešno izvedla republiško prvenstvo v atletskem peterboju za miličnike. Nastopilo je deset ekip s štiridesetimi tekmovalci, ki so se pomerili v plezanju po vrvi, metanju bombe, skoku v daljavo ter tekih na 100 in 1000 m na stadionu »Borisa Kidriča«. Tekmovalce je pozdravil in jim spregovoril o njihovem bližnjem prazniku 13. maja, v čast katerega je tudi bilo to tekmovanje ter o pomenu ukvarjanja s športom za poklic miličnika, pomočnik republiškega sekretarja za notranje zadeve Boris Mužič, v imenu družbenopolitičnih organizacij mesta Celja pa član IS občine Celje Mitja Pipan.

Med posamezniki je po ogorčeni borbi zmagal kadetmiličnik Vlado Žuža iz Prebolde, ki obiskuje šolo v Tacnu pri Ljubljani, in sicer tretji letnik. Vlado se je izkazal v vseh disciplinah in dokazal, da je v športu resnično doma. Že pred odhodom v šolo v Tacen se je ukvarjal s športom, zlasti pa je bil uspešen v skoku v daljavo, kjer je tudi nastopil za mladinsko vrsto AD Kladivar. Vlado je bil celjskega uspeha, takorekoč v »domači areni«, izredno vesel, poleg tega pa mu ta zmaga zagotavlja nastop v republiški reprezentanci, ki bo nastopila na zveznem prvenstvu v Črni gori. V šoli mu gre dobro in njegova želja je, da bi po končanem šolanju dobil mesto v celjski regiji ali kar v Celju.

Celjska ekipa je na tem tekmovanju zasedla solidno peto mesto, njeni posamezniki pa so osvojili naslednja mesta: Janko Napotnik je bil deseti, Izlok Rumpf osemindvajseti, Albin Marinič trintrideseti ter Jože Vantur petintrideseti.

Tekmovanje so odlično izpeljali sodniki AD Kladivar ob izdatni pomoči organizatorja UJV Celje, najboljši pa so bili deležni še posebnih priznanj. Najbolj pomembno pa je to, da so se srečali miličniki na skupni prireditvi, se tudi pogovorili o svojem delu in dokazali, da so pravzaprav povsod doma. Tudi na izjemno pomembnem — za njihovo delo — športnem področju.

T. VRABL

ŽALSKI SINDIKATI O ZAKONU

Na zadnji seji predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov v Zalcu je bilo največ razprave o načrtu javne razprave o osnutku zakona o združenem delu. Na seji so se dogovorili, da bo za izvedbo javne razprave v žalski občini zadolžena komisija za nadaljnji razvoj in rast samoupravljanja, ki bo imela za izvedbo te naloge poseben sekretariat, pri delu pa bo pomagal tudi za to ustanovljeni politični aktiv občine. Ta bo imel prejemati naloge priskočiti na pomoč ob morebitnih težavah oziroma nerazumevanju zahtev javne razprave.

V nadaljevanju seje so člani predsedstva podprli tudi predlog republiške skupnosti za ceste o razpisu posojila za ceste. Nosilec akcije ob razpisu posojila v žalski občini bo izvršil svet občinske skupščine, ki bo izdelal tudi poseben predlog, koliko denarja bi moral zbrati v posameznih temeljnih in drugih organizacijah združenega dela v občini.

B. STAMEJČIČ

MALA ANKETA

POMOČ V TEMI

Hudo je, če pride do nesreče. Se posebno pa je hudo, če ti nesreča vzame kos kruha ali tiste denarje, s katerimi plačaš tako stanovanje pa elektriko, vodo in vse ostalo. Da o hrani, obleki ter šolskih zadevah za otroke sploh ne govorimo. V rudniku Kanižarico se je vtila voda. Rudarji so ostali takorekoč čez noč brez dela. Prijateljsko roko so jim ponudili velenjski rudarji, ki vsako leto dosega nove rekorde pri kopanju tiste rude, ki je še kako potrebna za naše normalno delovanje energetike. Velenjski rudarji so se odločili kot pomoč prizadetim tovarišem v rudniku Kanižarica, da bodo delali za njih en delovnik, na delo pa so k sebi vzeli okoli 90 rudarjev, dokler se pač situacija pri njih ne izboljša.

SLAVKO PISTOTNIK, ključavničar v jami vzhod, kjer že dela 20 let: »Sicer nisem bil na sestanku, kjer smo se odločili za pomoč stanovskih kolegom iz Kanižarice, vendar podpiram to akcijo. Tako je treba sodelovati. Upam, da bo naša pomoč uspešna in da bomo tudi mi v primeru nesreče deležni tega. Saj veste, kako je — težko je delati v temi in kopati premog. Če vdre voda ali pride do česa drugega, je lahko po tebi...«

MILOS BASIC, kopač na pripravah jame vzhod: »Kaj naj ob tem povem. Naša družba mi je omogočila šolanje in vse tisto dobro, kar imam, torej ni problema, da ne bi dal enega delovnega dne za prizadete rudarje v Kanižarici. Veste, star sem bil tri leta, ko sem izgubil v II. svetovni vojni starše. Padli so za naš današnji lep dan! Od takrat dalje je bilo hudo, vendar sem s pomočjo drugih uspel priti do solidnega standarda.«

FRANC DREV dela v jami že 31 let, najprej kot rudar, zdaj pa kot nadzornik na jamskih pripravah: »V življenju lahko človeka marsikaj doleti in prepričan sem, da je naša odločitev za pomoč kolegom iz Kanižarice pravilna. Saj izboljšujemo stanje v jamah, vendar proti »višji sili« ne moreš storiti ničesar. Naša dolžnost je, da pomagamo in da čimprej zacelimo rane, ki so jih dobili tovariši iz Kanižarice.«

VINKO LORKOVIC, nadzornik, poročen, oče dveh otrok, žena je zaposlena v Črnomlju, sam je delal v rudniku Kanižarica, zdaj je v Velenju. »Edino, kar lahko rečem, je to, da človeka spoznaš v nesreči. Velenjskega knapa ne bom nikoli pozabil. Prišel nam je na pomoč z vsemi sredstvi, ki bi lahko ublažila našo nesrečo, zdaj pa nas je še povabil, da delamo pri njih in za služimo tisto, kar potrebujemo za normalno življenje.«

MILAN DREJNOVIC, dela že peto leto v rudniku, je poročen, oče enega sina, kopač in pravi, da bi to tudi rad ostal: »Vesel sem, da lahko delam, pa čeprav v Velenju. Stanovanje je sicer bolj slabo, vendar važno je to, da lahko delam in da bom zaslužil ter vzdrževal družino. Z velenjskimi rudarji smo postali v teh dneh veliki prijatelji in prepričan sem, da bo to prijateljstvo trajno. Hvala velenjskim tovarišem!«

Solidarnostne akcije, kot so se za njih odločili v rudniku Velenje, je treba podpirati in gojiti na vseh področjih. Velenjčani so startali v to in vsak jim lahko reče hvala. Naša zahvala pa se naj izrazi v tem, da jim skromno rečemo — SREČNO ZA 1. MAJ in veliko osebne sreče ter zdravja pri opravljanju težkega poklica — kopanju premoga za energijo, ki jo mi vsi uporabljamo.

Tekst in foto: LOJZE OJSTERSEK

KUPCEV VEČ

Živinorejska poslovna skupnost Slovenije je uvedla dodatno premijo 1,50 din za kg žive teže mladega goveda, spitanega po pogodbi in oddanega v letošnjem aprilu, maju in juniju. Tako bodo kooperanti dobili poleg zadržanih cen 17,60 din za ustrezno kakovost pitanih juncev in junic in 3 din premije po kg, ki je enaka po vsej državi, še poldrugi din premije, ki se bo izplačevala le v Sloveniji.

Kaj je povzročilo tako, lahko bi rekli, nepričakovano spremembo po lanskem tečaju, ko je tudi pogodbeno spitano govedo bilo težko prodati, zlasti po zadržani ceni? Izplačevanje 3 din premije po kilogramu pa je bilo tako počasno in negotovo, da mnogi živinorejci niso niti pričakovali veliko od tega.

Na mesnem trgu so v nekaj mesecih nastale velike spremembe. Nekateri gospodarstveniki so na njih sicer opozarjali, ko so živinorejce pestile težave. Izvozniki, mesarji in tudi živinorejci pa njihovih opozoril niso upoštevali dovolj. Ali sploh nič. Kdo bi lani verjel, da bo leto prelo mesa. Pred tedni pa so se že začele razprave — sicer le v ožjih krogih — da bi izvoz mesa bilo treba omejiti s prepovedjo. Gotovo ne brez vzroka. V Jovodini se mesarji in živinorejci postavili v bran s tr-

ditvijo, da izvoza mesa ne bi smeli omejevati, četudi bi ga doma občasno primanjkovalo. S tem so hkrati priznali, da ga tudi po njihovi oceni verjetno ne bo dovolj.

Države EGS, ki so bile pred leti glavni kupec našega izvoženega mesa, sicer še niso odprle svojih meja. Kaže, da tudi niso več tako pomembne za našo živinorejo kot prej. Naši izvozniki mesa so poiskali druge kupce. Prav na to opozarjajo, ko nasprotujejo omejitvam pri izvozu mesa. Pravi, da jih je stalo veliko truda in sredstev, preden so si zagotovili trg v ZDA, Sovjetski zvezi in neuvrščenih državah, zdaj pa ga ne bi zalagali z mesom.

Podjetnost izvoznikov pri iskanju kupcev zasluži pohvalo. Posebno še, ker so izvozne cene tako ugodne, da že povzročajo zaskrbljenost, ali bo za domače porabnike ostalo dovolj mesa. Ne bi pa smeli spregledati slabosti, ki so se zgodile lani. Sedanji izvoz mesa gotovo ni nastal tako iznenada, da ga že lanske jeseni ne bi mogli predvidevati. Seveda najprej izvozniki, saj oni najbolj poznajo — vsaj morali bi! — tuje trge. Pa so kljub temu molče dovolili klanje telet in mlade, še nedopitane živine, ki so se je živinorejci hoteli znebiti v strahu, da pri pitanju ne bi imeli še večje izgube. Cene so namreč bile globoko pod zadržanimi.

ŠMARTNO OB PAKI: NUJEN VODOVOD

Prebivalci Rečice, ki bivajo na desnem bregu Pake, so v nevarnosti, da nekega dne ostanejo brez pitne vode. Nujno je, da se napelje v ta kraj potreben vodovod, posebno še zdaj, ko mislijo vse od izliva Pake v Savinjo pa do Dobrova Pake regulirati. Če se bo to zgodilo prej, preden bodo napeljali vodovod, bo nastala nevarnost, da bo kraj ostal brez vsake vode.

Od tistega časa, ko so odstranili Ministrstvo jez, se je nivo talne vode precej znižal. Zato zdaj vode primanjkuje že ob manjši suši. Če pa bodo odstranili še Mlinarjev jez smo prepričani, da kraj ne bo imel več nobene vode. Ali je o tem že kdo kaj premišljeval in pomislil tudi na posledice?

Za napeljavo vodovoda je zbranega že precej denarja, vendar še ne zadostuje. Kaj pa lastniki vikendov v Gmajni? Če bodo hoteli imeti pitno vodo, bodo zanj morali tudi nekaj žrtvovati.

Trdno smo prepričani, da bodo to tudi storili. Kajti le v slogi in skupnem delu so možni uspehi. In teh si vsi želimo!

ZORKO KOTNIK

SLOVENSKE KONJICE

DELO Z MLADIMI

Pred dnevi smo kramljali z IDO TEPEJ iz Kmetijske zadruge v Slovenskih Konjicah, kjer je zaposlena kot analitik. Ob svojem delu pa se srečuje še z mnogimi drugimi obveznostmi in nalogami.

Za najin razgovor sva izbrali več tem.

»Kako je v občini urejeno zavarovanje kmetov?«

»Kmetje se zdaj lahko zavarujejo kakor delavci; se pravi, da imajo popolnoma isto pokojninsko zavarovanje. Ravno tako morajo imeti 20 let zavarovalne dobe in biti stari 60 let, oziroma 15 let zavarovalne dobe in stari 65 let. Vendar pa morajo zato plačevati v pokojninski sklad določeno vsoto. Pri tem pa je zanimivo, kako so kmetje skopji, kadar gre za njihove osebne koristi. Nikoli jim ni žal povabiti sosedov in za kakšno godovanje porabiti 5000 ali 6000 novih dinarjev. Zase pa ne spravijo skupaj denarja za zavarovanje, češ, to pa je predragost.«

»In kako je urejeno štipendiranje kmečkih otrok?«

S štipendiranjem kmečkih otrok smo sedaj res zadovoljni, ker obstaja pri občini sklad za štipendiranje. Pravico do štipendije imajo vsi, ki so socialno ogroženi, teh pa je največ med kmečkimi otroci. Veseli smo, da imamo sklad za štipendiranje, saj je bilo prej marsikateremu otroku šolanje onemogočeno.

»Ali so kmečke žene na vašem območju aktivne?«

»Kmečkimi ženam bi bili morali ustanoviti odbore, tako kot je bilo domenjano, žal pa tega sploh nismo naredili. No, kljub temu smo imeli štiri predavanja za kmeč-

ke žene in to po okoliših, kjer proizvajajo ženske mleko. Zvedele so vse o higieni mleka; kako ga je treba predelati, da ostane čisto, brez kužnih bakterij, ki bi ga skisale. Zvedeli so vse o prehrani živine in podobno. Pred kratkim se je končal v Vitanju kuharski tečaj za kmečke žene. Tečaj je trajal okrog 50 ur in kmečke žene in dekleta so ga redno obiskovale, kljub temu, da so imele doma dosti dela. Poleg tega, da so se marsikaj naučile, so tudi za nekaj ur menjale okolje, kar jim je tudi popestrilo njihov vsakdan.

Za prihodnje leto predvidevamo, da bi bil tak tečaj v drugem, tudi bolj oddaljenem kraju. Morda na Jerneju.

»Mnoge kmetije imajo za opravljanje del traktorje. Ali imajo njihovi vozniki tudi izpite zanje?«

»Včasih so govorili, da dobi otrok ljubezen do kmetije z mlekom; danes jo dobi z bencinom — s traktorjem. In ko pride traktor k hiši, se fantič vsede vanj, kakor hitro mu za silo zrastejo noge. Kmečki fantiči vozijo traktor že z osmimi leti. Izpit pa lahko naredijo pri petnajstih, saj mlajši res ne sodijo na ceste. Toda ti fantiči se kljub temu vozijo s traktorji in problem nastane, ko ga dobe mladičniki in dobi prepoved opravljanja izpita. Da bi se ognili tem neljubim

nevšečnostim, smo organizirali pouk iz prometnih predpisov. V prvem roku se je prijavilo preko 200 kandidatov.

»Ste mentorica aktivna mladih zadržanih. Ali ste v zadali kakšne posebne naloge in načrte?«

V letošnjem letu smo rekli, da bomo opravili tečaj ročnega dela za kmečka dekleta, da se bomo udeležili tekmovanja »kaj veš o kmetijstvu«, da bomo imeli kuharski tečaj in da bomo sodelovali v urejanju okolice pod naslovom »najlepši kmečki dom«. Ponovno se bomo udeležili, kot že več let nazaj, kmečkega praznika v Ločah. Radi bi se udeležili tekmovanja v oranju in spretnostni vožnji, kot smo se g. lani. Upam, da bomo uspeli organizirati cikel predavanj za kmečko mladino »kaj veš o sebi?«

No, tečaj ročnega dela za kmečka dekleta smo že opravili in reči moram, da je za res dobro uspel. Ob koncu tečaja so namreč dekleta dobro pletle, kvačkale in vezle. Tekmovanje »kaj veš o kmetijstvu« je bilo letos v Trnavi in smo zasedli četrto mesto, kar je tudi kar lep uspeh. Za leto smo si zaželeli še več nalog, čeprav velikimi uspehi kot zeleni začetniki ne moremo računati, toda kljub temu se bomo trudili po svojih najboljših močeh.

M. P.

RADEČE

POGREBNI TRAKOVI

Na pobudo SZDL so začeli v Radečah uvajati v pogrebne slovesnosti nov ceremonial, ki se bistveno razlikuje od sedanjega. Za kaj gre?

Vemo, da venci, ki jih polagajo na grobove svojci in različne družbene organizacije, stanejo 30.000 in celo več dinarjev. V Radečah pa so prišli na misel, da bi namesto vencev uvedli svilene trakove, ki bodo stali prav toliko kot stanejo danes venci. Razlika bo le v nečem:

svileni trakovi, ki bodo različnih barv in tudi vrednosti (v rdeči, vijolični in modri barvi), bodo odšli s pokojnikom v zemljo in na ta način bo okolje ostalo čisto.

Pobuda, ki prihaja od socialistične zveze, utegne pa postati model za vse Slovenijo, med ljudmi še ni popularna, zato bodo o njej spregovorili v Radečah na prvi javni tribuni. Tu mislijo tudi sprejeti pravilnik, lejer bo

očno določeno, koliko stanejo trakovi posameznih barv. Trakovi naj bi viseli v mrljski vežici namesto vencev, ki bi bili po novem samo privilegij svojcev. Se pravi, da bi ob pokojnikovi krsti viseli samo venci najožjih prijateljev, vsi drugi pa bi prispevali za raznobarvne trakove.

Vsaka družbena organizacija naj bi tudi sprejela sklep, da kupi rdeči trak.

KOMUNALNO PODJETJE SLOVENSKE KONJICE

Iskrene čestitke vsem ob prazniku dela 1. maju.

SUROVINA MARIBOR

TOZD CELJE

S POSLOVNIMI ENOTAMI: CELJE, ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI IN BRESTANICA
ČESTITA VSEM OBČANOM ZA 1. MAJ — PRAZNIK DELA.

MINERVA ŽALEC

tovarna za predejavno plastike in kovin

Za praznik dela — 1. MAJ čestitamo vsem delovnim ljudem in poslovnim sodelavcem.

OPEKARNE LJUBJEČNA

LJUBEČNA PRI CELJU
OB DNEVU OF IN PRAZNIKU DELA
1. MAJU ČESTITAMO VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN POSLOVNIM
SODELAVCEM.

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

LJUBLJANA

TOZD
GRADBENA
ENOTA
CELJE
n. sol. o.

**Vsem delovnim ljudem,
občanom in poslovnim
sodelavcem iskreno
čestitamo ob prazniku
dela 1. maju.**

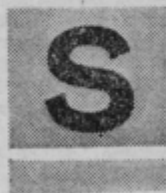
agrotehnika

AGROTEHNIKA LJUBLJANA
POSLOVNA ENOTA CELJE

Vsem delovnim ljudem in občanom
iskrene čestitke za praznik dela —
1. maj.

Zavarovalnica SAVA
Podružnica CELJE

Kolektiv ZAVAROVALNICE »SAVA«
— podružnica Celje

iskreno čestita vsem delovnim ljudem
ob prazniku dela — 1. maju in
ob dnevu OF — 27. aprilu.

STEKLAR

STEKLARSKO PODJETJE p.o. 63001 CELJE
SPLOŠNO STEKLARSTVO — STEKLOBRUSILSTVO —
STEKLOGRAVERSTVO — IZDELOVANJE OGLEDAL
IN OKVIRJEV

s svojimi obrati v Celju, Velenju, Žalcu in Tr-
bovljah, iskreno čestita vsem delovnim ljudem
in občanom ob prazniku dela — 1. maju.

MONTANA

RUDARSKO
IN INDUSTRIJSKO
PODJETJE

ŽALEC — JUGOSLAVIJA

Telefon: Žalec 71-030, 71-032
Telegram: »MONTANA« ŽALEC
Žiro račun pri SDK Žalec
št. 50750-601-19163

GRADITELJI

KAMNOLOM LIBOJE — PODJETJA »MONTANE« — ŽALEC vam nudi po
ugodnih cenah prvovrstne drobljene apnenčeve agregate za vsa betonska in
zidarska dela. Mešanica drobljenega libojskega apnenčevega agregata je pri-
merna tudi za izdelave najbolj zahtevnih in kvalitetnih temeljev, vseh vrst
medetažnih plošč, preklad ter ostalih zahtevnih betonskih izdelkov.

Posebno pa vas bo zadovoljila mešanica za betone, ki je sestavljena iz vseh
zrn strojno presejanega drobljenega apnenca od 0,0—30,0 mm.

Kvaliteta betonov iz libojskega drobljenega apnenca je preverjena in atestira-
na od Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij, Ljubljana.

V kamnolomu je na razpolago tudi frakcija od 0,0 do 2,0 mm, ki se posebno
priporoča za kvalitetne omete.

Vse vrste libojskega drobljenega apnenca od najdrobnejših frakcij do lom-
ljenca za škarpe vam podjetje »MONTANA« po vaši želji tudi takoj naloži
in dostavi z lastnimi kamioni na vaše gradbišče.

Za vse dobave se vam priporoča KAMNOLOM LIBOJE — PODJETJA
»MONTANE« ŽALEC

Mizarstvo
SKALA
SLOVENSKE
KONJICE

Vsem delovnim ljudem in občanom iskreno čestitamo
ob delavskem prazniku — 1. maju.

MIZARSKO PODJETJE

Pohištvo • Celje

Iskreno čestitamo za 1. maj — praznik
dela.

OBISKALI SMO VOJAŠKE ŠOLE IN AKADEMIJE

3

VAROVALCI SINJEGA NEBA

Na vsej poti sem največ mladih fantov iz različnih krajev celjske regije srečal prav v Mostarju, in to v Letalski vojaški gimnaziji »Maršal Titov«. Začelo se je nekako tako, da sem se najprej pozanimal, zakaj vrli mladi fantje vsako leto pridejo v Celje in nekaj dni vadijo v letenju z jadralnimi letali, kjer vsak opravi 40 do 45 poletov z instruktorjem. Za sogovornika so mi predstavili Željko Džeba, majhnega, čokatega in od mostarskega sonca ožganega moža, ki skrbi v letalski vojaški gimnaziji za telesno pripravljenost fantov, ki so se odločili, da bodo postali piloti. Tu telovadba ni nek postranski predmet, kot v marsikateri osnovni šoli in se ne drži v urniku samo zaradi reda, ampak je tukaj telovadba popolnoma enakovreden predmet vsem ostalim. Predvsem mislimo, da ne bomo pretiravali, če rečemo, da je telovadba še bolj zahteven predmet, kot marsikateri drug, saj navsezadnje ni vseeno, s kakšno kondicijsko in sploh telesno pripravljenostjo letiš v objemu močne železne ptice po zraku.

Željko Džeba takoj, ko se mu predstavimo in povemo od kod smo, pove, da je s slovenskimi fanti izredno zadovoljen, takoj pa bi vzel za sina Bojana Sona iz Zabukovice pri Grižah, ki je sploh njegova desna roka.

»To je zlat fant, izredno marljiv, saj praktično ne pozna prostega časa, ampak samo učenje in poglabljanje v vse tajnosti letalske tehnike. Pa tudi drugi skoraj nič ne

zaostajajo za njim.«

Potem se nam ponudi, da nam bo zbral naše fante, da se bomo lahko z njimi pogovorili, kako preživljajo šolanje v Letalski vojaški gimnaziji. Najprej sta ob meni dva, pa potem trije in štirje, pa pet. Majhna četa strumnih mož, ki so se odločili, da bodo službovali pri varovanju našega neba tako v avionih ali pa pri mnogih sporednih službah. Bojan Son, Mirko Kos in Andrej Perc letos končujejo letalsko vojaško gimnazijo. Za njimi so štiri leta šolanja, ki jim je dalo osnovo, da bodo lahko v jeseni nadaljevali študij na vojaški akademiji.

Najprej se predstavi Bojan Son...

»Doma sem iz Zabukovice pri Grižah. Oče je bil najprej rudar, po prekinitvi rudnika pa se je zaposlil v Minervi, kjer dela tudi mama. Ko sem se po končani osemletki odločil, da bom nadaljeval šolanje v Mostarju, mi niso nasprotovali. Malce je res bilo težko, ampak to zato, ker sem kot mlad fant tako zgodaj odšel od doma. Vendar sem se hitro aklimatiziral, saj ni veliko časa za razmišljanje, kako bi bilo, če bi bil doma. Za vojaški poklic sem se odločil že v 4. razredu osnovne šole, prijavil pa sem se v sedmem. Kaj me je vlekel v vojaško šolo? Morda letala, morda uniforma, morda želja za spoznavanjem nečesa skrivnostnega,

ne vem... Vsega je bilo malo in pogledje, zdaj sem na koncu. V jeseni bom nadaljeval na vojaški letalski akademiji. Upam, da se bo vse dobro izteklo. Za uspeh se ne bojim, samo kako bo z zdravjem. Saj se dobro počutim, samo za pilota moram biti popolnoma O. K. Pa saj bo šlo in lušno je.«

Mirko Kos iz Celja...

»Videl sem prospekt za vojaške šole in sem se navdušil, ter odločil. Resnično vam povem, da mi ni žal, saj nam tukaj nič ne manjka. Dovolj imamo možnosti za športno in kulturno udejstvovanje, tu so razni krožki, obiski drugih šol in podobno. V začetku je bilo morda nekoliko težav z jezikom, ki pa sem

jih neverjetno hitro prebrodil, tako da jih že zdavnaj ni več. Oče, ki je čevljar, mi ni branil, da sem se odločil za to šolo. Rekel je, če si se tako odločil, potem pa pojdi.«

Pa tudi Andrej Perc je Celjan, njegov oče je zaposlen v Aeru kot tehnolog, mama pa v SDK...

»Vsi trije smo v četrtem letniku in če bomo uspešno prebrodili zdravniške preglede, bomo v jeseni nadaljevali šolanje oziroma študij na letalski vojaški akademiji v Zadru, v obratnem primeru pa prav tako na akademiji, vendar v eni sporednih služb, brez katere pa si tudi ne moremo predstavljati letenja.«

Vsi trije se udeležujejo v raznih sekcijah, predvsem športnih, so pa tudi člani zveze komunistov. Živijo kot vsi mladi ljudje, razlika je le v tem, da nekoliko bolj resno in predano tistemu poklicu, za katerega so se že pred štirimi in več leti odločili. In nikoli ne pozabijo povedati, da nobenemu, ki bi prišel za njimi, ne bo žal, da so se zapisali čuvarem našega sinjega neba.

Med najmlajšimi iz celjske regije v Letalski vojaški gimnaziji sta Igor Vednik in Ljubko Pliberšek, oba iz Slovenskih Konjic, obiskujeta pa prvi letnik. Igorjev oče je strojni tehnik, mama pa trgovska pomočnica, medtem ko sta Ljubova starša uslužbenca. Ob našem obisku sta oba čistila bazen, bila sta v kratkih športnih hlačah in majicah pod pripekajočim soncem. Oba sta se v teh osmih

mesecih, kar sta v Mostarju dobro živela in jima sicer ne manjka, za vojaško šolo pa sta se odločila stega preprostega navdušenca do uniform in letalskega mušketirja iz celjske regije. Oskar Podlesnik iz Ljubljane ob Savinji, ki tudi obiskuje 4. letnik ter bo skupaj z Janom, Mirkom in Andrejem v jesen zamenjal prebivališče v Mostarju z novim — v dru.

Maturanti so zatem še vedeli, da bodo imeli pa do 15. maja, nakar se bomo začeli pripravljati za zaključni izpit. Po posameznih nikihi pa imajo poleg pravnih tudi tole: v prvem letniku takoj v začetku dnevi taborjenja v Kuparih, se spoznajo med seboj, aklimatizirajo. V drugem letniku gredo na daljšo akcijo po Makedonijo, Črno in delu Srbije, v tretjem pa po Hrvaško, BiH in Slovenijo, tako da spoznajo vsi del vse Jugoslavije. V letniku so deset dni na Tištu, kjer obujajo spomina vojna leta, pozimi pa do za sedem dni na Jahnu, kjer se vsi naučijo skočiti.

Ce kje, potem zlasti tu ni izgubljena niti ena sekunda, ampak je vse do skrajnosti racionalno izkoriščeno. Tako dobijo mladi fantje veliko znanja za svoj poklic in veliko znanja, povsem splošno življenje, je brez dvoma posledica tega reda in načrtnosti, ko jim ni težko postati varovalec našega sinjega neba!

TONE VRA

Za spomin na obisk v tovarni SOKO še posnetek vse skupine pred borbenim avionom 522, ki so ga prvega kompletnega izdelali delavci, zaposleni v Soku leta 1957. Zdaj je razstavljen v parku pri vhodu v tovarno. Od takrat dalje je šel razvoj bliskovito naprej!

Foto: tv

Velika izbira pianin priznanih tvrdk PETROF, FÖRSTER, YAMAHA in flaut YAMAHA
v specializirani prodajalni RADIO - TEHNO - MERCATOR Celje

HČI GROFA BLAGAJA

56

RAD
MURNI

Le Marko se ni smejal. Omarju je zelo ugajal njegov mirni ponosni obraz. Obhajalo ga je čudežno, doslej neznan čustvo. Njegova duša je temno, polzavedno čutila nenavadno iskreno sočutje do zalega mladega ujetnika. Mladi baron je kmalu opazil, da ga včasih lepe modre oči motre s plahim zanimanjem.

»Na deset kornolcev zaudarja vino od tebe,« je opomnil Osman paša, ki ga je nehala skeleti rana.

»Vsi smo grešniki, posebno pa jaz,« se je žalostno odrezal vitez Ahac. »Vendar sem zadovoljen. Ze Horacij, slavni pesnik, je učil: Nunc est bibendum, to se pravi: Fantje, le pijmo ga! — To je moška beseda. V Italiji, deželi učenosti, umetnosti in bogastva, sem se naučil še mnogo drugega, na primer zlato delati.«

»Potemtakem si sila bogat?« je vprašal paša prijetno presenečen.

»Zal narobe. Sicer imam magisterium, tvarino, ki spreminja v zlato nepopolne kovine, namreč srebro, živo srebro, svinec, baker, železo in kositer. Če bi bilo morje od živega srebra, bi ga mogel pričarati v zlato. Pa mi planeti nagajajo, planeti! — Toda prišlo mi je zdajci nekaj čisto drugega. Izvoli mi, gospodine velemožni, povedati, ali vam ni vohunil — vitez Hans Frauensteiner?«

»Vohunil nam in Ljubljancanom.«

»Ljubljancanom pa že ne!«

Osman paša je začudeno pogledal viteza Ahaca in se zamislil. Naposled je zaničljivo mahnil z roko in dejal: »Obsoditi smo ga. Ni ga več med živimi. Vseeno. Gad je gad. Umreti je moral sramotno.«

Vitez Doljanski je molče strmel predse. Čutil je velik gnev in gnus do izdajalca. Potem pa se mu je zasmilil nesrečnik: »Nihče drug ni kriv njegovega strašnega konca, nego njegova satanska sestra Salda. Le ona ga je pahnila na opolzko pot.«

»Odleglo mi je,« je povzel Osman paša. »Tvoje mazilo je dobro. Tudi govoriti znaš zabavno. Ugajaš mi. V Bosno pojdeti z menoj, ti in tvoj mladi tovariš.«

»Zahvaljujem te najpristraneje za tvojo preveliko go-

stoljubnost,« se je branil vitez Ahac hlastno. »Nerada bi ti delala napoto. Pusti naju rajši tukaj, da te opišem in pohvalim v svoji kroniki tako lepo, da ti bodo vsi zavidali tvojo glorio.«

Osman paša menda ni dobro razumel tega zapeljivega predloga. Velel je Ilmihalu nekaj turški in suhoparni sluga ju je odvedel zopet v pašev šotor.

Morala sta sleči, odpeti in sneti vso opravo. Vsak je dobil le dolgo belo rjuho. Sedla sta na zvito preprogo.

»Kakšna sva?« se je smejal vitez Ahac. »Kakor dva duhovna. No, naju vsaj ne bo tako nadlegovala vročina. Pa v Bosno naju je povabil. Zdaj sva jo pa izkupil.«

Ko so Turki pokopali svoje mrliča, so jeli pripravljati vse potrebno za futrišnji odhod.

Omar je prišel večkrat v šotor. Prinesel jima je več čerje.

»Zali mladenič,« ga je ogovoril vitez Doljanski prav prijazno, »kako ti je pa ime?«

»Omar.«

»Dragi Omar, bodi no tako dober in vrni nama one vezanine, one drage spomine!« Omar je odšel in mu ustregel.

»Tega ti ne pozabim nikoli,« je klical vitez Ahac za njim. »Ljubi Marko, ta mladi janičar mi izredno ugaja. Gleda tako milo in sanjavo, kakor dekleta in pesnik. Tako sem gledal jaz, ko sem še mladoval. Tudi jaz sem namreč pesnik.«

»Bežite no, dragi ujec!«

»Pesnik sem, pravi pesnik, po božji volji. Doslej res nisem zložil nobene, pa to nič ne de; se vsaj nisem osmešil, kakor se navadno oni, ki začno prezgodaj in se jim preveč mudi, da omagajo prekmalu.«

»Kaj ne, Marko, škoda da je Omar fant. Ves drugačen je kot drugi Turki.«

Omar je stal pri svojem Sarifu. Zasačil je sami sebe ob tajni želji, da bi ugajal mlademu plemiču.

»Zakaj to? Zakaj hodim tako rad v oni šotor? Zakaj

opazujem ujetega mladeniča tako rad in vendar le voma?«

Zdaj se je radoval novih nejasnih čustev, zdaj ga bilo malone strah.

26.

Omar je bil sila razburjen. Venomer mu je rojilo glavi: »Jutri krenejo Turki domov. Nocoj, dokler ne tuma, je še čas.«

Ustrašil se je; ni si upal domisliti nevarno mise plašnih oči in na pol odprtimi ustnami se je obrnil pogledal po šotoru. Osman paša in sluga Ilmihal, omljena od usipalnih jagod in hašiša sta spala trdno in pla globoko. Tedaj se je zganil vitez Ahac — in bliski se je vrstila Omarju misel za mislijo: »Ujetnika sta na v Ljubljani. Z njima! Turki so opiti, Oblike je d Straže? Geslo mi je znano... Tako ugodne prilike ne zlepa več!«

»Ah, čas beži in terja odločno dejanje,« se je ustajal se pa obotavljaj. »Po prstih je šel k vitezu Ahac ga lahko potrepal po rami, dejal kazalec na usta in p zal na barona Gradnikarja. Vitez Doljanski je zdr Marka.

»Tiho!« je šepetal Omar. »Tudi jaz sem ujet kristj Oba ujetnika sta presenečeno dvignila glavi.

»Molčita! Pomagajmo si! Pobegnimo vsi trije!«

»Pobegnita sama!« se je protivil Ahac.

»Zakaj nočeš z nama?« je vprašal Marko.

»Ah, ko sem pa tako debel in širok,« je vzdihnil t Ahac žalostno. »Šumen bi se zdel straži. Moral bi malo shujšati. Zaradi mene bi zabredla v nevarnost vidva.«

»Nikakor ne,« je ugovarjal Omar. »V našem taboru še več tako močnih mož. Nič se ne boji! Morata se pr leči v Turka.«

»Pa bodi, v imenu božjem!« je odnehal vitez Ahac pohvalil Omarja: »pogumen si pa, navzlic mladim le Bog ti poplačaj dobro delo!«

OLSKKE NOVOSTI

MLADI IN SAMOUPRAVA

Petekli teden so na osnovni šoli v Štorah imeli redovalno konferenco. To sicer ne bi bilo nič nenadnega, saj v tem času tečejo redovalne konference tudi po drugih osnovnih šolah, vendar se je redovalna konferenca na osnovni šoli v Štorah v marsičem razlikovala od ostalih, klasičnih konferenc. Vodili so jo namreč učenci sami s sodelovanjem svojih učiteljev in ob prisotnosti staršev.

Najnatelj šole, Jože Zupan, je takole orisal prenos konference iz zbornice v razredu:

Pri nas smo že v lanskem letu začeli odpravljati klasične redovalne konference, ki se v večini šol vrše v razredu. Menimo, da je tako ocenjevanje učencu prijetno, zato smo pričeli s temi novimi oblikami ocenjevanja. Reči moram, da je bil odhod dolgočasen. Najprej so učenci sodelovali učiteljski na tako imenovanih odločitvenih konferencah. Začetek bil tu, vendar smo vse ugotovljali, da moramo kakemu sodelovanju pritegniti še starše, ki v veliki meri vplivajo na učni uspeh otrok. No in predlog sveta staršev, ki naši šoli dela že četrto leto, smo odprli učilnice še na Seveda smo na začetku leti na številne težave, vsi starši niso usposobni za tako delo, kar velja za učitelje. Zato smo pravili neke vrste usposabljanje enih in drugih, kar tudi učencev. Tako so imeli starši v celoti splošno delo na šoli, šolo od zraja brez kakršnegakoli zraja. Pokazati smo jim morali naše učnovzgojno delo. Zdaj že tretje leto pripravljamo vsak učitelj — od tega do osmega razreda učuro za starše. Starši se o na najbolj pristen način seznanijo, kako poteka učni proces v razredu, hkrati spoznajo, kakšno je učni učni delo. Poleg tega imamo vsak prvi torek v mesečnih urah za starše, ki jih popestrimo z zanimivi-

mi predavanji ali kulturno-umetniškimi nastopi. Pri vsem tem delu so seveda največ pridobili učenci, kar je tudi bil naš namen.

Na tak način je postala šola resnično odprta, hram, v katerem ni več strahu, kjer je možen ustvarjalni dialog v dobro staršem in učencem.

Prva oddelčna konferenca je bila na šoli ob zaključku šolskega leta, in sicer za vse 8. razrede. Takrat sta se prvič srečali teorija in praksa. Osnove in prve izkušnje so bile tu. Prve letošnje konference se ni udeležilo veliko staršev, toda tisti, ki so bili, so želeli, da bi z njimi nadaljevali in so bili tudi pripravljeni sodelovati. Na tej tretji konferenci pa je bil obisk staršev že zelo velik. V razrede prihajajo brez strahu, saj nikogar od otrok ne obravnavajo posamično in nikogar ne imenujejo. Mnogi starši so se prej namreč odraževali od šole, ker so se bali kritik svojih otrok.

In kako v resnici izgleda in teče taka konferenca, smo se seznanili z obiskom v eni od učilnic na nižji stopnji. V razredu se je nabralo kar precej staršev, ki so pred tem že prisostvovali eni učni uri svojih otrok. Učenci so izvolili delovno predsedstvo, ki ga je vodila predsednica razredne skupnosti. Nato pa so, sicer s pomočjo učitelje, dokaj samostojno in kritično spregovorili o svojem delu, uspehih in težavah posameznih učencev in kot smo že rekli — nikogar niso imenovali. O ocenah so se potem pogovorili doma s starši,

kajti dobili so jih napisane na lističu. Strah pred grajanji in opomini je tako popolnoma izbrisan. Kar pa je predvsem zanimivo in pohvalno vredno je to, da se je učni uspeh na šoli precej izboljšal. Otroci se tako z majhnimi koraki učijo samoupravljanja in odkrito spregovoriti o dobrih in slabih stvareh. Seveda je zato treba z njimi veliko delati, jih učiti in pripravljati, česar se na šoli dobro zavedajo. Skupaj s starši in otroci bodo na postavljenih temeljih gradili naprej in še nadalje iskali poti za zblizanje šole z učenci in starši.

Posebej je pomembno, da otroci radi sodelujejo in da so sami spoznali, da je vse to v njihovo dobro. Prav tako z veseljem in sproščeno kot vodijo oddelčne konference, se udeležujejo tudi drugih aktiv. Tako so npr. v prejšnjem tednu čistili okolje od Teharij do Svetine. V delovnem načrtu šole je namreč tudi zapisano da je ena poglobitvenih nalog varstvo narave. Ta skrb se kaže v dveh smereh: v učnovzgojnem delu in v neposrednih aktivnostih.

Tako torej živijo, delajo in samoupravljajo naši najmlajši na osnovni šoli v Štorah.

Tik pred zaključkom tegale sestavka smo dobili pismo, ki nam ga je poslal Dušan Gostinčar iz 8. razreda osnovne šole Nade Cilensek v Grižah. Takole piše:

»Učenci 8. razredov smo s pomočjo tovarišev učiteljev, s tovarišico Emilijo Pešec iz mladinske organizacije, pri-

pravili in izvedli prvo oddelčno konferenco. Pogovarjali smo se o disciplini, učnem uspehu in o medsebojnih odnosih. Učenci smo bili kritični, znali pa smo kritike sprejeti tudi sami. Tudi nekateri sklepi so bili sprejeti na naše predloge. Sklenili smo, da se jih bomo držali in še bolj poprijeli za delo. S konferenco smo bili vsi zadovoljni in si podobnih srečanj še želimo.»

Upamo, da se vam bo ta želja uresničila in da boste z oddelčnimi konferencami nadaljevali ter jih sprejeli za stalne oblike ocenjevanja. Če boste pri tem rabili nasvetov in izkušenj, vam jih bodo učenci iz osnovne šole v Štorah radi posredovali. Kajne?

MATEJA PODJED

SREČANJE ZASAVSKIH BRIGADIRJEV

Osmega aprila se bodo v Zasavju zbrali brigadirji s proge Brčko—Banoviči k brigadirskemu srečanju. Takratno revirsko območje je v celjske brigade dajalo vsaj po eno četo, v drugo brigado pa celo glavino. V sestavi revirskih čet so bili tudi mladinci in mladinke iz Radeč, zato vabijo revirski medse tudi njih.

GRIŽE: CANKAR IN MI

Mladina osnovne organizacije in osnovne šole »Nade Cilensek« Griže je pripravila recital »Cankar in mi«. Hkrati je bila razstava likovnih in drugih del učencev osnovne šole. Izdali so tudi literarno glasilo »Iskra mladosti«.

Recital je bil sestavljen iz dveh delov. V prvem so mladinci brali odlomke iz Cankarjevih del, ki jih je povezovala mladinka pri klavirju in mladinec z vojaškim bobnom pri Gospodu stotniku, ki je tudi najbolje uspel, v drugem pa so mladinci literatni brali svoje prveence.

Bila je lepa in sproščena prireditve, sicer pa že druga v tem mesecu, saj so na začetku aprila člani dramske skupine na osnovni šoli pripravili trodejanko »Narobe stvari v mestu Petpedla«, ki je prav tako lepo uspela.

FRANC JEZOVNIK

ALPINISTIČNI KOTIČEK

PRVA LETOŠNJA ODPRAVA

Devet članov in pripravnikov celjskega alpinističnega odseka je v petek odpotovalo v Paklenico, kjer se ob tem času že tradicionalno zbira slovenska, pa tudi vsa jugoslovanska plezalska smetana. V stenah Velike Paklenice je smeri na pretek od III. do VI. stopnje, za najbolj zagnane pa se najde še kak nepreplezan del stene za nove smeri. Mala Paklenica je manj obiskana, čeprav je tudi lahko pristopna in skoraj še nima pomembnejše smeri. Prav tja so namenjeni Celjani, da izpeljejo ob lepem vremenu kakšno svojo smer. Stena je strma in malo razčlenjena, zato bo vsaka nova smer zahtevala težko delo in celo bivak. Plezalci so že dobro pripravljeni in ni strahu, da bi v tem plezalskem »babylonu« v osmih dneh igrali stransko vlogo.

Kljub odhodu v Paklenico pa naše stene ne bodo samevale. Tečajniki in nekaj članov bo ponovno v pomoč pri oskrbi Korošice, ki se čez praznike zasilno odpira. V stenah Dedca in Vrščice bo zopet živo, če mati narava ne poskrbi za kak meter novega snega, kar je pred prvim majem skoraj že pravilo.

Okrešelj je odprt, zimska soba v koči GRS je prek letne sezone zaprta in na razpolago alpinistom matičnega društva Celje. V soboto in nedeljo je bil tečaj GRS, postaje Celje. Reševalci so obnovili znanje iz reševanja izpod snega, prve pomoči in zimske reševalne tehnike.

Razmere v gorah so letos manj zimske kot ponavadi, razen v stenah, ki jih je zadnji sneg pobelil in je plezanje zaradi padajočega kamenja in mokre skale precej tvegano. Smuka na Okrešlju je varna, na plazu pod Planjavo še nevarnost plazov po 11. uri dopoldne. Sneg se ugreza mestoma do kolen, za vzpone na Korošico in Savirjsko sedlo priporočamo krplje. Turski žleb, Rinke in Turska gora imajo uhojene sledi, nevaren je pristop na Kamniško sedlo z Okrešlja. V primeru novega snega bo velika nevarnost plazov.

CIC

Foto: Na vrhu male Rinke. Vsaj tako vreme želimo za praznik vsem planincem in alpinistom.

PARIŠKI UTRINKI

Med vsemi doživetji, ki jih nudijo Pariz v času Prêt-à-porterja, so njihove modne revije prav posebno doživetje. Teh revij pa je skoraj toliko kot je razstavljalcev. Kajti vsak kreator oziroma njegova modna hiša se trudi, da bi imel poleg komercialnega uspeha kar se da velik uspeh tudi pri obiskovalcih. Pri tistih slučajnih kupcih, ki jih želi pritegniti na različne načine. Zato lahko za neke vrste revijo štejem tudi vsa tista dekleta (sicer najbrž prave manekenke), ki se sprehajajo na razstavnem prostoru posameznih kreatorjev in se na željo kupca ali pa tudi sicer vsakih nekaj minut preoblečejo v drug model. Tak način prikazovanja modelov je popolnoma zamenjal nepremične lutke, saj na vsem obsežnem sejmu nisem videla niti ene lutke oziroma na lutki razstavljenega modela. Seveda ni treba niti omenjati, koliko bolj učinkovito in popolnejše je zato predstavljena obleka.

Veliko bolj povezane in enotne so revije, ki stečejo nekajkrat na dan na razstavnih prostorih v zaprtem ali odprtem krogu. Vendar pa

lahko postane vsaka revija dostopna.

Na teh prostorih so torej ure, ki opozarjajo obiskovalce na modne revije in katerih kazalce sproti naravnajo za naslednjo revijo. Tako lahko skoraj ves dan preživite na posebnih revijah kreatorjev, ki je vsaka zase zanimiva, vse pa so zelo dobro pripravljene. Tri ali štiri manekenke pripravijo v pol ure obiskovalcem pravi plesni program.

Najbolj zanimiva in vredna ogleda pa je vsekakor osrednja enopolurna modna revija, ki se prav tako nekajkrat na dan odvija v rdečem salonu versajskega razstavišča.

Bel oder popolnoma brez scene zaživi šele s svetlobnimi efekti in z ritmičnim gibanjem manekenk — plesalk, ki imajo vse za sabo baletno šolo. Modna revija je zrežirana do vseh podrobnosti in prav tako lepo tudi izpeljana. Tako postane revija prava kabaretna predstava in še sam ne veš, kdaj se pred tabo vrsti preko sto petdeset modelov, ki najbolj uradno napovedujejo novo modo.

O tej novi modi pa v eni prihodnjih števil!

Staša Gorenšek

Staša Gorenšek

DANDY LOOK

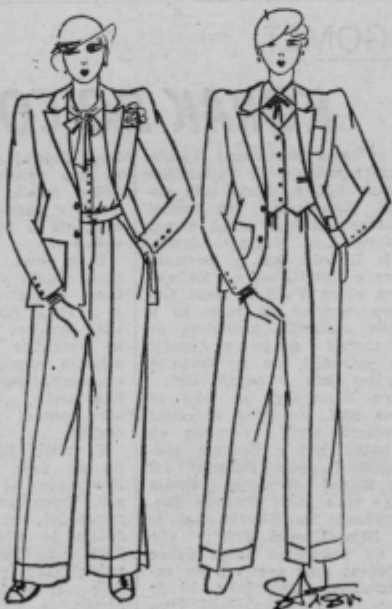
Velika moda letošnje jeseni bodo hlačni kostimi v kroju moških oblek. Vi pa — če želite biti ekstravagantni — pohitite in si jo omislite že sedaj; spomladi in poleti.

Tak klasičen Dandy-look bo seveda najbolj primeren za visoka in vitka dekleta, kjer bo imel tudi najlepší učinek. In seveda — prihaja iz Pariza.

Na prvi pogled je takšna moška obleka za žensko postavbo zelo enostavno krojena, vendar ni tako. Klasičen strogi kroj bo znal urezati in sešiti le dober krojač.

Jopica je torej izrazito moška: z ravnimi, močno poudarjenimi rameni; oprijeta, a ne tesna; nekoliko daljša; z velikimi našitimi žepi in dolgimi ozkimi in koničastimi reverji. Hlače pa so dolge toliko kot veljavna moda in ravne. Vlačih imajo ozke zavahke.

Klasično moško strogost razbije romantična »chanel« bluz z ovratnikom, zavezanim v pentljo, ki je sploh najbolj aktualna bluz.

ŠE 51 DNI DO BAI 76

DOBRI DOSEŽKI KLADIVARJA

Zadnja sobota in nedelja sta bili namenjeni kvalifikacijskim nastopom za atletski pokal Slovenije za člane in članice. V Celju je nastopilo nad 100 atletov in atletinj. Zastopstvo iz Celja je pobralo največ zmag in tudi sicer drugih vrednih uvrstitev, ki z rezultati zagotavljajo nastop na republiškem finalu. Žal je število nastopajočih predstavnikov Kladivarja tako v moški in ženski konkurenci bilo preskromno, da bi si že preko kvalifikacijskega tekmovanja zagotovili večje število nastopajočih v finalu in s tem dragocene točke, ki bodo še kako potrebne v borbi za naslov pokala prvaka Slovenije. Kvalifikacijsko tekmovanje je pokazalo, da ima Kladivar v svojih vrstah odlično zasedbo v določenih disciplinah, drugod pa ob olimpijskem programu še praznine. Ta ugotovitve je izrazil pri ostalih slovenskih atletskih

organizacijah, ki prav tako boleajo pri izpolnjevanju olimpijskega programa, zasedbi v vseh disciplinah. Tako npr. Celjani nimajo močnega zastopstva na 100 metrov in 200 m, pa čeprav je Striša tekel na 100 m zelo solidno z 11,1. Rezultati na 200 m so povprečni. Na 400 m in 400 m ovire je bil odličen mladi Rok Kopitar, vendar za njim je le še nekaj solidnih. Solidni in to tudi z dobrimi rezultati so bili Lisec, Svet in Krofi na 1.500 m, Prezel Dušan z 212 cm v skoku v višino, dočim so drugi nekoliko zaostali za svojimi dobrimi rezultati (Cop, Vivod, Prezelj Darko). V metru krogle in diska je v Kladivarju trenutno velika praznina. V mestu kopja še vedno učitelj ing. Kopitar Jože premaguje svoje učence. V hoji in na dolgih prograh so Celjani še v ospredju. Močno orožje ima jo tudi v skoku v daljino

in troskoku, ob palici pa so v republiškem merilu z odhodom Koleta pri vrhu. Žal na 3000 m zapreke nismo bili priča dobrim rezultatom. Od Velenjčanov velja pohvaliti odličnega Baleka na 10.000 m.

V ženski konkurenci so se uveljavile Blatnikova, Stančeva, Kopitarjeva, Kovačeva, Bunderla, Jagrova, Tomšičeva, Erjavčeva, Završnikova, Ernestlova, Potekova — sama mlada garda! V metu diska je trenutno Kladivar domala na tleh. Blatnikova je bila tokrat odlična z osebnim rekordom na 800 m z 2:12,6 in republiškim rekordom pri ml. mladinkah s 57,5 na 400 m. Doseženi rezultati bodo vsekakor zagotovili zastopstvo ženskega dela Kladivarja večje število mest v republiškem finalu, vsekakor pa bo verjetno teh mest premalo v borbi z Olimpijo za naslov republiškega prvaka!

K. JUG

KARATE: ZMAGOVALEC ČRETNIK

Ob prazniku OF je celjski Karate klub priredil turnir za mlajše tekmovalce v karateju. Nastopilo je preko 30 tekmovalcev, ki so prikazali tehnično lepe borbe. Zmagovalec je postal domači karateist Čretnik, ki je v finalu premagal Colletto iz Ljubljane 1:0 in 7:3 v tehničnih točkah.

Tekmovalci Zorca Marič je osvojil tretje mesto, Teršak iz Celja pa je bil četrti. K uspehu celjskih tekmovalcev pa je pridal svoj delež še Žumer, ki je peti.

Tekmovanje je bilo odlično pripravljeno. Vodili pa so ga dr. Jakhel, Tram, te in Špiljak iz Celja.

J. K.

ŠPORT KRONIKA

Celjski rokometni tim nadaljuje z zmagovitim pohodom proti prvemu mestu v II. zvezni ligi. Na sliki stojijo: Božič, Peunik, Vlado Bojović (celjski olimpijski kandidat), Božič, Peunik in Čretnik. V prvem vrstju: Presinger, Marguč, Luskar, Levstik, Miha Bojović. Generaciji nepremagljivih že še veliko uspehov!

Medtem ko trener celjske ekipe Tone Goršič (čestitke rojstnemu dnevu, ki ga je praznoval na dan, ko je gova ekipa že šestič osvojila naslov pokalnega prvaka Slovenije, za kar mu iskreno čestitamo in tudi za gova leta, da bo vse O. K.!) vihti z rokami in pojasom igralcem, kaj bi se še dalo narediti že pri tako uspešni igri, pa levo zvezni nogometni sodnik Marjan Golec (civilni obleki) verjetno pojasnjuje določene zadeve in metnima sodnikoma Zvanu in Žilku iz Maribora. To jasnevanje je opravil v odmoru in glej ga zlomk drugem polčasu sta sicer solidna sodnika nekoliko grešila. Pomanjkljiva ali prehitra inštruktaža, to je vprašanje?

Igralci Minerve iz Griž prvo leto nastopajo v republiški ligi in so trenutno na odličnem drugem mestu. Predstavljajo pravo osvežitev in presenečenje bi le zdržali do konca in še malo dalj!

Nogometaši Smartnega so trenutno drugi v republiški ligi za bivšim prvo in drugo zvezno ligašem Maribor. Stojijo od leve proti desni: Filipovič, Omladič, Peunik, Kompan, Klamfer, Prašnikar in trener Benčič. V prvem vrstju: Zelenik, Hanžekovič, Podgoršek, Hribernik, Benetec.

Foto: T. T.

KOŠARKA: DESETA ZAPOREDNA ZMAGA

Celjski košarkarji so v Trbovljah v prvenstveni tekmi s tamkajšnjim Rudarjem s 60:54 (32:27) zabeležili deseto zaporedno zmago v republiški ligi. resnično svojevrsten po dvig! Z ugodnim razpletom srečanj drugih moštev so tako trenutno Celjani prevzeli vodstvo v republiški ligi.

V Trbovljah so Celjani po dveh dokaj slabih igrah doma zaigrali sproščeno, učinkovito in domiselno. Bili so boljše od domačinov pod obema košema. Trener Zmago Sagadin je tokrat dobro vodil tekmo in razporejal igralce v igro. Vso tekmo so Celjani držali tudi v rezultatu ugodno bilanco. Ze v prvem polčasu, še predvsem pa v drugem so vodili za deset, pa celo za trinajst košev prednosti, da so na zaključku tekme domačini le omilili poraz na 6 košev razlike. Za takšen razplet dogodkov v Trbovljah proti večno neugodnemu nasprotniku Rudarju so zaslužni prav vsi igralci — od izkušenih starejših do mlade garniture, ki je na pohodu. Predsednik KK Celje tov. Tone Erjavčev je med drugim dejal: »V Trbovljah smo z učinkovito igro le zlomili kompleks nad Rudarjem, ki so ga doslej igralci Celja imeli proti temu nasprotniku. Zmaga ni bila v vsem srečanju na tehničnem. Vodili smo vso tekmo prepričljivo. Enkrat samkrat so se nam gostje približali na 4 koše razlike, da smo jim že v naslednjih minutah ponovno pognili. Za uspeh bi pohvalili vse igralce.« V listo strelcev so se vpisali: Tone Sagadin 18, Kralj 13, Pipan 12, Rozman 11, Jug 4 in Golc 2 koša. Sedaj izgubljajo v nadaljevanju prvenstva Celjani svoje glavno orožje — visokega centra Toneta Sagadina, ki odhaja na odsluženje vojaškega roka v JLA. V vseh srečanjih v tem prvenstvu je bil izredno učinkovit kot tudi v preteklih letih svojega nastopanja za barve Celja, Upamo, da bodo mladi igralci s svojim poletom in žarom do igre nadoknadili to težko izgubo.

ROKOMET

ŠE ZADNJI OVIRI?

Kar sedemnajst kol so Celjani v tekmovanju II. zvezne lige sever suvereno najboljši. Zabeležili so same zmage, zadnjo v soboto proti Senju 27:13, toda sedaj sta pred njimi zadnji resni oviri. V petek popoldne bo v Ribnici srečanje Inles—Celje in v soboto 8. maja težko pričakovani obračun Celje—Slovan na Skalni kleti.

To srečanje bo gsekakor višek sezone pri nas. To bo zadnji obračun za republiški prestiž v rokometu. Zmagovalec dobi mnogo, poraženec pa izgubi nado za I. zvezno ligo. Vsaj za eno leto.

Sobotno srečanje med celjskimi rokometiši in Senjem ni zadovoljilo vseh gledalcev. Ti so na Skalni kleti že postali precej zahtevni. Viso-

ka zmaga ni dovolj za njihovo strokovno gledanje na rokomet, ki je postal šport številka ena v Celju. Toda v obrambo domače ekipe lahko zabeležimo samo to, da je trener Tone Goršič v igri proti Senju moral izbrati igro na protinapade, kajti gostje so s počasno igro želeli doseči čimboljši rezultat — minimalni poraz. In v igri na protinapade se precej greši pri podajanju in ravno to smo v prvem polčasu mnogokrat videli.

Mnogo bolj pa nas je zadovoljila igra v obrambi. Ne v prvem polčasu, ko so gostje petkrat povedli vse do 5:5. Temveč v prvih petnajstih minutah drugega polčasa, ko so Celjani dosegli 13 zadetkov, pri tem pa samo enkrat dovolili gostom, da so premagali sigurnega Marguča. Bilo, kakor bilo. V petek je potrebno proti Ribnici zmagati. Potem ekipa Slovana v srečanju na Skalni kleti ne bo imela velikih možnosti in tudi ne želja. Vsak drug rezultat pa lahko v zadnjih petih kolih prinese precej sprememb, razburljivega rokometista in žal tudi igro za »zeleno mlizo«.

V srečanju proti Senju so v celjski vrsti bili izvrstni: Miha Bojović, Ivezic in Peunik v napadu ter Levstik, Vlado Bojović in Marguč v obrambi. Izkazala pa se je tudi mlada trojka Anderluh, Ivezic in Guček.

Zadetke so dosegli — M. Bojović 7, Peunik 5, Levstik, Božič in Ivezic po tri, Mrovle, Vl. Bojović in Anderluh po dva zadetka.

J. KUZMA

STRELJANJE

ZLATO, SREBRO

V Ljubljani so se končale dvodnevne borbe na republiškem prvenstvu z značno puško serijske izdelave. Z uspehi, ki so jih dosegli celjski tekmovalci na tem prvenstvu smo lahko zelo zadovoljni. Osvojili so tri medalje in dosegli vrsto dobrih uvrstitev. Pri pionirjih, sodelovalo jih je 130, je srebrno medaljo osvojil prekaljen Branko Malec SK »Kovinar« — Store. Dosegel je odličen rezultat 178 krogov od 200 možnih. Zmagal pa je pionir Hinko Petek — SD »Mroža« — Velenje s 182 krogov. Pohvaliti moramo tudi Aleša Hočevarja SD »Tempo«, ki je dosegel 170 krogov in se uvrstil na 12. mesto, pa še ostali naši pionirji nas niso razočarali. Ekipno so celjski pionirji zasedli tretje mesto.

Pri pionirkah je med 75 nastopajočimi Alenka Jager osvojila 2. mesto in s tem svojo prvo srebrno medaljo. Zadelala je 162 krogov, za zmagovalko je zaostala le 2 kroga. Tudi druga celjska pionirka Marjana Roškarič se je s 156 krogov uvrstila na solidno 12. mesto.

Pri članih je zabelezel Jože Jeram SD »Celje«, ki je prepričljivo osvojil prvo mesto z odličnim rezultatom 374 krogov in s tem zaslužen zlat medaljo. Ta in še druge dobre uvrstitve Jožeta Jerama mu bo zagotovila veliko točk pri izbiri najboljših celjskih športnikov na koncu leta. Na šesto mesto se je plasiral Tone Jager s 364 krogov. Normo za nastop na državnem prvenstvu pa so dosegli še tle celjski člani: Robert Mernik 361, Ivan Kočevar 360 (oba SD »Kovinar« — Store), Ivan Stuhec, Franc Hočevar, Jože

Štrajhar, Martin Petrič (vsi »Tempo«) ter ing. Ervin Seršen in Mladen Petrovič (oba SD »Celje«).

Med ekipami je oslabilje moštvo SD »Celje« zasedlo 3. mesto, SD »Tempo« pa 5. mesto. Omeniti moramo, da za Celjane ne smeta nastopati odlična tekmovalca Marjan Dobovičnik in Vili Dečman. Namreč odločila sta se, da bosta v letošnjem letu tekmovala le v disciplinah mednarodnega programa. Taki tekmovalci pa potem v skladu z novimi pravili, ne smejo streljati tudi nacionalne serijske discipline. Prvenstvo Jugoslavije bo 22. in 23. maja v Zagrebu. Od Celjanov si je 12 tekmovalcev z doseženo normo na rep. prvenstvu priborilo pravico sodelovati na državnem prvenstvu.

TONE JAGER

NOGOMET

KORAK DO CONE

Žal se med številnimi kandidati za izpadanje iz republiške nogometne lige nahajajo tudi nogometaši Kladivarja. Na tablici je trenutno Kladivar klub zmagi nad Muro 2:0, komaj deseti. Zbral je 15 točk, kar je premalo za sigurno nadaljevanje. Zadnje-uvrščena ekipa Vozil iz Nove Gorice ima namreč 13 točk in v preostalih srečanjih prvenstva se bodo morali modri z Glazije močno potruditi, da ne bodo v prihodnjem letu v conski ligi.

Moštvo Smartnega se tega ni potrebno bati. So med vodečimi in trenutno tretji, čeravno so klub boljši igri v drugem polčasu izgubili proti Pohorju 1:2 (0:2). Strelci trenerja Ferija Benčina niso imeli dobrega dne. Po srečanju na Glaziji nam je trener Ilija Ubavič dejal: »Se vedno ne pokažemo svoje dobre igre. Tokrat smo zmagali po zaslugi izrednega Rebersaka, ki je s prvim zadetkom zaključil lepo kombinacijo celotnega napada. Toda težko bo v nadaljevanju.

Brez Dobraja in Kudra, ki imata dva rumena kartona, bomo težko igrali. Toda zaupati moramo v ostale igralce. Zato menim, da o izpadanju ni niti govora.«

Dalje smo izvedeli, da so Celjani vložili tudi protest na srečanje Drava : Kladivar 2:0, ker je v ekipi Pljučanov igral kaznovani igralec. Če v tem uspejo, bo vsekakor mnogo lažja pot celjskih nogometašev v borbi za obstanek. Vsega tega pa ne bi bilo treba, če Celjani ne bi tako poceni predajali točke na Glaziji.

V conski ligi je Rudar ponovno na čelu tablice. Po zaslugi Kovinarja, ki je premagal Branik, Velenjčani so odpravili Aluminij 3:1, Steklar Dravinjo 4:1, dočim je Straža izgubila proti Peci 0:2. Torej trenutni vrstni red celjskih predstavnikov je sledeč: 1. Rudar, 4. Steklar, 7. Straža in 9. Dravinja.

J. KUZMA

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno slikovno križanko, bo žreb razdelil te nagraje:

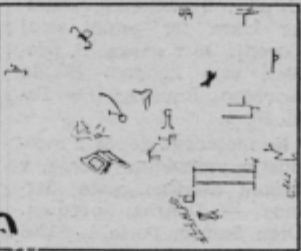
- 1. nagrada: 150 din
- 2. nagrada: 100 din
- 3.-6. nagrada: knjige

Izrezek z rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 6. maja.

RESITEV IZ PREJSNJE STEVILKE

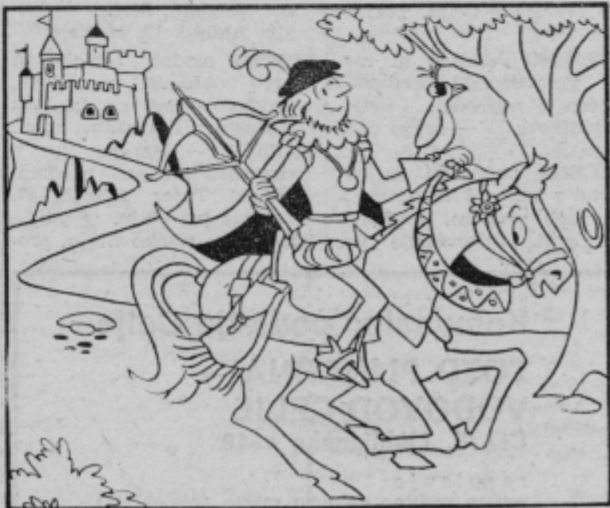
Vodoravno: gnajs, Razor, klika, lak, stavka, VO, mikroskop, mirta, kose, Isa, Na, str, Nen, svat, ala, kemi-ja, on, Man, im, ST, Ljubno, žafran.

ZA BISTRE OČI
Glej risbo!

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta samo v dvajsetih podrobnostih. Poskusite najti vse!

OB PRAZNIKU DELA – 1. MAJU
ČESTITAMO VSEM OBČANOM

Ljubljanska banka

podružnica CELJE

MOGLASI

PRODAM

MOTORNO kolo na 4 prestave l. 73, prodam za 360 tisoč din, nujno. Rado Tacer, Šibenik 37, Sentjur pri Celju (ob cesti na Resevno) — popoldne.

MLADE zajce — večje, trodelno okno, divan, štedilnik, moško kolo, lestenec, moške čevlje 43-44, prodam. Skale, Zagrad 103, Celje.

NSU 1200 C letnik 1969 prodam. Ogled dnevno od 16. do 17. ure v Celju, Travniska 19.

RABLJENO pohištvo in razni gospodinski predmeti, poceni naprodaj, Celje, Vodnikova 11 — drugo nadstropje.

PARCELO primerno za vikend v izmeri 1 ha, na sončni legi, prodam, v Straži na gori. Informacije pri

Alojzu Sabec, Marija Dobje 16, Dramlje.

VEČJO hišo s 16 ari zemljišča, primerno tudi za dve družini ali obrt, prodam. Ogled ob sobotah. Štukelj, Dobriša vas 2, Sempeter.

AMI 8 — letnik 73, karamboliran — motor cel, prodam ugodno. Jože Svegl, Ulica Bratov Vošnjakov 28 b, 63000 Celje.

MOPED Tomos T-15 Colibri, rdeče barve, 5 brz in celado ugodno prodam. Brinar, Latkova vas 42 b — Prebold.

KOSILNICO Alpina skoraj novo, ugodno prodam. Danijel Jošt — Svetelka 27, Dramlje.

BIKA 1 leto starega plemenskega, simentalke barve, prodam. Cena po dogovoru. Marija Skof, Spitalič pri Žičkem samostanu.

HIŠO na Polzeli 111, prodam. Ponudbe pod oznako »270.000«.

OPEL Rekord, letnik 1961, dobro ohranjen ugodno prodam. Pojasnila v popoldanskem času. Jože Krajnc, Vojnik 62.

TRAKTOR Steyer 18 KM, seno, nov enovprežni gumi voz, prodam. Štefan Vodovnik, Ljubija 19, Mozirje.

TEMNO modro obleko za prvo obhajilo, za dečka, prodam. Ogled pri krojaču Horvatu v Zidanškovi ulici.

KATRCO — starejši tip, v voznem stanju, prodam. Mihael Tacer, Šibenik 37, Sentjur pri Celju.

KRAVO — visoko brejo, pro-

dam. Franc Paušer, Vojnik 40.

PRIKOLICO 130 x 170, za osebni avto s priklopom za VW, prodam. Alojz Petrej, Ivenca 20 a, Vojnik.

JARČKE — piške, odlične nesnice, selekcije Lohman super braun, dobite vsako soboto na tržnici, dnevno popoldne na domu 5 % popust. Karl Krajnc, Celje, Delavska 23, tel. 25-238.

KOZOLEC prodam. Arja vas 22, Petrovče.

SKOTSKO ovčarje — čisto krvne, lepe (lesije) stare 6 tednov, prodam. Marija Kozmus, Celje, Popovičeva 89.

BOBNE Amati prodam ugodno. Ponudbe pod »Amati«.

PARCELO za oddih, ob Savinji pri Letušu, prodam. Tone Steblovnik, Podgora 4, Smartno ob Paki.

OGRODJE tračne žage, prodam. Ogled je mogoč ob nedeljah v dopoldanskem času. Jože Glušič, Andraž 109, Polzela.

MOPED Colibri, v odličnem stanju, prodam. Marinšek, Petrovče 9.

OTROSKO sobo »Savinja« novo prodam z jogi vložkom. Cena po dogovoru. Majda Kovačec, Smartno ob Paki 86.

FIAT 850 standard — prodam. Informacije po telefonu 240-63.

SEDEM garnitur miz in stolov za gostinski lokal, hladilnik Gorenje, 300 litrski, kombiniran štedilnik — štiri plin, 2 elektrika, znamke Iskra ter pralni stroj Gorenje še v garanciji, prodam zelo ugodno. Majda Kovačec, Smartno ob Paki 86.

2,4 ha mešanega gozda z možnostjo vsakoletne sečnje, v bližini asfaltna ceste Strmec — Dobrna, prodam. Oton Samec, Polže 1, 63203 Strmec pri Vojniku.

OBRACALNIK za kosilnico — nov BCS, prodam. Martin Cater, Zadobrova 94, Škofja vas.

MOTORNO žago — Stil, prodam. Jože Cizej, Setrupert 20, p. Gomilsko.

FIAT 750 i. 68, neregistriran, moped 4 brzinec, brez izpita in kasetni magnetofon, prodam. Ogled v popoldanskem času pri Selič, Repno 5, Sentjur.

GARAZO — vrstno v Zalcu — soseska Ložnica 21 a prodam. Cena 35.000 din. Ivan Podpečan. Vse informacije o nakupu pri Ivanu Šonu, Soseska Ložnica 21 a, Zalec.

KUPIM

MANJŠE arondirano posestvo od 3-5 ha v Smartnem ob Paki ali bližnji okolici, kupim. Marko Jonko, Goriška 13, Soštanj.

»CILINDERICO-ADLER« ali Singer, kupim. Zidanškova 16 — levo.

STANOVANJA

PROSTORNO stanovanje v stari hiši z vrtom in garažo, zamenjam za dvosobno v bloku. Ponudbe pod »Zamenjava«.

ZAKONSKI par išče v Sentjurju sobo ali manjše stanovanje s posebnim vodom. Najemnine plačata tudi vnaprej. Ponudbe pod »Sentjur«.

ENOSOBNO stanovanje: kuhinja, spalnica, predoba, z nizko najemnino, zamenjam za enako kjerkoli v Celju. Ogled od 14. ure dalje. Ponudbe pod oznako »Mariborska«.

FANTE sprejemem na stanovanje. Opekarniška 1.

MLAD zakonski par brez otrok — za naslednji dve do tri leta — išče opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali okolici. Pri-

pravljena sta plačati najemnino za eno leto vnaprej. Ponudbe pod oznako »Najemnina za eno leto«.

ZENSKI nudim sobo za pomoč v gospodinjstvu. Ponudbe pod oznako »Nova hiša«.

POSTENEMU dekletu ali fantu nudim hrano in stanovanje za pomoč po službi. Martin Cater, Zadobrova 94, Škofja vas.

DOBROSRČNO varuško iščem za varstvo 8 mesecev starega otroka na domu. Dobro plačilo zagotovljeno. Gorjup, Ulica Bratov Vošnjakov 26 c — Nova vas, tel. 24-091.

ZIDNO OPEKO ročne izdelave in razna druga zidarska dela opravljam. Slavko Samec, Lipovec 7, pri Ljubčini, Škofja vas.

RAZNO

INSTRUIRAM angleščino za srednje in osnovno šolo. Danijel Preskar, Celje, Teharska 30.

OSAMLJENEGA tovariša s svojo hišo ali manjšo kmetijo v okolici Celja, Vojnika ali Konjice, želim spoznati. Sem srednjih let, skrbna, čista gospodinja

lepe zunanosti. Ponudbe pod oznako »Poiščite me v maju«.

KOSNJO dam v najem. Marija Znidar, Vojnik 10, vprašajte pri Verbič.

KOSNJO dam v najem, tudi za več let — sladka kmetija. Informacije pri Nevelenšek, Lokrovec 1, Celje.

OPRAVIČUJEM SE tov. J. žetu Pristovniku, za žaljeve besede, ki sem jih izdal dne 13. 4. 1976. Vaš, Bezenškova 11.

KANDIDATI obeh spolov, različni po stanu, starosti, izobrazbi, poklicu, premoženjskem stanju, kraju rojstva — tudi kmetje, kmetice, mamice, očete — iščejo sebi primerne partnerje! Zadnji želijo najti svoje otroke tudi nadomestilo za izgubljeno srečo. Če ste prosti, ne odlašajte, ker lahko sočasno izpolnite svoje želje in želje kandidatov, ki morda prav vaša išče in čaka. Pridite, ki te ali pišite na žensko svetovalnico »ŽIVA«, Maribor, Krekova 19/II. nadstropje, telefon 24-091. Uradne ur vsak petek in soboto od 10. do 11. ure in od 15. do 17. ure. Za pismene informacije priložite 50 din.

Komunalno podjetje Celje

TOZD PLINARNA — VODOVOD CELJE CELJE, Ljubljanska c. 19

razpisuje prosto vodilno delovno mesto (reelekcija)

VODJE gospodarsko računske službe

POGOJI:

visoka ali višja izobrazba ekonomsko komercialne smeri in 5 oziroma 8 let delovnih izkušenj na istem ali podobnem delovnem mestu.

Kandidati naj pošljejo prijave z dokazili o strokovni izobrazbi in z opisom dosedanjega dela v roku 15 dni po objavi tega razpisa.

Trgovsko podjetje »MODA« Celje

razpisuje

LICITACIJO za prodajo

osebne avtomobile OPEL CARAVAN letnik 1966, neregistriran

Ogled avtomobila bo 4. maja 1976 od 7.—14. ure.

Plačilo izlicitiranega prevoznega sredstva mora biti zagotovljeno po Zakonu o poravnavi plačil med uporabniki družbenih sredstev.

V kolikor ne bo interesentov iz družbenega sektorja, bodo imeli možnost nakupa privatniki.

Naročite takoj nagrobnike in ostala dela iz naravnih granitov in marmorjev

pri GOP OBNOVA CELJE — KAMNOSEŠKI OBRAT — Bežigradska cesta

Takojšnje naročilo vam zavaruje — pravočasno nabavo in montažo.

čestita vsem delovnim ljudem ob prazniku dela in priporoča svoje storitve!

Elektro Radio

63210 SLOVENSKE KONJICE

Čestita vsem poslovnim sodelavcem in občanom.

Priporoča svoje storitve:

- elektroinstalacijska dela jakega in šibkega toka
- izdelava elektro stikalnih naprav
- strelovodnih naprav
- maloprodaja elektrotehničnega materiala.

KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 16 parov, med njimi: MILAN KRESNIK, Kompolje in MARIJA CULK, Celje; CIRIL STANTE, Podgorje pod Čerinom in ALOJZIJA BREZLAN, Linde ter JOŽEF PLANIN-ŠEC in VIKTORIJA ZABERL, oba iz Celja.

SENTJUR PRI CELJU

PETER ŽAGAR, 25, šofer, Blatni vrh in FILIPINA TERZAN, 21, šivilja, Ravno.

SMRTI

CELJE

MIHAEL KOLAR, 74, Tekačevo; JU. RIJ NAGLIČ, 71, Sl. Konjice; PETER GORSEK, 5, Lipa pri Frankolovem; FRANČISKA DEŽELAK, 72, Laško; BOZIDAR GODEC, 76, Celje; MARIJA PELEGE, 66, Cerklje ob Muri; IVKA GAJSEK, 50, Klenovec; JUSTINA VINDER, 67, Zadobrova in LADISLAV ROMI, 50, Brestanica.

RECICA OB SAVINJI

ANTON MAHORČIČ, 73, upokoje-nec, Prihova; HELENA KRANJC, 82, kmetica, Poljane; FRANC SPEH, 37, kmetovalec, Poljane; FRANC GROS, 76, krojač, Rečica; JOŽEF MELAVC, 71, upokojenec, Sentjanž; ANTON STRA-SEK, 31, delavec, Poljane.

SLOVENSKE KONJICE

ANTONIJA TRILER, 75, Konjice; MARIJA PRELOZNIK, 64, Zeče; HE-LENA HRIBERNIK, 53, Zbelovska go-ra; VERONIKA HRIBERNIK, 74; Li-čenca in MARIJA ROZMAN, 73, Ko-njice.

SENTJUR PRI CELJU

MARTIN JAVORNIK, 71, upokoje-nec, Vrbno in JOŽEF DRAC, 86, upo-kojenec, Loka pri Zusmu.

SMARJE PRI JELSAH

JOZEFA RATEJ, 70, Bodrež; JA-NEZ ČEBULAR, 72, Tekačevo; MARI-JA PODHRASKI, 86, Rajnkovec; AN-TON PAVLOVIČ, 72, Rog, Slatina; KA-TARINA ČIZMEK, 87, Pijovci; JANEZ PRESKAR, 76, Gradišče; ANGELA ČE-PIN, 76, Gubno; BARBARA PEVEC, 93, Grobelce; MIHAEL MARS, 75, Vrh in MILAN PREBERNIK, 24, Smarje.

ROJSTVA

CELJE

36 dečkov in 28 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

Dve deklici.

SENTJUR PRI CELJU

En deček.

KINO

UNION: do 2. maja jugoslovanski barvni film »Sarajevski atentati«; od 3. do 5. maja ameriški barvni film »Zeleno sonce«.

METROPOL: do 30. aprila ameriški barvni film »Hudič v možganih«; od 1. do 2. maja jugoslovanski barv-ni film »Užiška republika«; od 3. do 5. maja ameriški barvni film »Nočni pohod«.

DOM: do 2. maja ob 18. in 20. uri argentinski barvni film »Obracun ma-fije«; ob 16. uri pa risanka »Čudežna pajčevina«;

Od 3. do 5. maja nemški barvni film »Heintje, sonce bo spet posijalo«.

SLG

Torek, 4. maja, ob 19.30 — Musset: »Lorenzaccio« — za VI. mladinski abonma in izven.

TV SPORED

NEDELJA, 2. 5.

9.25 Poročila (Lj)
9.30 Za nedeljsko dobro jutro: Naši zbori — Fužinar z Raven, barvna oddaja (Lj)
9.55 Vpogon človeka, barvna serija (Lj)
10.45 Otroška matineja: Mihec iz Lönneberga, Zgodbe o Poluhcu, barvni oddaji (Lj)
11.25 Mosaik (Lj)
11.30 Ljudje in zemlja (Lj)
12.30 Poročila (do 12.35) (Lj)
Nedeljsko popoldne:
Lutke strčka Jurja
Okrogli svet
V počastitev velike žene: Josipina Mar-tinuzzi
Poročila
Moda za vas, barvna oddaja
16.00 Atletski troboj NDR, Velika Britanija, Jugoslavija prenos iz Splita (Zgb, Lj)
17.35 Barvna propagandna oddaja (Lj)
17.40 Na klancu, barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 A. Diklič: Salaš v Malem ritu, barvna nadaljevanka TV Beograd (Lj)
20.55 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.00 Volja je pot, 8. del (Lj)
21.20 TV dnevnik (Lj)
21.35 Sportni pregled (Sar)
22.10 Atletski troboj NDR, Velika Britanija, Jugoslavija, posnetek (Lj)
23.00 Ella Fitzgerald in Boston Pops, barvna oddaja (Lj)

Oddajniki II. TV mreže

15.20 Nedeljsko popoldne (Bgd)
19.30 TV dnevnik (Zgb)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Bgd/II)
21.00 24 ur (Bgd/II)
21.20 Celovečerni film (Bgd/II)

PONEDELJEK, 3. 5.

16.15 Zgodbe o Poluhcu, barvna oddaja (Lj)
16.30 Zasebna življenja: Klasični albatros, barvna oddaja (Lj)
16.55 Mosaik (Lj)
17.00 Obzornik (Lj)
17.15 Svetovno sindikalno gibanje, dokumen-tarna oddaja (Lj)
17.45 Moj brat ima čudovitega mlajšega bra-ta, film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 I. Cankar-M. Mejak: Hude sanje kan-celista Jareba, barvna TV drama (Lj)
21.00 Kulturne diagonale (Lj)
21.20 Mosaik kratkega filma (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže

17.15 TV dnevnik (Zgb)
17.35 TV koledar (Zgb)
17.45 Lutke (Bgd)
18.00 TV vrtec (Zgb)
18.45 Mladi za mlade (Sar)
19.30 TVD (Sar)
20.00 Sportna oddaja (Bgd/II)
20.30 Komunisti, feljton (Zgb/II)
21.00 24 ur (Bgd/II)
21.20 Celovečerni film (Bgd/II)

TOREK, 4. 5.

8.10 TV v šoli: Pravopis, Prebivalci zemlje, Računstvo, Ruščina, Učenci pred kame-ro, TV vrtec, Kulturni spomenik (Zgb)
10.00 TV v šoli: Prirodoslovje, Glasbeni pouk (Bgd)
11.05 TV v šoli: Psihologija (do 11.35) (Sar)
15.55 Kmetijska oddaja TV Beograd, posne-tek (Lj)
16.55 Vrtec na obisku: Danes bomo telova-dili (Lj)
17.10 Papirnati mesec, serijski barvni film (Lj)
17.35 Obzornik (Lj)
17.50 Mosaik (Lj)
17.55 Vstopni Partizan : Mladost, prenos (za JRT/II) (Lj)
18.50 Ne prezrite (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)

19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Mednarodna obzorja (Lj)
20.50 Barvna propagandna oddaja (Lj)
20.55 A. Huxley: Kontrapunkt življenja, barv-na nadaljevanka (Lj)
21.40 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže

17.15 TV dnevnik (Zgb)
17.35 TV koledar (Zgb)
17.45 Poljudno znanstveni film (Bgd)
18.15 Spoznavajmo svoje telo (Zgb)
18.45 Narodna glasba (Bgd)
19.30 TVD (Bgd, Zgb/II)
20.00 TV drama (Bgd/II)
21.00 24 ur (Bgd/II)
21.20 In pozdravite vse! (Bgd/II)
21.50 Svet, ki izginja (Zgb/II)

SREDA, 5. 5.

8.10 TV v šoli: Rastlinski svet, Jugoslavija po vojni, Naše ceste, Zdravila, TV vrtec, Telo in zdravje (Zgb)
10.00 TV v šoli: Kocka, kocka, Izobraževalni film (do 11.20) (Bgd)
17.10 K. Brenkova: Deklica Delfina in lisica zvitorepka, barvna oddaja (Lj)
17.25 Pionirji fotografije, barvna serija (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Od zore do mraka, odd. TV Beograd (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Glasbeni amaterji (Novi Sad)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Film tedna: Tudi ljubezen (Lj)
21.50 TV dnevnik (Lj)
22.05 Nogometni finale za pokal zmagovalcev, barvni posnetek iz Bruslja (Lj)

Oddajniki II. TV mreže

17.15 TV dnevnik (Zgb)
17.35 TV koledar (Zgb)
17.45 Med šolo in domom (Sar)
18.15 Trenutek spoznanja (Zgb)
18.45 Glasbeni amaterji (Novi Sad)
19.30 TV dnevnik (Zgb)
20.00 Izbor v sredo (Bgd)
20.10 Bruselj: Nogometni finale za pokal zmagovalcev (EVR)
22.10 Izbor v sredo, nadaljevanje (Bgd)

CETRTEK, 6. 5.

8.10 TV v šoli: Naše ceste, Obramba in za-ščita, Nemščina, Igralec v filmu, Učen-ci pred kamero, Dnevnik 10 (Zgb)
10.15 TV v šoli: Francoščina, Izobr. film (do 11.20) (Bgd)
14.10 TV v šoli, ponovitev (do 16.00) (Zgb)
16.20 Cvetlična pravljica, barvna oddaja (Lj)
16.35 Neven, barvna oddaja TV Beograd (Lj)
17.05 Obzornik (Lj)
17.20 Mosaik (Lj)
17.25 Nogomet Vojvodina : Dinamo, prenos (N. Sad, Lj)
19.20 Risanka in cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.00 Mladi Garibaldi, barvna nadaljevanka (Lj)
20.50 Kam in kako na oddih (Lj)
21.00 Cetrtkovni razgledi (Lj)
21.30 A. Lajovic: Dan, ki ga ni bilo, barvna baletna oddaja (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

Oddajniki II. TV mreže

19.30 TV dnevnik (Zgb)
20.00 TV nadaljevanka (Bgd/II)
20.50 24 ur (Bgd/II)
21.10 Krog (Bgd/II)
21.55 Poročila (Zgb/II)
PETEK, 7. 5.

8.10 TV v šoli: Preslikovanje, Razvoj člo-veka, Ali ste vedeli? Detergenti, Elek-tronika, TV vrtec, Kulturni spomenik (Zgb)
10.00 TV v šoli: Angleščina, Kocka, kocka (do 11.05) (Bgd)
14.10 TV v šoli, ponovitev do 16.45
17.10 Križem krašem (Lj)
17.20 Pisani svet, barvna oddaja (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Rock koncert: Dave Mason, Van Mor-rison (Lj)
18.50 Mosaik (Lj)
18.45 Kocka, I. del, barvna serija Čutla (Lj)
19.05 Preprosto povedano, barvni film o pro-metni vzgoji (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cikcak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Tedenski notranjepolitični kome-nar (Lj)
20.00 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 A. Marodić: Prstan oddaja iz eskla Mali oglati (Lj)
20.50 Propagandna oddaja (Lj)
21.00 Serif v New Yorku, serijski barvni film (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)
22.50 Predolimpijska košarkarska tekmovanja, barvni posnetek iz Edenbourgha (Lj)

Oddajniki II. TV mreže

17.15 TV dnevnik (Zgb)
17.35 TV koledar (Zgb)
17.45 Tepček in tulipan (Zgb)
18.15 Družbena tema (do 18.45) (Zgb)
19.00 Edenbourgh: Predolimpijska košarkar-ska tekmovanja, barvni prenos (do pri-bližno 20.30) (EVR-Lj/II)
21.00 24 ur (Bgd/II)
21.15 Srednja slušateljev glasbenih akademij v Rovinju (Zgb/II)

SOBOTA 8. 5.

9.30 TV v šoli: Romunija in Bolgarija, TV izbor (Bgd)
10.35 TV v šoli: Mijet, R. Radica, Združeno delo (Zgb)
12.10 TV v šoli: TV leksikon, Polit. ekono-mija (do 12.40) (Sar)
15.45 Edenbourgh: Predolimpijska košarkar-ska tekmovanja, barvni prenos (EVR-Lj/II)
17.20 Otroška oddaja (Lj)
17.35 Mosaik (Lj)
17.40 Obzornik (Lj)
17.55 Proslava ob 100-letnici rojstva Ivana Cankarja, prenos (za JRT) (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
20.15 Propagandna oddaja (Lj)
20.20 Hitler iz naše ulice, barvni film (Lj)
21.55 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)
22.20 625 (Lj)
23.00 Nogomet Radnički (Kragujevac) : Var-dar, posnetek (Lj)
Oddajniki II. TV mreže:
16.25 Nogomet Radnički : Vardar, prenos (do 17.30) (Bgd-Lj/II)
18.30 TV novice (Bgd/II)
18.45 Sedem dni (Bgd/II)
19.00 Grof Monte Cristo (Bgd/II)
19.30 TV dnevnik (Sar, Zgb/II)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Bgd/II)
21.00 24 ur (Bgd/II)
21.25 Prva svetovna vojna (Bgd/II)
22.25 Glasbena oddaja (Bgd/II)

Zarja

PROIZVODNO
PODJETJE
ŽALEC
p. o.

Ob prazniku dela —
1. maju čestitamo vsem
delovnim ljudem in
poslovnim sodelavcem.

PROMETNE NESREČE

ZADREMAL JE

GEDO BULIČ, 26, iz Sarajeva, je vozil skozi Krško vas zgodaj zjutraj in med vožnjo zadremal. Najprej je zapeljal na desni rob ceste, nato na travo ob cesti, zadel je v občestni smernik, se prevrnil po pet metrov globokem nasipu in obstal na njivi. Pri nesreči se je smrtno poškodovala 22-letna NELA BULIČ iz Sarajeva, poškodovali pa so se tudi voznik in dva sopotnika. Na avtomobilu je škoda za 30.000 din.

NI SPELJAL OVINKA

ANTON POLUTNIK, 36, iz Vojnika, je vozil skozi Strmec in ko je pri-peljal v levi ovinek, letega zaradi pre-hitre vožnje ni uspel speljati. Zaneslo ga je v levo v več kot dva metra glo-bok jarek, kjer se je prevrnil na stre-ho, obstal pa na kolesih. Voznik se pri nesreči ni poškodoval, na avtomo-bilu pa je škoda za okoli 20.000 di-narjev.

PRED PREHODOM

Pred prehodom za pešce v Sloven-skih Konjicah je ustavil voznik tovor-njaka s priklopnikom STANKO MEC, 38, iz Sl. Bistrice in počakal, da bi pešci prečkali cestišče. Za njim pa je v prekratki varnostni razdalji pripe-ljala voznica osebnega avtomobila TE-REZIJA DOLŠAK, 57, iz Mozirja, ki je trčila v prikolico in s tem povzro-čila za 10.000 dinarjev materialne škode.

MRTEV KOLESAR

MILAN MILANSEK, 18, iz Prapreč, se je pripeljal s kolesom na pomožni motor s stranske ceste s Trnave na magistralno cesto — Celje—Ljubljana. Kljub STOP znaku, se ni prepričal, če je pot prosta in je zapeljal v kri-žišče v trenutku, ko je mimo pripe-ljal z osebnim avtomobilom MEHMED RIZBIC, 32, iz Ljubljane. Voznik je Milansko zadel in zbil 18 metrov stran, kjer je obležal mrtev.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

FRANC LESJAK, 23, iz Velikega vrha pri Smartnem ob Paki, je zavijal z glavne ceste na stransko, in sicer na levo stran proti naselju Vransko. Za njim je pripeljal z osebnim avto-mobilom CHRISTIAN WALLUCH, 27, iz Gradca, ki je avtomobil pred se-boj prehitel po levi strani in tako je prišlo do trčenja. Voznik Walluch je trčil v drevo, pri čemer sta se težje poškodovali sopotnici v njegovem avto-mobilu, materialne škode pa je za okoli 60.000 dinarjev.

PREVEC PO DESNI

Po Skalski cesti v Slovenskih Ko-njicah je hodil peš po svoji desni strani pešec FRANC POKERZNIK, 27, iz Konjic. Za njim je pripeljala s ko-lesom na pomožni motor TEREZIJA SMID, iz Konjic. Ker se je ravno ta-krat, ko je dohitela pešca, srečevala z nekim osebnim avtomobilom, je za-peljala v desno in zadel pešca v levi bok, pri tem pa se je tako ustrašila, da je padla po cesti. Zlomila si je desno ključnico in se poškodovala po glavi.

USODNO SEKANJE OVINKA

IVAN TRAVNIKAR, 32, z Bizelj-skega, je v Sodni vasi sekal ovinek in pri tem zapeljal na levi vozni pas, po katerem je vozil okoli 150 metrov, nato pa zavil proti sredini cestišča. Takrat je iz nasprotne smeri pripelja-la voznica osebnega avtomobila JOZI-CA HOMAN, 49, iz Podčetrka, ki je čelno trčila v Travnkarjev avtomobil. Le-tega je odbilo na travnik, pri če-mer se je voznik tako hudo poškodo-val, da je na kraju nesreče umrl. Škode je za 70.000 dinarjev.

PESEC NA CESTI

Voznik tovornjaka JOŽE RAMSAK, 29, iz Homec Brda pri Mozirju je vo-zil iz Sentruperta proti Mozirju. V Parizljah se je srečeval z neznanim avtomobilom, takoj zatem pa zagledal na sredini ceste tik pred seboj pešca, ki je kričal z rokami. Voznik ga je zadel in zbil po cestišču. Pešec, 71-letni MIHAEL JAZBINSEK iz Celja se je tako hudo poškodoval, da je na kraju nesreče umrl.

ASUANSKI JEZ JE ZAUSTAVIL NIL

Okolica Doline kraljev in templja Hačepsut je grozljivo pusta, sam droben rjav pesek in skalovki. Okolica Doline kraljev je, ki se na soncu strahovito ogreje, kar smo čutili že mi, čeprav smo pisali komaj 2. marec. V tem predelu je precej nahajališč alabastra, to je drobnozrnate prozorne vrste sadre v različnih barvah. Alabaster ni pretrd in je zato primeren za obdelavo — uporabljajo ga za izdelavo kipov, reliefov, vaz itd. Faraoni so smatrali

Egipčev, so zgradili mogočen tempelj, ki so ga rodovi nenehno širili in dograjevali ter dosegli take razsežnosti, da so jih že v starem veku imeli za svetovna čuda. V veliki stebrišni dvorani stoji v 16 vrstah 134 stebrov, ki nosijo streho v višinah od 13 do 25 m. Obseg posameznih stebrov je kar 10 m, kar smo izmerili na ta način, da nas je 6 z rokami v odročnem komaj objelo stebel. Videti je, da so posamezni faraoni kar tekmovali med seboj, kdo bo postavil in zapustil najmočnejše tempelje in se s tem čim bolj prikupil bogovom.

PIŠE: ERNEST REČNIK

zahod za prostor počitka, zato so tam tudi grobovi. — vzhod jim je pomenil življenje in delo, zato so tam tudi prebivali. Na vzhodnem bregu Nila, na ogromnem prostoru, velikem 42 ha, je bila po združitvi Gornjega in Spodnjega Egipta prestolnica države. Tu so tlačani pod vodstvom faraonov ustvarjali tako mogočne stavbe, da se jim mi, ki živimo ob koncu 20. stoletja, v dobi izrednih tehničnih dosežkov, ne moremo načuditi.

Amonu, najvišjemu bogu, ki ga smatrajo za državnega boga starih

Po ogledu mogočnega Amonovega templja s površino 80 a, smo si v Karnaku ogledali še tempelje boginj Kons in Mut ter boga Ozirisa. Tudi v samem Luxorju je vrsta templjev, ki pa so v primerjavi s karnaškimi nekoliko manjši. Večerni sprehod ob Nilu bi bil prijeten, če bi iz Libijske puščave ne pihal hladni veter. Toplotne razlike med dnevom in nočjo so v Egiptu zelo velike.

Zjutraj 3. marca smo se v udobnih vagonih brzovala odpeljali proti skrajni južni točki naše poti v Asuan, ki leži na začetku pokrajine Nubije.

kjer je tudi konec obniskih železnic. Proti Kartumu, glavnemu mestu Sudana vodi le cesta, od asuanskega jez na vzhod pa je možna tudi plova z ladjami. Asuan je pokrajinsko mesto z nekaj nad 80.000 prebivalci in je znan po izredno suhi in zdravi klimi in je vsled tega priporočljiv kot idealno zimsko zdravilišče za astmatike in revmatike. Na levem bregu Nila se na vzpetini dviga prekrasen mavzolej (nagrobna stavba) poglavarja muslimanske verske ločine Ismaelitov Aga Kana. Nekoliko nižje pod mavzolejem je razkošna vila, vsa obdana s cvetjem, kjer zimuje nekoč pravljeno lepa, sedaj sicer že ostrela vdova Age Kana — Begum. Z jadrnicami smo se odpeljali tudi na ogled botaničnega vrta lorda Kitschenerja, kjer rastejo izbrani primerki afriškega rastlinstva.

Najbolj znan pa je Asuan po svojih dveh jezovih. Ze leta 1902 je bil zgrajen prvi jez, ki je bil dolga leta predmet obdobja in je služil kot zbiralnik vode, ki so jo uporabljali za namakanje. Ta jez je še danes mogočen, mi smo se prek njega peljali z avtobusom, ker služi tudi kot most.

vendar je v primirju s svojim mlajšim bratom, ki so ga gradili v letih 1960 do 1971, pravi pritlikavec. 7 km južneje od starega jez se razteza 4000 m dolg, 111 m visok in 40 m širok jez, ki ga je 35.000 delavcev v treh izmenah gradilo nepretrgoma 11 let. Strokovno vodstvo gradnje je imelo 300 ruskih inženirjev in tehnikov ob obilni gradbeni mehanizaciji; stal je 400 milijonov egiptovskih funtov, ki so jih Rusi kreditirali za dobo 20 let. Jez je zaustavil Nil v dolžini 500 km in ga spremenil v Naserjevo jezero, katerega je 300 km še v Egiptu, 200 km pa že v sosednjem Sudanu. Elektrarna s 12 turbinami daje toliko električne energije, da je ima Egipt preveč in jo izvažajo v Sudan in Saudsko Arabijo. Za jezom so take količine vode, da so lahko znatno povečali obdelovalne površine zemlje, ki jo lahko namakajo skozi vse leto. Rodovitno blato, katerega so prej nosile Nilove vode zemlji zasloni, pa vsled jezov ni več — to se da na dno jezera, egiptovski kmet pa mora zemljo gnojiti z umetnimi gnojili. Ta velik poseg v naravo je prinesel na eni strani velike koristi — na drugi strani pa tudi škodo. Iz poplav-

ljenih nubijskih vasi so morali izseliti 80.000 prebivalcev, ki so jim dali zemljo v okolici Kom Ombo.

Imeli smo srečo, da smo si zvečer v asuanskem gledališču lahko ogledali nubijske narodne ples. Ob spremljavi tam-tamov (bobnov) in vrste piščali, so nam nubijski fantje in dekleta prikazali vse bogastvo njihove folkloreske. Plesalci in plesalke so bili temno brnaste polti izredno lepih in krepkih postav in v plesnem izrazu sila živahni. Gledališče je bilo seveda polno samih turistov praktično iz vsega sveta, zato je bila tudi vstopnina razmeroma visoka — 3 egiptovske funte. Ker smo že pri denarju, velja omeniti, da je egiptovski denar egiptovski funt, katerih drobiž so pištiri in jih ima funt 100. V našem denarju je funt vreden 26 din ali 1 pištir je 26 para (ali 26 starih din). Za naše dinarje se ne da nič kupiti, niti jih ne menjujejo — potrebna je konvertibilna valuta — če je to dolar ali marka, je vseeno. Denar smo menjavali v hotelskih recepcijah, pri trgovcih ali kar pri cestnih menjalcih. Za ameriški dolar so plačevali od 65 do 75 pištirov, kakor se je pač kdo dal »nabititi«. Povprečna plača delavca znaša mesečno od 30 do 40 funtov, okvirne cene nekaterih predmetov pa so naslednje: 1 kg sladkorja stane 25 pištirov, 1 kg mesa od 100 do 150 pištirov, 1 kg pomaranč, banan in krompirja po 6 pištirov, mleko 18 pištirov itd. Za-

trk v solidni restavraciji stane 50 pištirov, kosilo 125 in večerja 140 pištirov. Pa še to — v restavracijah so nam stregli izključno natakariji, sorbarji so bili samo moški, v hotelskih recepcijah moški, v trgovinah z malimi izjemami samo moški. Na cestah prevladujejo moški, žene so večinoma doma — tako so pač živeli sto in stoletja in niso v stanju naenkrat zlomiti okovov tradicije in zaostalosti.

Trgovina je svojstvena, tako da je pri nakupu treba biti previden. Cena, ki jo pove trgovci, je izredno visoka in je pač treba »glahati« ali »barantati«, zato tudi nikjer natisanih cen.

Reči moram, da je Asuan prijetno mesto in prav nič bi se ne protivil, če bi tam lahko kak mesec »zimoval«. Videi smo tudi granitni kamnolom, v katerem so še za faraonovih časov lomili ogromne granitne skale. Ker niso poznali vrtnalnih strojev in kompresorjev, so se posluževali zelo enostavne, pa vendar učinkovite »tehniške«. V granit so še s tršim kamnom izvrtali luknje, v nje nabili les, ki so ga zmočili. Moker les je povečal svojo prostornino in je skalo razgalil. Ko se je ob poplavi gladina Nila dvignila, so kvadre, stebre ali obeliske, kar so pač pripravili, naložili na čolne in narasla voda je čoln dvignila — tako so odpeljali kamen v Spodnji Egipt.

(Se nadaljuje)

Ko v katoliški (uradno) Italiji padejo obleke z ženske pred vso javnostjo, potem je na svetu »tabu« nagote premagan. Tako nekako bi lahko komentirali dejanje, da je pevka Marija Tebaldi kot Venera v opereti »Gospa Luna« nastopila gola. Toda opereta ni bila za zaprtimi vrati in z omejitvijo vstopa za mladoletne. Opereto so v Italiji predvajali na televiziji.

POGLED V SVET

ZBIRALCI LOKOMOTIV

Japonci so znani kot veliki ljubitelji starin. Iz kolena v koleno, iz generacije v generacijo se prenašajo razni družinski konjički. Tako je veliko družin, ki se že desetletja ukvarjajo z iskanjem zakopanih zakladov, o čemer so našli podatke v starih družinskih dokumentih ali ustnih izročilih. Najnovejši množični hobi Japoncev trenutno pa so — parne lokomotive.

Preteklo leto so namreč na vseh linijah parne lokomotive zamenjali z modernimi dizel in električnimi lokomotivami. In v tem trenutku se je povečalo zanimanje Japoncev za vse, kar je v zvezi s parnimi lokomotivami. Začeli so zbirati vse, kar je z njimi v zvezi. Kolekcije zajemajo stare vozne karte, etikete, slike itd. Na posebno prošnjo zbiralcev so nekatere železniške postaje na otoku Hokaido tiskale na tisoče spominskih vozovnic za »zadnje potovanje parne lokomotive«. Da je to resnično izreden konjiček, priča podatek, da so te karte razgrabili v nekaj urah. Iznajdljiva železniška družba »Seibua« je seveda izkoristila to novo strast ljubiteljev starih železnic in je zato zgradila specialno zanje progo v dolžini nekaj manj kot 4 kilometre, na kateri se lahko vozijo v vagonih iz začetka našega stoletja, vleče pa jih parna lokomotiva.

Morda bi lahko tudi naše železnice izkoristile to priložnost in organizirale množične obiske japonskih turistov na naših proгах.

ŠE VEDNO FIGARO

Iz New Yorka je prišla novica, da so člani žirije svetovnega frizerskega tekmovanja razglasili Francoze in Italijane za najboljše frizerje na svetu. Tekmovalo je 25 dežel in to pred publiko približno 80.000 ljudi.

Ekipa francoskih frizerjev je osvojila šampionski naslov za moško frizuro, za njo pa so se uvrstile ekipe Velike Britanije, Belgije, Nizozemske, Italije in Avstrije. V kategoriji za najboljšo žensko frizuro pa je pobralo glavni naslov moštvo italijanskih frizerjev. Druga je bila ekipa Nizozemske, tretja pa Zvezne republike Nemčije. Na tekmovanjih posameznikov pa je zlato osvojil Francoz, in sicer za klasično moško frizuro.

MEDICINA

PLASTIČNO SRCE

Profesor dr. Navratil je pred sedmimi leti pribežal na Dunaj in od takrat do pred meseci je imel opravka s podtalno vojno proti sebi. Zdravniki — kolegi so mu odrekli pravico, da je kot češki begunec zasedel mesto šefa druge univerzitetne klinike v avstrijski prestolnici.

Danes bi vsi radi pozabili na svoje rovarjenje proti njemu, kajti dr. Navratil je izumitelj umetnega srca, ki ga je na živalih že preizkusil. Profesor Navratil je izredno sposoben kirurg in je že v Pragi dobil visoke nagrade, oziroma odlikovanja za svoje delo. Dr. Navratil trdi, da je rešitev umetno srce, ne presajeno iz drugega telesa. Za presaditev živega srca je potreben darovalec, zato je lah-

ko operacija je posledica srednjih okoliščin. Pri umetnem srcu pa ni vprašanja privilegije, če bi bila metoda operacije in aparat sam enkrat osvojena v medicini. Profesor Navratil je med drugimi živalmi vstavljal umetno plastično srce tudi telici. Telica je s plastičnim srcem živel 2 meseca.

Na Dunaju čakajo na prvega pacienta — človeka, ki bi tvegalo to operacijo oziroma ki bo po klinični smrti dobil plastično »črpalčko«, kajti srce to gotovo ne bo več.

Profesor dr. Jan Navratil na našem posnetku pred operacijo telice Esmeralde, ki je preživela dva meseca s plastičnim srcem.

